คัมภีร์ละกาม

สิริเทพ เทวาพร แปลเล่ม 2

หนังสือธรรมมะ โปรดวางที่สูง

คัมภีร์ละกาม สิริเทพ เทวาพร แปล เล่ม 2

เทพเจ้ากวนอูผู้เลิศในทางรบ ท่านเคารพสัจธรรมล้ำสดใส
ท่านซื่อสัตย์เมตตาต่อเวไนย มีตำแหน่งคุมธาตุไฟในจักรวาล
เป็นเทพเจ้าศักดิ์สิทธิ์สถิตฟ้า พิทักษ์ธรรมนำปัญญาพาสุขศานต์
ทรงโปรดสัตว์ขจัดชั่วทั่วกาลนาน พระพุทธเจ้าเทพกาญจน์คือท่านเอง

คัมภีร์ละกาม เล่ม 2

....

จาก

....

คำนำ

คัมภีร์ละกามเป็นหนังสือที่รจนาโดยท่านเง็กเซียนฮ่องเต้องค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งสรวงสวรรค์ เมื่อ พ.ศ. 2461 ในสำนักผู่หวู่เมืองเสฉวน เพราะในชีวิตของพระองค์เต็มไปด้วยคุณธรรม 8 ประการอย่างบริสุทธิ์ โดยเฉพาะเรื่องผิดลูกผิดเมียผู้อื่น พระองค์รังเกียจนัก จึงลงมาประทับทรงเพื่อรจนาคัมภีร์เล่มนี้ โดยเฉพาะเพื่อไว้เตือนชาวโลก ให้รักษาศีลข้อ 3 ให้บริสุทธิ์ หนังสือเล่มนี้ได้พิมพ์เป็นภาษาไทยเมื่อ 3 ปีก่อน และได้รับความสนใจจากผู้อ่านมาก ได้มีการพิมพ์ถึง 4 ครั้งในเวลา 3 ปี ยอดจำนวนที่พิมพ์ออกมาถึง 54,000 เล่ม และก็มีผู้อ่านโทรมาสนับสนุนว่าสังคมทุกวันนี้ฟอนเฟะเละเทะเหลือเกิน พวกเขาพร้อมที่จะออกทุนให้พิมพ์หนังสือเล่มนี้เพื่อเผยแผ่ให้ผู้อ่านได้อ่านมากขึ้น และคิดว่า ผู้ที่ได้อ่านแล้วมีจำนวนไม่น้อยได้ระงับกามารมณ์ลงทันทีหันกลับมาเป็นคนดีทันที แต่คนที่มีกามารมณ์จัดก็ยังมีมากอยู่ ดังนั้น การทำชั่วทางกามารมณ์ยังมีอยู่อีกมากเช่นกัน คุณสิริเทพ เทวาพร จึงได้ค้นหาหนังสือการละกามมารวมเป็นเล่มใน "คัมภีร์ละกาม 2"

ในหนังสือเล่ม 2 นี้ คุณสิริเทพ เทวาพร ยังได้แนะนำประวัติภายหลังพระเจ้ากวนอูได้ละสังขารไปแล้ว ท่านได้รับการสถาปนาตำแหน่งอะไรบนสวรรค์ ด้วยพระปรีชาของท่าน จึงมี

บารมีสั่งสม ดังนั้น พระองค์จึงได้รับสถาปนาในตำแหน่งที่สูงขึ้น ๆ ครั้งหลังสุด เมื่อเง็กเซียนฮ่องเต้องค์ที่ 17 ได้หมดวาระลง บนสวรรค์ก็มีการแต่งตั้งเง็กเซียนฮ่องเต้องค์ที่ 18 โดยการเลือกสรรจากเทพเจ้าทั้งหมดบนสวรรค์ รวมทั้ง 5 พระศาสดาใหญ่ก็ให้การสนับสนุน อาทิเช่น พุทธ เต๋า ขงจื๊อ คริสต์ และอิสลาม เมื่อวันที่ 1 เดือน 1 ของจีน ตรงกับ พ.ศ. 2407 หรือ ค.ศ. 1864 มาถึงวันนี้ก็ 133 ปีแล้ว นี่เป็นประวัติย่อ ๆ ของพระองค์ เพื่อให้ญาติธรรมได้เข้าใจมากขึ้น

เทพทุกท่านล้วนมาจากสมัยเป็นมนุษย์ทั้งนั้น ดังเช่น เทพเจ้ากวนอู เทพจูล่ง 1 ใน 5 ทหารเสือของพระเจ้าเล่าปี่ เทพเตียหุย เทพขงเบ้ง เทพงักฮุย เทพซูหวู่ ฯลฯ เทพเหล่านี้ยามมีชีวิตอยู่ได้ประพฤติตนอยู่ในคุณธรรม 8 ทั้งนั้น เมื่อละสังขารจากโลกนี้ไป ก็ได้ถูกแต่งตั้งเป็นเทพชั้นสูง ส่วนคนที่ยังหลงใหลในกามารมณ์ ไม่เพียงไม่ได้ขึ้นสวรรค์เป็นเทพ ยังต้องตกนรกรับโทษทัณฑ์ในขุมนรก ผู้แปลเห็นข่าวในสังคมทุกวันนี้ คนที่กลับใจเป็นคนดีมีมากก็จริง แต่คนที่ทำชั่วก็ยิ่งทวีมากขึ้น จึงได้แปลหนังสือคัมภีร์ละกามเล่ม 2 ออกมา

หนังสือเล่มนี้ได้ใช้เวลาเตรียมมา 3 ปี กว่าจะได้บทความแต่ละเรื่อง ต้องค้นหาจากหนังสือมากมาย แต่ผู้แปลก็ยังไม่พอใจ ต่อมาจึงได้หนังสือพระโอวาทเรื่องงดกามของเทพโป๊ยเซียน ซึ่งสมัยข้าพเจ้าเดินทางไปได้มาจากไต้หวัน จึงได้แปลไป 10 บท มาเสริมสร้างหนังสือเล่มนี้ เป็นพระโอวาทที่ดีมาก เชื่อว่าผู้อ่านคงได้รับประโยชน์ไม่น้อย

ผู้แปลมีความตั้งใจจะแปลหนังสือพระโอวาทละกามของเทพโป๊ยเซียนทั้งหมด 40 บท คงจะออกเป็นคัมภีร์ละกาม เล่ม 3 ในปีหน้าก็ได้

นอกจากนี้แล้ว ข้าพเจ้ายังได้รับบทความเกี่ยวกับภัยพิบัติที่จะเกิดขึ้นในอนาคตจากอาจารย์วิโรจน์ แห่งพุทธสถานไท้อิม ข้าพเจ้าอ่านแล้ว เห็นว่ามีประโยชน์มาก เพราะค้นคว้าจากนักวิทยาศาสตร์และโหราศาสตร์ทั่วโลก ค้นหาเหตุผลถึงคำทำนายของ นอสตราดามุส รายละเอียดจะละเอียดกว่า "พุทธทำนาย" ข้าพเจ้าสะดุดใจตอนที่ 7 ว่า เภทภัยต่าง ๆ มันจะเกิดขึ้นตั้งแต่ พ.ศ. 2536 แล้ว ถ้าผู้ใดจะพ้นเคราะห์ภัยต้องบำเพ็ญตนอยู่ในศีลในธรรม เป็นคนมีคุณธรรม 8 ท่านนอสตราดามุสบอกว่า คนเหล่านี้เท่านั้นที่จะพ้นเคราะห์ภัย ส่วนคนที่หลงใหลในทรัพย์สินเงินทองโลภมาก ลุ่มหลงในลาภยศ ได้เงินมาไม่บริสุทธิ์ ยังลุ่มหลงในกามารมณ์ คนเหล่านั้น เวลาเคราะห์ภัยมาจะถูกกวาดล้างไปหมด ฉะนั้น ข้าพเจ้าขอวิงวอนผู้อ่านทุกท่านมาบำเพ็ญตนเป็นคนดี พูดดี ทำดี คิดดี มีจิตใจบริสุทธิ์ สวดมนต์ นั่งสมาธิ และมีจิตอยากเห็นเพื่อนร่วมโลกช่วยกันละจากทำความชั่ว หันมาบำเพ็ญตนอย่างที่กล่าวมานี้ เมื่อตายจากโลกนี้ไป ทุกคนจะได้ไปจุติแดนพุทธเกษตร ขอให้ความหวังนี้จงเป็นความจริงเถิด

ด้วยความปรารถนาดี จาก
สุเทพ มานีเวศม์
13 กันยายน 2540

สารบัญ

หน้า

หน้า

1. ความสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณ

หลังจากเข้าชั้นสำนึกบาปที่สุราษฎร์ธานี เมื่อต้นเดือนมิถุนายนแล้ว ข้าพเจ้าก็ล้มป่วยด้วยเนื้องอกในลำไส้ใหญ่ แพทย์ได้ทำการผ่าตัดให้และต้องพักรักษาตัวในโรงพยาบาลเป็นเวลา 20 วัน ข้าพเจ้าต้องกราบขอบพระคุณท่านเตี่ยนฉวนซือทั้งหลายอันมี อาจารย์เฉิน อาจารย์หลินและอาจารย์หยาง ที่ได้กรุณากราบขอความเมตตาท่านเหลาหมู่ และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย ขอประทานน้ำทิพย์จากเหลาหมู่มาให้ข้าพเจ้าดื่มก่อนเข้ารับการผ่าตัด ทำให้การผ่าตัดผ่านพ้นไปด้วยความเรียบร้อย ความเจ็บป่วยจากบาดแผลแทบจะไม่รู้สึกเลย เป็นเพราะบารมีท่านเหลาหมู่โดยแท้ที่ช่วยปัดเป่าความเจ็บปวดจากบาดแผลผ่าตัดให้เบาบางลงไปมาก นอกจากนี้ ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณพระอาจารย์จี้กงที่ทรงเมตตาประทานยาลูกกลอนมาให้ 5 เม็ด ทำให้สุขภาพและกำลังใจดีขึ้นมาก ทำให้บาดแผลที่ยาวกว่า 8 นิ้วได้หายเป็นปกติด้วยเวลาอันรวดเร็ว

อนึ่ง ระหว่างการพักรักษาตัวในโรงพยาบาล ท่านเตี่ยนฉวนซือทั้งหลายมีความเมตตาต่อข้าพเจ้าเป็นอันมาก ได้ทำอาหารเจและผลไม้ที่ถวายบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์มาให้ข้าพเจ้าทานบ่อย ๆ ทั้งอาจารย์และญาติธรรมก็มาเยี่ยมข้าพเจ้า ต่างทักเป็นเสียงเดียวกันว่า ข้าพเจ้าไม่เหมือนคนเจ็บป่วยเลย ทั้ง ๆ น้ำหนักได้ลดลงไป 10 กิโลกรัม แต่ใบหน้ายังสดชื่นเหมือนปกติ ไม่น่าเชื่อว่าได้ผ่านการผ่าตัดใหม่ ๆ มาเลย ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงมาตริตรองพินิจพิจารณาอย่างรอบคอบแล้วว่า เหตุการณ์ครั้งนี้

ซึ่งถือว่าเป็นเคราะห์กรรมใหญ่ พ้นจากความตายมาได้โดยเฉพาะแล้ว อาการเจ็บปวดจากการผ่าตัดซึ่งไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ ข้าพเจ้าแทบกล่าวได้ว่าไม่ค่อยรู้สึกเจ็บปวดเลยอย่างไม่น่าเชื่อ ทั้งนี้ต้องเป็นเพราะบารมีเหล่าสิ่งศักดิ์สิทธิ์และท่านเหลาหมู่พระแม่องค์ธรรมโดยแท้

ดังนั้น ด้วยความสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณในพระแม่องค์ธรรมและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่สามารถผ่านพ้นเคราะห์กรรมมาได้ในครั้งนี้ ข้าพเจ้าจึงต้องแสดงความซาบซึ้งในพระมหาเมตตากรุณาที่โปรดประทานให้แก่ข้าพเจ้าไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

สุดท้าย ข้าพเจ้าขอขอบคุณอาจารย์เจิมและท่านอาวุโสที่ได้กล่าวมาแล้ว ข้าพเจ้ายังขอกราบขอบพระคุณเพื่อน ๆ ที่มาให้กำลังใจ มี ท.พ. บัญชา ศิริไกร, คุณประวิทย์–คุณปราณี มาสกุลรัตน์, คุณทองทิว สุวรรณทัต, คุณโชคชัย ชยวัฒนางกูร, คุณพรพรรณ ประทีปธีระนันท์, คุณกันยา ประทีปธีระนันท์, คุณพรศักดิ์, คุณรัชฎาพร อุทัยเศรษฐวัฒน์, คุณวารีรัตน์ สิทธิพงศธร, คุณนงลักษณ์ เตชะพิสิษฐ์, คุณสามารถ ศรีรัตนประไพ, คุณสุวัฒน์ เตชะทวีวัฒน์, คุณโง้ว บุ้นฮัว, คุณโสภณ เจริญพิทักษ์ชัย, คุณรัตนา มาสกุลรัตน์, คุณน้อย, คุณใหญ่ และคุณไพศาล แสนไชย และเพื่อน ๆ อีกมากที่ไม่อาจลงชื่อได้ทุกคน ขอกราบขอบพระคุณจริง ๆ ครับ

ขอได้รับความขอบคุณ

สุเทพ มานีเวศม์

17 กันยายน 2540

2. เง็กเซียนฮ่องเต้ (เทพเจ้ากวนอู)

เง็กเซียนฮ่องเต้องค์ปัจจุบันมีพระนามว่า (玄靈高上帝)

ก่อนหน้านั้นท่านมีตำแหน่งเป็น (南天文衡聖帝) ในสถานธรรมท่านคือ เทพเจ้ากวาน (關聖帝君) หรืออีกพระนามหนึ่ง (協天大帝) ชาวโลกเรียกว่า เทพเจ้ากวนอูฝ่ายบู๊ พ่อค้ามักนับถือเป็นเทพเจ้าแห่งโชคลาภทางบู๊ สาวกของพระศาสดาขงจื๊อยกย่องท่านเป็นหนึ่งในห้าเทพเจ้าหวุนเชียง

ทางคนทรงขนานพระนามท่านเป็น (關恩主) เป็นประธานของเหล่าทวยเทพทั้งหลายในการทรง

หลังจากท่านอนิจกรรม ท่านได้รับการแต่งตั้งเป็นเทพเจ้านั้นเทพเจ้านี้ หลังสุดได้แต่งตั้งเป็น (忠義神武靈佑仁勇威顯護國保民，精誠綏靖翊贊宣德關聖大帝) และได้รับการเซ่นไหว้จากชาวโลกในวันเช็งเหม็ง และวันสารท ในปี พ.ศ. 2457 ท่านกับจอมพลงักฮุย ได้รับการยกย่องเป็นนักปราชญ์ทางบู๊ ท่านกับศาสดาขงจื๊อได้รับการยกย่องพอ ๆ กัน และได้ขนานนามว่า (關夫子)

ในหนังสือของสำนักทรงได้บันทึกไว้ว่า ห้าศาสดาแห่ง พุทธ เต๋า ขงจื๊อ คริสต์ และอิสลาม ได้ประชุมหารือกัน ต่างเห็นพร้อม

ได้เสนอท่านเป็นเง็กเซียนฮ่องเต้ องค์ที่ 18 และในที่สุดท่านก็ได้ขึ้นครองเป็นเง็กเซียนฮ่องเต้ องค์ที่ 18 ในวันที่ 1 เดือน 1 ของจีนในปีกะจื้อ (พ.ศ. 2407 หรือ ค.ศ. 1864) เพื่อปกครองเหล่าเทพทั้งหลาย จนบัดนี้ก็หนึ่งร้อยกว่าปีแล้ว

ตั๊กม้อโจวซือประทานพร

อันมนุษย์นี้หนอ ล้วนอยู่ในกองกิเลส
ไม่ชำระจิตกายใจ ให้ผ่องใส
หลงละโมบเงินทอง จนลืมกาย
สวดวิงวอนขอพร อยู่ร่ำไป
ไม่ฝึกจิตให้อยู่ ในสหธรรม
แล้วจะวิงวอน ไปหาใย
ความศักดิ์สิทธิ์นั้นอยู่ ในดวงจิต
แล้วจะได้ดวงธรรม ย่อมอำไพ

****

3. พี่สะใภ้เจ้า ก็คือพี่สะใภ้ของข้า

ขุนพลจ้าวจูล้ง หนึ่งในห้าทหารเสือของเล่าปี่ในสมัยสามก๊ก วันหนึ่งได้รับคำสั่งให้ยกทัพเข้าตีเมืองกุ้ยหยางที่มีขุนพลจ้าวฟ่านเป็นนายทหารประตูเมือง ซึ่งต่อมาจ้าวฟ่านยอมจำนนในที่สุด เนื่องด้วยคนทั้งสองมีนิสัยคล้ายคลึงกัน คุยกันถูกคน ดังนั้นเขาทั้งสองเลยสาบานเป็นพี่เป็นน้องกัน

วันที่ได้สาบานเป็นพี่เป็นน้องกัน ขุนพลจ้าวฟ่านได้จัดโต๊ะเลี้ยงฉลอง ระหว่างดื่มสุราเคล้าอาหารจนทั้งสองมีอาการมึน ๆ ทันใดนั้นมีสตรีสาวงามรูปโฉมอรชรอ่อนช้อยดังนางฟ้านางหนึ่งนุ่งกายไว้ทุกข์ ได้ก้าวเท้าเข้ามาด้วยท่าอันชดช้อยสง่างาม นางตรงมาที่โต๊ะและหยิบจอกเหล้าคอยรินเหล้าให้พวกเขา จูล้งเห็นเข้าแปลกประหลาดใจมาก ถามว่า “นางเป็นใคร ?” จ้าวฟ่านตอบว่า “นางเป็นพี่สะใภ้ของข้าเอง ชื่อฟ่านซื่อ พี่ชายของข้าได้ตายไปยังไม่มีบุตรสืบสกุล ญาติ ๆ ได้แนะนำนางแต่งงานใหม่ แต่ไม่มีใครอยู่ในสายตาของนางเลย นางเคยปรารภว่า “คนที่จะมาเป็นสามีนางจะต้องมีบุคลิกอย่างท่าน มีท่าทางสง่าผ่าเผย มีชื่อเสียงเกรียงไกร วันนี้บังเอิญท่านพี่มาถึงที่นี่ ขอเพียงท่านที่พอใจ พี่สะใภ้ของข้ายินดีปรนนิบัติท่านพี่ตลอดชีวิต”

จูล้งได้ยินเช่นนี้พูดเสียงดังอย่างจริงจังว่า “เมื่อข้ากับเจ้าได้สาบานเป็นพี่เป็นน้องกันแล้ว พี่สะใภ้ของเจ้าก็คือพี่สะใภ้ของข้า

มีหรือจะทำเรื่องบัดสีบัดเถลิงได้?"

จ้าวฟ่านได้ฟังเช่นนั้น ใบหน้าแดงกล่ำ รู้สึกอับอายและลาจากไป

จ้าวจูล้งต่อมาได้เป็นถึงหนึ่งในห้าทหารเสือของจักรพรรดิเล่าปี่ มีอายุยืนยาว เมื่อวิญญาณกลับสู่สวรรค์ได้ถูกแต่งตั้งเป็นจอมพลคุมทัพทหารเทพ

****

กตัญญูกตเวที

คนในภาพเป็นชาวนากัลยาณจิต ชั่วชีวิตมีสัจจะจิตใจสูง
มีเมตตากรุณาคอยชักจูง ในนั้นมุ่งแทนพระคุณการุณย์ธรรม
เมื่อเยาว์วัยได้อาศัยดื่มนมโค ยามเติบโตเลี้ยงไว้ให้อิ่มหนำ
อันโคนี้เคยใช้งานอย่างตรากตรำ ถึงแก่เฒ่าก็ไม่นำไปฆ่ากิน
เขาเข้าใจในหลักกฎแห่งกรรม ไม่กระทำชั่วซ้ำให้ผิดศีล
เขารับประทานมังสวิรัติเป็นอาจิณ ชั่วชีวินกตัญญูรู้พระคุณ

ประพันธ์โดย ประภาพรรณ เสน่ห์มิตร

4. กามารมณ์เป็นยอดแห่งความชั่ว

ข้าคือเทพประจำศาลเจ้านี้ :

พระเจ้าขั้วโลกเหนือแห่งสวรรค์มหาราช

ประทับทรง : วันที่ 28 มิถุนายน 2530

กลอน : ***สัจธรรมแยบยลแผ่ทั่วสกล***

ธรรมเบื้องบนโปรดผู้มีสัมพันธ์บุญ

พระการุณย์ทรงเมตตาช่วยทารกบุตร

พระเจ้าปลุกวิญญาณเดิมกลับสู่ฟ้า

เรื่อง : ผลกรรมจากผู้ชอบมั่วกาม

นับแต่ข้าได้รับโองการสวรรค์มาประทับทรงที่ศาลเจ้านี้ ใจของข้าคอยห่วงใยประชาราษฎร์มาตลอด จึงได้ประทับทรงชี้แนะธรรมะแก่สาธุชน หากมีผู้ใดที่จะแก้กรรมมาขอร้องข้า ข้าก็จะพยายามไกล่เกลี่ยจนต่างฝ่ายต่างอโหสิกรรมซึ่งกันและกัน นอกจากรายที่กรรมหนักและสลับซับซ้อนจริง ๆ และวิญญาณนั้นได้รับอนุญาตจากยมบาลมาแก้แค้นเท่านั้น ก็สามารถแบกรับแก้ไขได้จนทำให้ทั้งฝ่ายทางโลกและทางวิญญาณต่างพอใจแยกย้ายจากกันไป

ขณะนี้มีคดีของนายเฉินซู่ ได้อุตส่าห์เดินทางไกลมาถึงศาลเจ้านี้เพื่อขอให้ข้าช่วยแก้ไข เฉินซู่ป่วยเป็นโรคประหลาดหลายปีนี้ ร่างกายของเจ้าอ่อนเพลียหมดเรี่ยวหมดแรงไปทั้งตัว

โดยไม่รู้สาเหตุ ถึงแม้ครอบครัวของเจ้าร่ำรวย แต่โรคนี้เป็นโรควิบากกรรม แม้เคยหาแพทย์ทั้งแผนปัจจุบันและโบราณมามากต่อมาก หมดค่าใช้จ่ายไปมหาศาล แต่อาการป่วยก็ไม่ดีขึ้นเลย เพื่อนจึงแนะนำเจ้ามาหาข้าที่นี่ ข้าขอพูดว่า “โรคนี้ไม่เบาเลย” นั่นเป็นโรควิบากกรรม เจ้าแสวงหาใส่ตัวเอง เจ้าจะให้หายขาดได้นั้นนอกจากเจ้าต้องประกอบบุญมหาศาลแล้ว มิฉะนั้นโรควิบากกรรมนี้คงแก้ยากนะ นั่นไม่ใช่ว่า ข้าปราศจากเมตตาที่ไม่แสดงอิทธิฤทธิ์ช่วยไกล่เกลี่ย ด้วยเหตุนี้ ข้าขอเตือนชาวโลกอย่ามั่วกาม ข้าจะเฉลยกรรมเก่าของนายเฉินให้ฟัง

เฉินซู่เป็นหุ้นส่วนของโรงงานผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป เฉินเป็นปัญญาชนและเป็นวิศวกรผู้เชี่ยวชาญ แต่ในโรงงานล้วนเป็นสตรี เฉินถึงแม้จะมีครอบครัวแล้ว แต่มีนิสัยเจ้าชู้ มักอาศัยตำแหน่งหน้าที่หลอกกินไข่แดงจากพนักงานสาวจนนับไม่ถ้วน 10 กว่าปีนี้นิสัยเจ้าชู้ของเฉินมิได้ลดลงแม้แต่น้อย คัมภีร์บอกว่า “กามารมณ์เป็นยอดแห่งความชั่วทั้งปวง” เฉินเริ่มรับหนี้กรรมมาได้ 3 ปีนี้เอง กล่าวคือ ร่างกายอ่อนเพลีย หมดเรี่ยวแรง ศีรษะหนักแต่ขาไม่มีแรง เดินเหินไม่สะดวก บาปกรรมเริ่มตามหา เหล่าเด็กทารกที่ถูกทำแท้งจากแม่ที่เฉินหลอกกินไข่แดงจนตั้งครรภ์และถูกบังคับให้ทำแท้ง เหล่าวิญญาณทารกจึงมาทวงหนี้กรรม ข้าเป็นเทพผู้เคารพต่อกฎมนเทียรบาลของสวรรค์ มิกล้าขัดกฎสวรรค์ มิฉะนั้นผลบุญผลกรรมจะไม่สัมฤทธิ์ผลซิ แต่นายเฉินแต่งงาน 10 กว่าปี ยังไม่มีบุตรสืบสกุล เหตุดังฤา ข้าบอกได้ว่า “ผลกรรม” คำโบราณเคย

กล่าวไว้ว่า "ผู้ทรามหญิงรับกรรมเช่นนี้" นั่นเป็นเหตุของผลกรรมที่ไร้บุตรสืบสกุลนะ

คืนนี้ข้าได้เฉลยกรรมเก่าของเฉินให้ทราบแล้ว ข้าหวังว่านายเฉินจำต้องสำนึกผิดและประกอบแต่ความดีมาก ๆ เพื่ออุทิศส่วนกุศลแก่วิญญาณเหล่าทารกทั้งหลายนะ ท้ายนี้ ข้าขอมอบบทกลอนให้เจ้าเพื่อสำนึก :

อันความชั่วมั่วกามโทษล้นฟ้า
กรรมหนักหนาพาร่วงหล่นทางสามแพร่ง
เตือนเจ้าอย่ามั่วกามทำเขม็งเกร็ง
บ้านครื้นเครงอายุมั่นสุขสราญ

****

รูปงามจอมปลอมเป็นของว่าง
รักอำพรางโลกเสพเลวระยำ
เสพกามสุขชั่วครู่ปลูกเหตุกรรม
หมื่นเคราะห์กรรมทุกข์แสนเข็ญขุมนรก

(แปลจากนิตยสาร เทียนอิม เล่มที่ 8)

5. ผลกรรมของแม่เล้า

คำว่า แม่เล้า คือ ผู้ควบคุมสถานเริงรมย์ แม่เล้าในเมืองเซี่ยงไฮ้ มีวิธีการลงโทษอย่างโหดเหี้ยมต่อนางคณิกาที่ไม่สามารถทำเงินให้โดยเอาแมวยัดเข้าไปในกางเกงในของเธอ แล้วใช้ไม้ตีแมวนั้น เมื่อแมวเจ็บก็จะพยายามหาทางหนี เล็บแมวจึงข่วนตามอวัยวะเพศของหญิงสาวนั้นจนเลือดไหลโทรม จึงปล่อยแมวออกมา นางคณิกาใดที่ได้รับการลงโทษอย่างทารุณโหดเหี้ยมเช่นนี้ก็ไม่กล้าที่จะขัดขืน จึงต้องพยายามใช้เล่ห์กลอุบายเพื่อยั่วยุผู้คนที่สัญจรไปมา ส่วนแม่เล้านั้น วัน ๆ จะเสพสุขจากน้ำตาของหญิงคณิกาเหล่านั้น ทั้งยังกินไข่นกพิราบบำรุงร่างกายเป็นประจำ

วันหนึ่ง มารดาข้าพเจ้าไปเยี่ยมญาติผู้เป็นพี่สาว ได้ยินเสียงข้างบ้านของพี่สาวร้องอย่างโหยหวน โอ๊ย ! ข้าทนไม่ไหวแล้ว

มารดาข้าพเจ้าเกิดความฉงนและงงงวย จึงเดินเข้าไปดูและถามหาสาเหตุ จึงรู้ว่า แม่เล้าคนนั้น เกิดเป็นโรคท้องมาร จึงได้ปิดสถานเริงรมย์แล้วกลับมารักษาตัวที่บ้าน แพทย์ได้ทำการผ่าตัดให้น้ำในท้องไหลออกมาเต็มกะละมัง ท้องของนางก็ยุบเข้าไปทันที แต่นางก็ตะโกนร้องอีก “โอ๊ย น่ากลัวจริง ๆ เสาทองแดงถูกเผาจนแดงก่ำ ข้าจะต้องไปโอบอุ้มแล้ว โอ๊ย เจ็บปวดเหลือเกิน” แล้วก็สลบไปสักครู่ นางก็ฟื้นขึ้นมา ก็ร้องอีกว่า โอ๊ย ภูเขามีดน่ากลัวจัง พวกเขาจับข้าโยนลงไปแล้ว โอ๊ย เจ็บ ๆ ๆ แล้วก็สลบ

อีกครั้ง เมื่อฟื้นขึ้นมานางก็ร้องอีก “โอ๊ย พวกเขาใช้ตะขอดึงลิ้นข้าออกมาแล้ว โอ๊ย ข้ากลายเป็นคนมีลิ้นยาว” พูดแล้วก็สลบไป เมื่อฟื้นขึ้นมา ลิ้นค่อย ๆ หดเข้าไป

มารดาข้าพเจ้าเห็นแล้ว ก็ไม่รู้จะช่วยอย่างไรดี เพราะนางก่อกรรมไว้มาก ถึงแม้จะสงสาร แต่กฎสวรรค์เข้มงวด ก็ยากต่อการขอความปรานี

แม่เล้าถูกทรมานเช่นนี้เป็นเวลานาน แล้วก็ตายลงไปในที่สุด ก่อนตายนางร้องโหยหวนทุกวันเป็นที่น่าเวทนาแก่ผู้พบเห็น หันมาดูในสังคมทุกวันนี้ ข่าวการปล้นฆ่า ข่มขืน วางเพลิง หลอกลวง ฯลฯ มีให้อ่านกันทุกวันในหนังสือพิมพ์ ถึงแม้บางครั้งกฎหมายบ้านเมืองเอาผิดไม่ได้ แต่กฎสวรรค์เข้มงวด คนที่ทำกรรมไว้ จะต้องรับโทษในนรกทุกราย ขอให้ผู้กระทำความผิดทั้งหลาย จงสำนึกผิดก่อนที่ทุกสิ่งทุกอย่างจะสายเกินไป

****

กิเลนสัตว์โบราณจิตเมตตา มักกรุณาสัตว์เล็กน้อยอยู่เสมอ
ยามเดินไปในถนนได้เจอะเจอ เขาไม่เผลอเหยียบตายให้วายปราณ
มนุษย์เรายกตนเป็นคนฉลาด เหตุไฉนจึงพิฆาตอย่างอาจหาญ
มนุษยธรรมนั้นอยู่ไหนใครต้องการ โปรดไขขานคำตอบจะขอบคุณ

ประพันธ์โดย ประภาพรรณ เสน่ห์มิตร

6. ผลลัพธ์จากการฆ่าสามี

ข้าคือ พระเจ้าเหวินเหิน สถานธรรม เซินกวงตัง

ผู้ร้องขอ : นายหลิว แซ่โง้ว ชาวเถาหยวน

ประกาศ : ตามที่ทุกท่านได้มาอัญเชิญข้าไปประทับทรงที่บ้าน นายหลิว แซ่โง้ว เพื่อรู้หนี้กรรมที่นายโง้วป่วยยืดเยื้อมาเป็นเวลานาน 2 ปี รับประทานยาทุกวัน ก็ยังไม่มีวี่แววดีขึ้น ยิ่งมาในเดือน 3 นี้ เกิดอาการประสาทหลอน แพทย์ที่มีชื่อก็ไม่สามารถรักษาให้หายได้ จึงได้อัญเชิญมาชี้แนะ ข้าเลยแจกแจงผลกรรมของนายโง้ว เพื่อหาวิธีแก้กรรม นายโง้วจะได้หายป่วยในเร็ววัน

ผลกรรมของนายโง้วได้เริ่มจากชาติปางก่อน เมื่อประมาณ 180 กว่าปี ซึ่งตรงกับราชวงศ์เช็ง รัชสมัยหยิงจงฮ่องเต้ขึ้นครองราชย์ ชาติก่อนของนายโง้วมีนามว่า ซิวซิมหยวนเป็นคนเหอไป่ สอบซิ้วไฉไม่ผ่าน จึงไปเป็นครูของบ้านนักบุญหลิวหยงปืน ซึ่งภรรยาได้สิ้นบุญไปโดยไม่มีทายาทสืบสกุล จึงได้รับสาวใช้นางหลี่เป็นภรรยา ได้บุตรชายคนหนึ่ง ชื่อว่า หลิวเจียฝู่ นายหลิวมีบุตรตอนวัยชรา จึงรักใคร่เอ็นดูบุตรชายมาก เมื่อบุตรชายอายุได้ 7 ปี นางหลี่ได้หารือสามีเพื่อว่าจ้างซิวเซินหยวนเป็นครู ต่อมาเศรษฐีหลิวเกิดเป็นอัมพาต พูดจาไม่ได้ เสมือนหนึ่งเป็นคนพิการก็ไม่ปาน นางหลี่เริ่มไม่เกรงใจสามี แอบเป็นชู้กับซิวเซินหยวน เพื่อปกปิดความชั่ว จึงได้ย้ายสามีไปอยู่หลังบ้าน ตอนแรกยังพอป้อนข้าวให้น้ำบ้าง ต่อมาถึงขั้น

งดข้าวงดน้ำกันเลย จนเศรษฐีหลิวต้องอดข้าวอดน้ำตาย นางหลี่เพื่อปกปิดความชั่วของตน จึงจัดงานศพอย่างเอิกเกริก

หลังจากเศรษฐีหลิวตาย นางหลี่ก็ครอบครองสมบัติอย่างถูกต้องตามกฎหมาย และก็อยู่กินกับซิวเซินหยวนเยี่ยงสามีภรรยาอย่างเปิดเผย คนนอกเห็นว่าเป็นเรื่องครอบครัวของผู้อื่น ก็ไม่อยากไปยุ่งเกี่ยว

วิญญาณของเศรษฐีหลิวพกความแค้นไปร้องทุกข์ต่อยมบาล ต่อมานางหลี่กับชู้รักได้รับผลกรรมที่ตนก่อไว้โดยมีโจรมาปล้นและได้ฆ่าเขาทั้งสองตาย เมื่อซิวตาย วิญญาณของเขาก็ถูกลงโทษในขุมนรกต่าง ๆ

นางหลี่ตอนนี้ยังรับโทษทัณฑ์อยู่ในนรก ส่วนเศรษฐีหลิวได้ประกอบกรรมดีไว้มากตอนมีชีวิตอยู่ วิญญาณนายหลิวจึงมีอิสระ แต่ซิวเซินหยวนเมื่อพ้นโทษจากนรกแล้วก็มาเกิดเป็นคนในชาตินี้ ก็คือนายหลิว แซ่โง้วนั่นเอง เมื่อ 2 ปีก่อน วิญญาณนายหลิวได้บังเอิญมาพบกับนายโง้ว นึกได้ว่าชาติก่อนถูกเขาทำตายกับถูกแย่งภรรยาไป จึงติดตามทวงหนี้ การที่นายหลิวป่วยยืดเยื้อมานาน 2 ปี ก็เพราะวิญญาณนายหลิวมาทวงหนี้นั่นเอง ถึงแม้หาหมอทานยาก็ยากต่อการเยียวยาได้ ถ้าอยากให้นายโง้วหายป่วย ต้องชำระหนี้กรรมก่อน บัดนี้ ข้าเห็นแก่นายโง้วมีจิตศรัทธามาขอร้องช่วยแก้กรรม ข้าจึงมอบยันต์ 3 ใบ ไปดื่มกิน ค่อยหาวิธีแก้กรรม ถ้าได้อโหสิกรรมจากวิญญาณหลิวแล้ว พร้อมกับหาหมอรักษา จึงมีโอกาสหายเป็นปกติได้

7. ล่อลวงหญิงให้ทิ้งสามี และบุตร รับผลกรรมชาตินี้

ประกาศ : บัดนี้มีอุบาสิกาหลินซู่ซิ่วมาขอแก้กรรม พร้อมที่เปิดศาลไต่สวน โปรดเรียนเชิญเทพเหวินปั้นแห่งศาลเฉินหวางเมืองฟุ่งซานเป็นผู้บันทึก แล้วนำไปรายงานต่อนรกขุมที่ 10 ล้อหมุนอ๋อง ให้แม่ทัพจงถานคุมวิญญาณเข้ามาได้

เทพเหวินปั้น : วันนี้ข้าได้รับเชิญจากประธานสถานธรรมหมินเต๋อถังมาบันทึกเรื่องกฎแห่งกรรมครั้งนี้

แม่ทัพจงถาน : ข้าได้นำวิญญาณมาแล้ว ขอได้โปรดพิจารณาความได้

ประธานกวนอู : วันนี้ข้าจะอนุญาตให้เจ้าประทับร่างในร่างทรง จงเล่าเรื่องที่เจ้ากับหลินซู่ซิ่วในชาติก่อนมาให้ฟัง อย่าได้มีการปกปิดแจ้งเท็จ มิฉะนั้นจะถูกลงโทษหนัก ถ้าแจกแจงเรื่องกฎแห่งกรรมได้สะอาดมีคุณค่าต่อชาวโลก ข้ารับประกันเจ้าจะได้ไปผุดไปเกิดเร็วขึ้น ขอให้เจ้าจงอย่าพลาดโอกาส

วิญญาณ : ท่านเทพเจ้ากวนอูทรงโปรดเมตตา เมื่อชาติก่อนเขาหลอกฆ่าข้า ข้าจึงมีความเจ็บแค้นมาก ข้าชื่อหฮางซุกเหมยเกิดในราชวงศ์เช็ง รัชสมัยจักรพรรดิคังซี ปีที่ 20 เกิดที่อำเภอหลินเซิน มณฑลฮกเกี้ยน เมื่อข้าอายุได้ 18 ปี โดยการแนะนำของแม่สื่อ ข้าจึงได้แต่งงานกับนายหลี่เซ๊ยนตี้ เป็นคนอำเภอเดียวกัน

ต่อมาข้าได้ติดตามสามีมาอยู่ที่เมืองเจียงโจว มณฑลฮกเกี้ยน เมื่ออายุ 23 ปี ข้าได้คลอดบุตรชายคนแรก และข้าได้บุตรชายคนที่ 2 เมื่อข้าอายุ 25 ปี และต่อมาคลอดบุตรอีก 2 คน เมื่ออายุ 27 และ 30 ตามลำดับ ซึ่งตอนอายุ 30 ปีนี้เอง ข้าป่วยเป็นโรครูบาติซึม ยากต่อการเดินเหิน ข้าเคยไปหาแพทย์ทั่วเมืองเจียงโจวก็ไม่อาจรักษาให้หายขาดได้ วันหนึ่งมีญาติคนหนึ่งแนะนำหมอหลินว่านเจียว ซึ่งเพิ่งกลับมาจากไต้หวัน หมอหลินคนนี้ก็คือ หลินชู่ซิ่วในชาติปัจจุบัน ระหว่างให้การรักษา หมอหลินได้ใช้คำพูดหว่านล้อมข้าจนในที่สุดก็ได้เสียกัน และต่อมาข้าก็ได้คลอดบุตรชายให้เขา 1 คน ตอนนั้นหมอหลินได้ยุยงข้าพาลูกคนที่ 2 และคนที่ 4 หนีตามเขากลับไปที่ไต้หวัน

ขณะนั้นหมอหลินอายุ 37 ส่วนข้า 35 ชีวิตคู่ช่วงแรกในไต้หวันก็มีความสุขดี 3 ปีต่อมาเขาเริ่มออกลายแสดงตัวเป็นเจ้าชู้ยักษ์ ในที่สุดเขาก็ติดพันกับนางเอกงิ้วโค้วชุนจิ้ว และติดตามเธอเร่ร่อนตามเมืองต่าง ๆ ทิ้งขว้างพวกเราโดยไม่เหลียวแล เมื่อเขาอายุได้ 45 ปี ข้าไม่ได้รับข่าวคราวจากเขาเลย ข้าต้องทำงานหนักเพื่อแม่ลูก 3 ชีวิต เนื่องด้วยตรากตรำเกินไป โรคเก่ากำเริบเดินเหินลำบาก จำใจให้ลูกสาวขณะนั้นอายุ 16 ปี ไปเป็นสาวใช้ในโรงงานทำกระสอบ ทำงานได้ประมาณ 3 ปี ก็ถูกวัยรุ่นอันธพาลหลอกลวงจนหายสาบสูญไป ข้าเลยให้ลูกชายคนเล็กไปเป็นช่างฝึกหัดกับช่างตีเกือกม้า อยู่มาได้ 1 ปี เกิดมีปากเสียงกับคนอื่นในที่สุดก็ฆ่าฝ่ายตรงข้ามตายด้วยความตกใจ ลูกชายก็หนีหาย

สาบสูญไปอีกคน ตอนนั้นข้าทั้งป่วยทั้งยากจน จำต้องพึ่งพาเพื่อนบ้านคอยช่วยเหลือ เมื่ออายุได้ 49 ปี ข้าคิดถึงสามีเก่ากับลูก ๆ 2 คนที่เมืองเจียงโจว ต่อมาได้ข่าวว่า หลังจากข้าหนีตามชู้ไป เขาก็แต่งงานใหม่ ความหวังสุดท้ายของข้าหมดสิ้นแล้ว ในที่สุดข้าก็ตรอมใจตาย ท่านยมบาลกล่าวโทษข้าคบชู้สู่ชาย ทอดทิ้งสามีและลูก ๆ ขาดกุลสตรีที่ดีของแม่บ้าน นรกขุมที่ 1 สั่งลงโทษข้า 10 ปี นรกขุมที่ 2 ที่ 3 กล่าวโทษเช่นกัน มาถึงนรกขุมที่ 4 ระหว่างสอบสวนได้พูดถึงการหลอกลวงของหลินว่านเจียว จึงรู้เขาตายก่อนข้า 1 ปี ถูกยมบาลลงโทษ 200 ปี ส่วนข้าบาปหนักกว่าต้องรับโทษ 270 ปี เมื่อครบกำหนด ท่านพระอรหันต์กษิติครรภ์ ทรงเห็นว่า ข้าสำนึกผิดแล้ว จึงเมตตาอนุญาตให้ข้าไปเกิดใหม่ได้ แต่ข้ายังเจ็บแค้นไม่หายที่ถูกนายหลินหลอกลวงจนบ้านแตกสาแหรกขาด จึงไม่ยอมไปเกิดใหม่ จิตของข้ามีแต่ความพยาบาท จึงได้ค้นเสาะหาเขาเพื่อแก้แค้น ส่วนหลินนั้นเมื่อพ้นโทษทัณฑ์แล้ว 62 ปี จึงได้ไปเกิดใหม่เป็นหลิวชู่ซิ่วในปัจจุบันนี่เอง ข้าค้นพบเขาเมื่อเขาอายุ 30 ปี แต่เนื่องด้วยช่วงนั้น ดวงเขากำลังขึ้น ต้องรอจนเขาอายุ 32 เศรษฐกิจทางครอบครัวเริ่มถดถอย ข้าเลยหาวิธีทำให้ครอบครัวเขาแตกแยก ต่อมาก็ทำให้ขาของเขาทั้ง 2 ข้างเดินเหินไม่ได้ เร็ว ๆ นี้ข้ากำลังคิดจะเอาชีวิตเขา แต่ข้าไม่มีธงของยมบาลทวงหนี้ชีวิตไม่ได้ อีกทั้งท่านพระเจ้ากวนอูทรงปกป้องด้วย ที่ข้ากล่าวมาทั้งหมดนี้เป็นความสัตย์จริง ขอเทพเจ้ากวนอูทรงเมตตาตัดสินความด้วย

ประธานกวน : สำหรับเรื่องนี้ ข้าแนะนำว่า เวรควรระงับด้วยการไม่จองเวร ขอเพียงหลินชู่ซิ่วสำนึกผิด และประกอบกรรมดีสร้างสมบุญบารมี แล้วอุทิศส่วนกุศลให้ เจ้ายินดียกโทษให้ไหม

วิญญาณ : เมื่อเหล่าเทพแห่งหมินเต๋อถังช่วยเหลือ และจัดการให้ข้าเช่นนี้ ข้ายินดียกโทษให้

ประธานกวน : แล้วอุบาสิกาหลินละ เจ้ามีความเห็นอย่างไร?

หลิน : ขอให้ข้าหายเป็นปกติ ข้ายินดีไปรับใช้ที่ศาลเจ้ากวนอู

ประธานกวน : ตกลง เมื่อทั้งสองฝ่ายยินยอม และเพื่ออุบาสิกาหลินทำตามที่เขาสาบาน วิญญาณหฮางห้ามรบกวนเขาอีก ขอให้สองฝ่ายพิมพ์ลายนิ้วมือเป็นหลักฐาน

วิญญาณ : ถ้าหลินยอมทำตามที่ตกลงไว้ และข้ายังไปรบกวนอีก ข้ายินดีไปรับโทษที่นรกอเวจี จะได้ไม่ไปผุดไปเกิดอีก ขอเทพเทวาเป็นพยาน

ประธานกวน : เรื่องนี้ได้จบลงแล้ว ข้าขอขอบใจท่านเหวินปั้น ทำหน้าที่บันทึกเพื่อไว้อยู่ในหนังสือกฎแห่งกรรม ข้าก็จะกลับละ

8. วิญญาณทวงหนี้กรรม

พิธีกรเทพฟุกเต๋อ :

ประกาศ : บัดนี้เทพเจ้าหลักเมืองแห่งเมืองผิงตงได้เสด็จมาถึงสถานธรรมแห่งนี้ เพื่อไกล่เกลี่ยเรื่องกฎแห่งกรรม ขอให้ท่านทั้งหลายเข้าแถวทำการต้อนรับ และขอให้ทุกคนจงปฏิบัติหน้าที่ของตัวเองให้สุดความสามารถ

ขอถวายต้อนรับเทพเจ้าหลักเมือง ข้อขอถอยไปก่อน

เทพเจ้าหลักเมือง :

ผู้ร้องขอมีนามว่า หยางกวนจู๋ อายุ 30 ปี เกิดเมื่อวันที่ 21 เดือน 12 พ.ศ. 2501 เวลา 22.00 น. มีสำมะโนครัวที่หมู่บ้านตังหลิง ตำบลจิ่งหยู อำเภอผิงตง

เรื่องราวที่ร้องขอ : เหตุใดช่วง 8 เดือนมานี้ มีอาการสะลึมสะลือตลอดเวลา

สาเหตุความเป็นมา :

ในวันไหว้พระจันทร์ 2529 เจ้าได้เป็นไข้ตัวร้อน และได้กระทบถึงสมอง จึงมีอาการสะลึมสะลือขึ้น เหตุดังใดฤๅ ก็เนื่องจากเจ้ากรรมนายเวรมาทวงหนี้กรรมนั่นเอง

วันนี้ ข้าฯ ได้รับโองการสวรรค์ให้มาแก้กรรมแก่หยางกวนจู๋และจะแถลงไขสาเหตุของความเป็นมาเพื่อลงในหนังสือกฎสวรรค์

นายหยางกวนจู๋นี้ ชาติก่อนมีนามว่า ซิ่วซิ่งจื้อ เกิดเมื่อต้นรัชสมัยกวงสุย ที่อำเภอเจียงฆว่า ไต้หวัน ในเดือน 3 ของปีที่ 21 ของจักรพรรดิกวงสุย ทางรัฐบาลแมนจูได้ยกเกาะไต้หวันให้ญี่ปุ่นเป็นผู้ปกครอง ชาวจีนในเกาะไต้หวันได้ลุกฮือต่อต้านทหารญี่ปุ่น ขณะนั้นนายซิ่วจื้อกับเพื่อนหลี่เซ็กหยีทำบัวอยู่ในเมืองซินจุ๊กด้วยกัน ได้พากันเข้าเป็นทหารอาสาสมัครของแม่ทัพเจียงจิงหัว แม่ทัพเจียงก่อตั้งกองทัพขึ้นที่เมืองหุนหลิน และได้ปะทะกับทหารญี่ปุ่นที่ซินจุ๊ก ในที่สุดกองทัพเจียงก็ได้รับความปราชัย ซิวกับหลี่เป็นเพื่อนรักกันจึงปลอมกายหลบหนีกลับมาหลบอยู่ที่บ้านของแม่ยาย เพื่อหลบหลีกจากการถูกจับของทหารญี่ปุ่น หลี่มีภรรยาที่มีโฉมหน้าอันงดงาม หลี่และภรรยาให้การต้อนรับซิวเป็นอย่างดี

เนื่องด้วยนายหลี่มีโรคประจำตัว คือ โรคหอบอย่างหนัก ไม่อาจออกไปทำงานนอกบ้านได้ และยิ่งขณะนั้นอยู่ระหว่างสงครามทหารญี่ปุ่นถูกผู้รักชาติชาวจีนต่อต้านทุกแห่งหน ประชาชนต้องกระเจิงหาที่หลบซ่อน จึงยากต่อการหาแพทย์มาเยียวยาได้ เพื่อความอยู่รอดของ 3 ชีวิต ซิวซิ่งจื้อและนางหลี่ได้ออกไปทำงานหาเงิน จึงปล่อยให้นายหลี่นอนโทรมอยู่ที่บ้านคนเดียว ซึ่งขณะนั้นนายหลี่นิสัยเริ่มหงุดหงิด หาเรื่องนายซิว เพื่อให้นายซิวออกจากบ้านไป ก็เพราะหลี่ทนเห็นนายซิวกับภรรยาของตนประพฤติชั่วและได้เป็นชู้กันในที่สุด นายซิวกับนางหลี่ตัดสินใจฆ่านายหลี่ตายและนำศพไปฝังอยู่หลังเขา ตรงกับปีที่ 22 ของจักรพรรดิกวงสุยและเป็นปีที่ญี่ปุ่นได้ควบคุมทั้งเกาะไต้หวันสำเร็จ

หลังจากหลี่ถูกฆ่าตาย วิญญาณได้ไปร้องทุกข์ที่ศาลเจ้าหลักเมือง กล่าวหาซิวซิ่งจื้อลอบเป็นชู้ภรรยาตนกับฆ่าตนตาย เทพเจ้าหลักเมืองรับฟ้อง จึงมีคำสั่งให้ยมทูตไปเอาวิญญาณของนายซิวมาโดยให้เขาตกน้ำตายและคุมตัวไปให้ยมบาล หลังผ่านการสอบสวน ยมบาลสั่งลงโทษอยู่ขุมนรกโอบเสาทองแดง 60 ปี จนถึง พ.ศ. 2500 เมื่อซิวรับโทษทัณฑ์ครบ จึงถูกส่งตัวมาที่นรกขุมที่ 10 ให้ไปเกิดเป็นหยางกวนจู๋ในชาตินี้ เพื่อให้ชำระกรรมเก่าให้เสร็จ กรรมจากการฆ่าเพื่อนและแย่งเมียเพื่อน ถึงแม้ได้ชดใช้กรรมในนรกก็ตาม แต่ผลกรรมในโลกมนุษย์ยังไม่ชำระ ด้วยเหตุนี้ เมื่อหยางอายุได้ 20 ปี ในวันไหว้พระจันทร์ วิญญาณของหลี่จึงได้เข้าสิงร่างเพื่อทวงหนี้กรรม หยางจึงเกิดอาการสะลึมสะลือ ส่วนบิดาของหยางนั้น ชาติก่อนก็คือนางหลี่นั่นเอง ในฐานคบชู้สู่ชายฆ่าสามีของตัวเอง

บัดนี้ สวรรค์เมตตา จึงมีราชโองการให้สำนักเจิ้นซ่านถังบันทึกกฎแห่งกรรมนี้ เพื่อลงในหนังสือกฎสวรรค์ บุคคลที่เกี่ยวพันกับเรื่องนี้ได้ทำหน้าที่เพื่อตักเตือนชาวโลก จึงได้อานิสงส์ไพศาล ซึ่งก็พอบรรเทาหนี้กรรมลงไปบ้าง ตามความเห็นของข้า ครอบครัวของตระกูลหยางรีบสร้างมหากุศล และสำนึกผิดต่อองค์พระพุทธ เพื่อขออภัยโทษ จึงสามารถลดหย่อนผ่อนโทษให้ได้

ข้าได้รับโองการสวรรค์เพื่อสาธิตความเป็นมาของหยางกวนจู๋ หวังว่าชาวโลกจะได้สังวร อย่ากระทำความชั่วต่อไป ข้าขอบใจ

สมาชิกสำนักเจิ้นซ่านถัง ทุกท่านได้ทำหน้าที่บันทึกครั้งนี้ ข้าขอยุติ ณ บัดนี้

เทพพิธีกรฟุกเต๋อเสด็จมาอีกครั้ง ประกาศให้ทุกคนน้อมส่งท่านเทพเจ้าหลักเมืองเสด็จกลับ

ความเงียบเหงาแห่งคืนวัน
ส่งท้ายปีเก่า

****

ทุกเราตรี มีไก่ขัน กันเซ็งแซ่
ช่างเงียบแท้ ตีห้า พาเปล่าเปลี่ยว
เจ้าคงเลือดนอง เปื้อนมีด พันเล่มเทียว
เขาคงเคี้ยว แกล้มสุรา พาเพลิดเพลิน
เป็นเพราะว่า คืนนี้ ส่งปีเก่า
สังหารเจ้า ทุกครัวเรือน ไม่ขัดเขิน
ชีวิตสัตว์ น่าสงสาร เสียเหลือเกิน
เพราะบังเอิญ คนเห็น เป็นธรรมดา
ถ้ามนุษย์ หยุดฆ่าสัตว์ ตัดชีวิต
เปลี่ยนความคิด ที่ผิด กันทั่วหน้า
รับประทาน มังสวิรัติ ชั่วชีวา
มีศีลห้า บริสุทธิ์ หยุดสร้างกรรม

ประพันธ์โดย ประภาพรรณ เสน่ห์มิตร

9. ผลกรรมจากการโกงทรัพย์และเผด็จสวาท

วันประทับทรง : วันที่ 15 มิถุนายน 2528

ผู้ยื่นคำร้อง : หลินจุ้น ชาย อายุ 43 จากเมืองไถหนาน

เทพเจ้า : พระเจ้าชาตอภิบาลมหาราช (ภาษาจีน)

บทกลอน : ***อภิบาลประชาราษฎร์สุขสราญ***
วิญญาณเกิดวนเวียนในโลกา
เต๋ายิ่งใหญ่รับได้ด้วยบุญพา
ปลุกจิตตาบรรลุแจ้งโดยฉับพลัน

ประกาศ : คืนนี้ข้ามาตามคำร้องของผู้ยื่นคำร้อง เพื่อเปิดเผยผลกรรมของเขา เบิกตัวหลินจุ้นเข้าเฝ้าได้

หลินจุ้นกราบลงที่พื้นพร้อมกับร้องไห้ว่า ขอให้สิ่งศักดิ์สิทธิ์กรุณาช่วยไกล่เกลี่ยกับเจ้ากรรมนายเวรเพื่อขออโหสิกรรม

เทพเจ้าเป็นผู้รักสัจธรรมและเปี่ยมด้วยความเมตตา มีความเอ็นดูต่อชาวโลกเสมอภาคกัน หากผู้นั้นมีจิตเมตตาและคุณธรรมประสบเคราะห์กรรมจากกรรมเก่า ข้าจะพยายามไกล่เกลี่ยให้ อุบาสกหลินป่วยเป็นโรคเบาหวานอย่างร้ายแรงเป็นเวลาสิบกว่าปี เหตุใดผู้ป่วยบางคนทานยาแล้วหาย แต่เขากลับไม่มีอาการดีขึ้นเลย สาเหตุมาจากบาปกรรมที่ได้ก่อไว้ คืนนี้เห็นแก่คำร้องของอุบาสกหลินที่ได้ร้องขอให้ช่วยไกล่เกลี่ยอย่างจริงใจ

และในสองปีนี้ เขาได้สำนึกผิดและได้ประกอบกรรมดีบ้าง ข้าฯ จึงมาแจ้งเหตุแห่งกรรมให้ทราบ

เจ้าเดิมที่เกิดที่ชนบท กำพร้าบิดามารดาตั้งแต่เด็ก จึงเร่ร่อนไปต่างถิ่น และได้เรียนวิชากายกรรมจากอาจารย์ท่านหนึ่ง แล้วก็เที่ยวแสดงยึดเป็นอาชีพ ปี พ.ศ. 2515 เมื่อเจ้ามีอายุ 27 ปี เจ้าได้เช่าบ้านอยู่ที่ตำบลเจียงฮวา เจ้าของบ้านเป็นหญิงหม้าย ขณะนั้นเจ้าแต่งงานแล้วและมีบุตรชาย 2 หญิง 1 แต่เจ้าเป็นคนไม่รับผิดชอบต่อครอบครัว ออกไปเร่ร่อนเที่ยวอ้างตนว่ายังโสด ส่วนหญิงหม้ายนั้นแก่กว่าเจ้าตั้ง 10 กว่าปี สามีตายไปหลายปี มีลูกชายเป็นกะลาสีเรือ เจ้ามีจิตใจไม่ซื่อ ในที่สุด เจ้าก็ใช้ความเจ้าชู้ของเจ้าจนนางตายใจอยู่กับเจ้าฉันสามีภรรยา ที่เจ้าทำแบบนี้มิใช่ว่าเจ้ารักนางจริง หากแต่อยากได้สมบัติของนางมากกว่า เมื่ออยู่กินกันได้ 3 ปี เจ้าก็หลอกลวงทรัพย์สมบัติของนางจนหมดตัว ตลอดจนบ้านของนางก็ถูกเจ้าหลอกขายไป เจ้าเห็นนางหมดคุณค่าแล้วก็ทอดทิ้งนางไป นางเสียใจจนป่วยลง ขาดเงินรักษาและได้ตายไปเมื่อ 11 ปีก่อน วิญญาณของนางเคียดแค้นเจ้ามาก ไปร้องเรียนต่อยมบาล และท่านยมบาลได้อนุญาตให้นางแก้แค้นได้ ดังนั้นสิบกว่าปีมานี้เจ้าเริ่มป่วยเป็นโรควิบากกรรม เช่น เจ้าเคยป่วยเป็นโรคกระเพาะ โรคตับแข็ง ไตเป็นนิ่ว และก็เกิดอุบัติเหตุรถชนถึง 4 ครั้ง บัดนี้เจ้าก็สิ้นเนื้อประดาตัวแล้ว โรคเบาหวานก็ตามรุมเร้า หาหมอเยียวยากี่คนก็ไม่หาย นั่นเป็นวิบากกรรมเก่า อันที่จริงข้าไม่อยากเปิดเผย แต่ข้าเห็นว่า 2 ปีนี้ เจ้าได้สำนึกผิด และอธิษฐาน

ต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์ว่า เจ้ายินดีอุทิศร่างกายให้กับวงการแพทย์เป็นวิทยาทาน และเจ้ายังคอยเที่ยวเก็บตะปูเศษแก้วตามถนนโดยเกรงว่าจะทำให้ผู้อื่นบาดเจ็บ อาการป่วยจึงได้ทุเลาลงบ้าง บัดนี้วิญญาณนางตามเจ้ามาถึงที่ศาลเจ้านี้ ข้าจึงแนะนำว่า เจ้ารีบเตรียมเครื่องเซ่นไหว้เพื่อกราบขอขมาที่หน้าหลุมฝังศพของนาง ขอให้นางอโหสิกรรม และเจ้าจะประกอบแต่กรรมดีเพื่อจะอุทิศผลบุญที่จะกระทำทั้งหมดให้แก่นางไป ถ้าเจ้าปฏิบัติเช่นนี้ได้ โรควิบากกรรมจึงมีโอกาสหายขาด เจ้าจงจำไว้ให้ได้นะ

(แปลจากนิตยสาร เทียนอิม เล่มที่ 8)

10. แนะคนป่วย

ผู้ที่มีอาชีพฆ่าสัตว์ ผลคืออายุสั้น คนที่ฆ่าเพราะอยากกินเนื้อเขา จะประสบแต่ความทุกข์ ผู้ที่ป่วยยืดเยื้อต้องทนทุกข์ทรมานมาจากผลกรรมฆ่า คนที่ชอบบริโภคเนื้อสัตว์จะได้ผลทุกข์ทางใจ ผลบุญผลกรรมเสมือนหนึ่งเงาตามตัว ฉะนั้น ผู้ที่เจ็บไข้ได้ป่วยควรตำหนิตนเองว่า เราสร้างเหตุร้ายไว้ จึงรับผลร้ายตอบ เพื่อพ้นจากความทุกข์ ควรสวด **“ออนีทอฮุก”** บ่อย ๆ และสาบานว่าต่อจากนี้ไปจะไม่กระทำความชั่วอีก จะไม่ฆ่าสัตว์ตัดชีวิตอีก จะไม่นำความเจ็บปวดให้กับสรรพสัตว์อีก ขอให้ตัวข้าพ้นจากความทุกข์ทรมานจากโรคภัยไข้เจ็บที่คอยเบียดเบียน รุมเล่นงาน หากข้าได้บรรลุเป็นพุทธะ จุติในแดนสุขาวดี ข้าขอตั้งปณิธานว่า จะช่วยโปรดสัตว์ที่ถูกข้าฆ่าและเจ้ากรรมนายเวรทั้งหลายให้จุติแดนสุขาวดี สวดบ่อย ๆ จนขึ้นใจ จะได้ไปแดนสุขาวดีแน่ ๆ และถ้าหากคอยแนะนำคนอื่น ให้พวกเขามีดวงตาเห็นธรรม บุญกุศลนี้ยิ่งทวีคูณ ผลบุญนี้จะนำพาเราพ้นจากการถูกโรคภัยไข้เจ็บเบียดเบียน และความสุขในภายภาคหน้าไม่มีที่สิ้นสุด

11. เป็นภัยมหันต์

ประทับทรง : วันที่ 13 ตุลาคม พ.ศ. 2522

เทพ : พระเจ้ากสิกรรมมหาราชแห่งตำหนักซือ เหลียง ฮวง

บทกลอน : ***นางจวงถวายฎีกาสู่เบื้องฟ้า***
ราชสาส์นตอบมาความขยาย
ชาติก่อนเป็นบัณฑิตชอบลวดลาย
เขียนนิยายร่วมเพศสร้างกรรมหนัก

มีอุบาสิกาจวงจินอี้ อยู่หมู่บ้านต้าเหลียง อำเภอเกาสูง ไต้หวัน ได้มาร้องเรียนว่า สองปีนี้สายตาของนางเริ่มมืดบอด ขอให้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ช่วยเปิดเผยกรรมเก่าให้ด้วย

นับตั้งแต่นางแต่งงานกับไฉ้สุ่ยเจียจนกระทั่งบัดนี้ โรคภัยไข้เจ็บได้เกาะกุมนางมาตลอด นางเคยไปไหว้พระตามศาลเจ้าต่าง ๆ และหาหมอดูหลายแห่ง ให้เทพช่วยปัดเป่าบ้าง แต่โรคภัยไข้เจ็บไม่หายขาดสักที เที่ยวหาแพทย์ที่มีชื่อหลายแห่ง ก็ไม่ได้ผลเช่นกัน ตามที่จักษุแพทย์ว่าเป็นโรคตาอักเสบ เป็นตาต้อ ก็ไม่ผิด แต่แท้จริงแล้วเป็นโรคกรรมเก่ามากกว่า เวลาปวดบวมที่ตา เสมือนหนึ่งเอามีดคมมากรีดยังไงยังงั้น เจ็บปวดทรมานสุดขีด ใบหน้าเย็นชา การกลืนอาหารไม่สะดวก โรคไร้สาเหตุมารุมล้อมบ่อย ๆ วันนี้ข้าได้รับพระโองการสวรรค์ให้มาเปิดเผยกรรมเก่าให้ทราบ

อดีตชาติของนางเป็นชาย นามว่า เฉินทงไห่ เป็นคนตำบลเมิ่งเจียด มณฑลไต้หวัน เกิดในสมัยจักรพรรดิเต้ากวง ปีที่ 15 แห่งราชวงศ์ชิง บิดาเป็นพ่อค้าฐานะดี สมัยเด็ก บิดาได้จ้างอาจารย์ที่มีความรู้สูงมาสอนหนังสือ เมื่ออายุย่างเข้า 20 ปี เฉินทงไห่เป็นผู้เต็มไปด้วยความรู้ เฉินมักตามบิดาออกไปค้าขายต่างถิ่น มีเพื่อนฝูงมาก แน่นอนเพื่อนย่อมชักชวนเขาเที่ยวตามซ่องนางโลม ณ ที่นั่นได้รู้จักเพื่อนคนหนึ่ง นามว่า หลี่ซัน หลี่ซันมีอาชีพเร่ขายหนังสือ หลี่เป็นคนไร้คุณธรรมและยังชอบคุยเรื่องลามกชอบอ่านหนังสือลามกเป็นชีวิตจิตใจ เขารู้ว่า เฉินทงไห่เป็นบัณฑิตมีความรู้สูง จึงเกลี้ยกล่อมเฉินประพันธ์หนังสือลามกเพื่อแสดงถึงความรู้ที่ตนมี ทั้งยังจะมอบให้แผงหนังสือจำหน่าย ทำกำไรงามเฉินทงไห่ตอนแรกไม่สนใจงานนี้ แต่ทนต่อการอ้อนวอนของหลี่ซันไม่ไหว จึงได้รจนาหนังสือลามกด้วยลีลาอ่อนช้อย น่าอ่าน จนทำให้หนุ่มสาวหลงใหลติดตามอ่านกันคับคั่ง เนื้อเรื่องก็เคลือบคลุมไปด้วยความเพ้อฝัน ความใคร่ทำให้หนุ่มสาวบางคนเสียผู้เสียคนจนถูกบิดามารดาขับไล่ออกจากบ้าน สาวบางคนต้องมาเป็นโสเภณี ผลกรรมที่โหดร้ายยากต่อการบันทึกได้หมด

การกระทำของเฉินทงไห่ไม่เพียงผิดศีลธรรม ขาดคุณธรรม ยังเป็นการลบหลู่ฟ้าดินและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เฉินทงไห่ถึงแม้ไม่โลภทางเงินสกปรก แต่ได้ก่อบาปกรรมจากการประพันธ์ในครั้งนี้ จึงยากต่อการหลีกเลี่ยงได้จำต้องรับโทษทัณฑ์จากสวรรค์ แต่เนื่องด้วยบุญกุศลที่บรรพบุรุษเคยสร้างสมไว้ ยังพอคุ้มครองเฉินอยู่ และก็พอที่คุ้มครองเขาให้ร่ำรวยและมีความสุขตลอดชีวิต แต่ขณะนั้นเจ้าพ่อหลักเมืองได้นำเรื่องของเขาทูลเบื้องบนจนถูกลดอายุขัยลง

15 ปี เฉินควรมีอายุถึง 67 ปี เมื่อถูกบั่นทอนอายุลง 15 ปี เฉินเลยป่วยเป็นโรคตาจนตาบอดและเป็นฝีในปาก ทนทุกข์ทรมานมากและตายลงเมื่ออายุได้ 52 ปี

วิญญาณของเขาถูกนำไปลงโทษในขุมนรกควักลูกตา 50 ปี ได้รับทุกข์มหันต์ เมื่อพ้นโทษออกมาก็มาเกิดเป็นหญิง ชื่อ จวงจินอี้ ในปี พ.ศ. 2480 พอย่างเข้า พ.ศ. 2520 โรคกรรมเก่าก็เริ่มตามมาเจ็บปวดที่ตา ยากต่อการแพทย์ปัจจุบันจะรักษาหายได้ และก็มิใช่อยู่ในอำนาจของเทพที่จะปกป้องรักษาได้เช่นกัน ความผิดพลาดที่ก่อขึ้นในชาติปางก่อน มีวิธีเดียวคือหมั่นสร้างความดี เช่นบริจาคเงินทองพิมพ์หนังสือธรรมะ ไม่ย่ำยีกระดาษหนังสือ สังคมปัจจุบันกลาดเกลื่อนด้วยหนังสือลามก วิดีโอลามก กฎหมายบ้านเมืองไม่สามารถปราบให้ราบคาบ และถ้าหากจวงร่วมทุนพิมพ์คัมภีร์ละกาม เพื่อเตือนสติหนุ่มสาวที่กำลังหลงใหลในกามารมณ์ให้มีการยั้งคิด บุญกุศลที่ได้จะช่วยบรรเทาหนี้กรรมชาติปางก่อนลงบ้าง และถ้าหากสำนึกผิดจริง ๆ ทำแต่กรรมดี พร้อมกับหาแพทย์ดี ๆ มารักษา โรคตาก็จะมีโอกาสค่อย ๆ ดีขึ้น มิฉะนั้นโรคแทรกจะตามมา ถึงเวลานั้น มันจะสายเกินแก้แล้ว

ส่วนคนในครอบครัวของเฉินทงให่กับหลี่ซันนั้นก็ได้เกิดเป็นคนเช่นกัน และก็เกี่ยวดองกับเรื่องนี้มาก เนื่องด้วยข้าฯ ไม่อยากเปิดเผยความลับของสวรรค์มาก จะไม่กล่าวถึง และหวังว่า อุบาสิกาจวงหมั่นสวดมนต์เช้าเย็น จะเป็นประโยชน์ต่อเจ้ามาก ข้าขอมอบยา 3 ห่อให้ทานวันละห่อ ยานี้ควรทานพร้อมกับน้ำอุ่น

(แปลจากนิตยสาร เทียนอิง เล่มที่ 23)

12. วิญญาณของสิ่งมีชีวิต

สิ่งที่มีการเจริญเติบโตได้ในโลกนี้ ล้วนมีวิญญาณทั้งนั้น จึงจะเจริญงอกงามได้ และอยู่ต่อไปได้ จะแยกแยะดังนี้

1) ต้นไม้ใบหญ้า มีเพียง 1 วิญญาณ เรียกว่า วิญญาณเกิด ศีรษะจะก้มลง รู้แต่เกิดและให้ผลผลิต ไม่มีความรู้สึกทุกข์สุขใด ๆ

2) สรรพสัตว์ : ไม่ว่าจะมีปีกหรือไม่มีปีก มี 2 วิญญาณ คือ "วิญญาณเกิด" กับ "วิญญาณรับรู้" รู้จักสุขกับทุกข์ รู้จักดีใจและเสียใจ ศีรษะขวางตรง รู้จักหลบหลีกเคราะห์ภัย รู้จักหากิน รู้ร้อนรู้หนาว รู้สึกความหิวและความอิ่ม และรู้จักแยกแยะบุญคุณกับศัตรู

3) มนุษย์ : มี 3 วิญญาณ นอกจาก วิญญาณดิบ วิญญาณรับรู้แล้ว ยังมีจิตวิญญาณ รู้จักคิด รู้จักค้นคว้า สามารถประดิษฐ์สิ่งต่าง ๆ ขึ้นมา รู้จักพัฒนาตนเอง

การที่ต้นไม้ใบหญ้ามีเพียง 1 วิญญาณ ศีรษะก้มลงสู่พื้น สัตว์เดรัจฉานมี 2 วิญญาณ ศีรษะขวางตรง ส่วนมนุษย์นั้น ศีรษะเชิดสูงสู่ฟ้า ซึ่งประกอบด้วย ฟ้า ดิน มนุษย์ ในตัว

ด้วยเหตุนี้ มนุษย์เป็นสัตว์ประเสริฐ มิใช่ต้นไม้ใบหญ้าและสัตว์เดรัจฉานจะมาปรียบเทียบกันได้ ดังนั้น พวกเราควรใช้สติปัญญานี้ก่อสร้างบุญกุศล เพื่อให้จิตวิญญาณสว่างไสว หมั่น

บำเพ็ญตน โดยแสดงความกตัญญู จงรักภักดี พี่น้องสามัคคี มีเมตตากรุณา มีจริยธรรม มีสัจจะมารยาท เป็นคนโอบอ้อมอารี และมีหิริโอตตัปปะ อันเป็นคุณธรรมแปดประการ ซึ่งคุณธรรมนี้จะขจรขจายนานนับหมื่นปี ซึ่งไม่เสียแรงที่ได้เกิดเป็นมนุษย์

เหลาหมู่
วันที่ 20 พฤษภาคม 2522 เวลา 22.00 น.

ทุกข์มรณา

ความเจ็บปวดรวดร้าวถูกเชือดคอ จะร้องขอความปรานีได้ที่ไหน
ต้องด่าวดิ้นหลายนาทีจึงสิ้นใจ โอ้เป็ดไก่ยามถูกเชือดเลือดไหลนอง
ช่างเป็นภาพที่เวทนาน่าเศร้านัก โปรดตระหนักภาพพจน์สยดสยอง
เมื่อรับประทานเป็ดทุกครั้งควรตรึกตรอง สัตว์ทั้งหลายคือพี่น้องร่วมเกิดตาย

ประพันธ์โดย ประภาพรรณ เสน่ห์มิตร

13. เตือนคนฆ่าสัตว์

ผู้มีอาชีพฆ่าสัตว์ควรสำนึกว่า คนอยากกินเนื้อสัตว์ จึงเปิดฟาร์มเลี้ยงสัตว์ เราอยากได้เงิน เลยมีอาชีพฆ่า ฆ่าชีวิตเขามาหล่อเลี้ยงร่างกายเรา เลี้ยงครอบครัวเรา ตัวเราเองก็มีชีวิตมีเลือดเนื้อและต่างก็อยากสุขสบายปราศจากโรคภัยไข้เจ็บทั้งนั้น แต่เรามาฆ่าเขา บาปหนักมหันต์ หากสามารถเลิกอาชีพฆ่าได้เป็นสิ่งประเสริฐที่สุด หากเลิกไม่ได้ ขอลดจำนวนสัตว์ที่ฆ่า หากยังไม่ได้อีก ควรสวดพระนาม **"ออนีทอฮุก"** ย่อมดีกว่าไม่สวดเลย ขั้นต่อไปเราควรสำนึกบาป และตั้งมหาปณิธานว่า ขอให้ข้าได้พบเห็นพระศาสดาและสำเร็จบรรลุมรรคผล ข้าจะโปรดสัตว์ที่ถูกข้าฆ่าทั้งหมดกลับสู่แดนสุขาวดี ถ้าทำเช่นนี้บ่อย ๆ จนเป็นนิสัย จะมีโอกาสไปจุติยังแดนสุขาวดี และถ้าหากคอยแนะนำผู้อื่น กรรมเวรที่สร้างในชาตินี้จะได้ละลายสิ้น เมื่อละสังขารไปก็จะพบแต่ความสุขสมบูรณ์

14. แจ้งการกุศล

ขอเรียนให้ทราบว่า ทางกุศลธรรมมูลนิธิได้ก่อตั้งอนามัยสงเคราะห์ผู้ป่วยเมื่อ พ.ศ. 2530 โดยมีแพทย์แผนปัจจุบันและนางพยาบาลจากโรงพยาบาลตำรวจมาให้การรักษาผู้ป่วยฟรี ทางมูลนิธิไม่มีการออกเรี่ยไรค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดซื้อยา ค่าไฟฟ้า และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ล้วนเป็นเงินของคณะกรรมการทั้งนั้น

ในช่วง 10 ปีนี้ มีผู้ป่วยมารับการรักษานับวันจะเพิ่มขึ้น ๆ ค่าใช้จ่ายย่อมสูงขึ้นตามเป็นของธรรมดา ข้าพเจ้าเห็นว่า ถ้าเราเปิดโอกาสให้สาธุชนที่มีจิตศรัทธาจะมีส่วนร่วมงานกุศลนี้ ก็จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ป่วยมาก ตามพุทธภาษิตว่า คนเราให้ทานอะไรย่อมได้ผลตอบนั้น ๆ เราช่วยผู้ป่วยหายจากความทุกข์ ผู้บริจาคก็จะมีสุขภาพแข็งแรงสมบูรณ์

หากผู้ใดมีจิตเมตตาที่จะช่วยเหลือเพื่อนร่วมโลกด้วยกัน โปรดธนาณัติในนามกุศลธรรมมูลนิธิ 125 ถนนสาธุประดิษฐ์ 12 เขตสาธร กทม.โทร : 2123644 สั่งจ่าย ป.ณ.ยานนาวา แห่งเดียวเท่านั้น และอย่าลืมเขียนชื่อที่อยู่ให้ชัดเจน หรือบริจาคได้ที่กุศลธรรมมูลนิธิด้วยตนเอง ทางมูลนิธิจะออกใบเสร็จรับเงินให้ท่านครับ

ผู้แจ้งข่าว

นายสุเทพ มานีเวศน์

17 กุมภาพันธ์ 2540

15. เหยียดหยามหนังสือรับเคราะห์ร้าย สำนึกบาปจึงหายป่วย

ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของเมืองซิงโจว มีวัดแห่งหนึ่งได้ดัดแปลงเป็นโรงเรียนประถมศึกษา ในวัดนั้นมีหนังสือสวดมนต์และหนังสือธรรมะเป็นจำนวนมาก คืนวันหนึ่ง หิมะกำลังตกหนัก มีนักศึกษา 4 คนค้างแรมที่โรงเรียน 2 ใน 4 คนลุกขึ้นหยิบหนังสือทิ้งลงในเตาผิงเพื่อก่อไฟเอาความร้อน นักศึกษาอีกคนเอาหนังสือแทนฟืนใช้ต้มน้ำล้างหน้า นักศึกษาคนที่ 4 เห็นแล้วคัดค้านและขอร้องเพื่อน ๆ อย่าทำลายหนังสือ แต่ไม่มีใครยอมฟังคำพูดของเขา

ต่อมานักศึกษา 2 คนแรกก็กลับไปนอนที่บ้าน คนในครอบครัวของนักศึกษา 2 คน ก็ไม่ทะนุถนอมกระดาษหนังสือเช่นกัน มักเอากระดาษหนังสือเช็ดถูโต๊ะ เก้าอี้ จนเป็นเหตุเป็นฝีทั้งครอบครัว ถึงกระนั้นพวกเขายังเอากระดาษหนังสือจุดไฟตะเกียงและเอามาใช้ปิดหน้าต่าง (โบราณจีนหน้าต่างมักใช้กระดาษขาวแทนกระจก) ในเวลาต่อมาบิดามารดาของนักศึกษาทั้งสองก็เกิดตาบอดทั้งสองข้าง คืนหนึ่งในยามวิกาลเกิดไฟไหม้บ้าน ทรัพย์สินเงินทองในบ้านไม่เพียงถูกไฟเผาผลาญจนหมดสิ้น นักศึกษาทั้งสองพร้อมบุตรชาย ก็ตายในกองไฟด้วย ส่วนนักศึกษาที่เอากระดาษหนังสือก่อไฟต้มน้ำนั้น เป็นฝีร้ายเต็มใบหน้า เป็นอยู่เช่นนั้นหลายปี

ทนทุกข์ทรมานมาก แล้วก็มาสำนึกบาป จึงสาบานว่าต่อนี้ไปจะเทิดทูนหนังสือให้ดีที่สุด ฝีร้ายเลยค่อย ๆ หายเป็นปกติ ส่วนนักศึกษาที่คัดค้านห้ามปรามเมื่อแต่งงานแล้ว ครอบครัวอยู่เย็นเป็นสุข และก็เทิดทูนกระดาษหนังสือตลอดชีวิต

พลัดพรากจากกัน และตายจากกัน

ภาพแม่แพะถูกจูงไปเข่นฆ่า เหมือนรู้ว่าต้องพรากจากลูกขวัญ
แม่กับลูกต่างมองหน้ากันและกัน ต่างโศกศัลย์เศร้านักความรักเรา
แม่จ๋าอย่าไป อย่าไป ให้เขาฆ่า จงกลับมาอยู่กับลูกให้คลายเหงา
ในที่สุดแม่ต้องไปจากพวกเรา เป็นเรื่องเศร้าพลัดพรากตายจากกัน
ถ้ามนุษย์หยุดฆ่าหยุดรับประทาน คงไม่ต้องถูกประหารอย่างหฤหรรษ์
คงไม่ต้องเห็นภาพบาดชีวัน ต้องยึดมั่นศีลข้อหนึ่งพึงจดจำ

ประพันธ์โดย ประภาพรรณ เสน่ห์มิตร

16. ใช้กระดาษปะรองเท้าถูกฟ้าผ่าตาย

ในเมืองฉิงโจว มีนางฉือหยางซื่อ และนางเสินหลี่ซื่อ อยู่ในบ้านเดียวกัน นางฉือหยางซื่อมีบุตรชาย 1 คน ปกตินางมักใช้หนังสือพิมพ์ตัดเป็นดอกไม้ต่าง ๆ แล้วมาปะที่รองเท้า บุตรชายของนางก็มีอาชีพเช่นเดียวกัน ส่วนนางเสินหลี่ซื่อก็ใช้หนังสือพิมพ์ปะรองเท้าเช่นกัน ในเดือน 4 ของปีกะยิ้น ท้องฟ้าเกิดคำรณขึ้นฟ้าแลบดังทั่วพิภพ ได้ดึงนางทั้ง 2 และบุตรชายออกจากบ้านมายังตลาด ไฟได้ไหม้ตะโพก 2 ข้างของนางฉือหยางซื่อ และได้ผ่าส้นรองเท้าออกมา เห็นมีหนังสือพิมพ์ติดอยู่ข้างใน ส่วนบุตรชายกับนางเสินหลี่ซื่อถูกฟ้าผ่าตายในรองเท้าก็มีกระดาษหนังสือปรากฏเพื่อให้สาธุชนได้ประจักษ์

นางฉือหยางซื่อเลยพูดถึงเรื่องเอาหนังสือพิมพ์มารองพื้นรองเท้านั้น พูดให้ชาวบ้านฟัง วันหนึ่งเกิดฟ้าผ่าอีก ไฟคลอกนางตายบ้านที่อยู่อาศัยก็ถูกไฟไหม้เช่นกัน ชาวบ้านเลยเข้าใจถึงการไม่เทิดทูนหนังสือจะได้ผลกรรมเช่นนั้น

ยามเดือดร้อนอ้อนออดกอดขาพระ
ตอนสุขะธูปสักก้านยังคร้านจุด

17. แร่หนังปะหน้าต่าง เฉือนเนื้อเช็ดโต๊ะ

ในหมู่บ้านหนานเชียง มีคนชื่อหวูฟุก เป็นผู้มีความรู้ แต่เป็นคนไม่เทิดทูนหนังสือ มักเอาหนังสือพิมพ์มาเช็ดโต๊ะ ถ้ากระดาษบนหน้าต่างเป็นรูก็จะใช้กระดาษหนังสือพิมพ์ปะ หนังสือพิมพ์ที่ใช้เช็ดโต๊ะเสร็จก็โยนทิ้งลงบนพื้น บทความที่เขียนแล้วไม่เอาก็มักใช้ปากกัดเป็นชิ้น ๆ แล้วบ้วนลงพื้น เพื่อนเห็นเข้าก็ห้ามปรามว่าอย่ากระทำเช่นนั้น นายหวูฟุกกลับหัวเราะเยาะเย้ยว่า เป็นเรื่องเหลวไหลงมงาย ภรรยานายหวูฟุก นางกิ๊ดจบประถมศึกษา นิสัยไม่ดี แถมเป็นคนดุร้าย มีลูกจ้างชื่อเชียงหวู่ มีหนังสือนิทานปล่อยสัตว์ 1 เล่ม มีโอกาสจะร่วมพิมพ์แจกเพื่อนบ้าน และชอบหยิบมาอ่านยามว่าง นางกิ๊ดรู้เข้าเกิดโทสะ แอบขโมยหนังสือนิทานปล่อยสัตว์มาแล้วฉีกทิ้งและโยนลงในน้ำครำ เชียงหวู่หาไม่พบและก็ไม่กล้าถามใคร มีแต่อดทนอดกลั้นไว้ และภาวนาขอให้คนที่ทำลายหนังสือไปนั้นได้รับผลกรรมตอบสนอง

หลายเดือนต่อมา นายหวู่ฟุกเกิดเป็นโรคประสาทได้พูดกับเพื่อนว่า เขาไม่เทิดทูนหนังสือ เอากระดาษหนังสือพิมพ์เช็ดโต๊ะปะหน้าต่าง บัดนี้ผลกรรมที่กระทำไปนั้นได้สนองตอบมาแล้ว พูดแล้วก็เอามีดแร่หนังตัวเองมาปะหน้าต่าง เฉือนเนื้อบนตะโพกของตัวเองมาเช็ดโต๊ะ แล้วก็กัดลิ้นตัวเองบ้วนทิ้งบนพื้นจนตาย นางกิ๊ด

เห็นเช่นนั้นรีบปิดประตูจัดการศพให้เรียบร้อย จึงนิมนต์พระสงฆ์มาสวดมนต์

หนึ่งเดือนต่อมา ยังไม่สำนึกผิด กลับชอบฆ่าสัตว์ตัดชีวิต วันหนึ่งได้ฝันเห็นเทวดาบอกว่า เจ้าจะต้องรับผลกรรมโดยมีหนอนไชร่าง เมื่อตื่นขึ้นมาสำนึกผิด มอบทรัพย์สินที่เหลือให้แก่ลูกจ้างเชียงหวู่ บอกว่า ข้าทำบาปมามาก ชอบฆ่าสัตว์ตัดชีวิต ยังทำลายหนังสือนิทานปล่อยสัตว์แล้วโยนลงในที่ที่สกปรก ข้าฯ จะต้องรับผลกรรมโดยมีหนอนชอนไช ต่อมาไม่นานร่างของนางเปล่งบวมจนเน่าเฟะ มีหนอนชอนไชยั้วเยี้ย หมอหมดปัญญารักษาและก็ตายในที่สุด นายเชียงหวู่ช่วยจัดการเผาศพ ต่อมาฟ้าผ่าในบ้านเกิดไฟลุกไหม้ เชียงหวู่เลยเอาทรัพย์สมบัติที่เหลือที่นางมอบให้นำไปร่วมพิมพ์หนังสือกฎแห่งกรรมกับหนังสือปล่อยชีวิตสัตว์ แล้วกลับไปบ้านเดิม ในที่สุดเกิดบุตร 5 คน ล้วนร่ำรวยทั้งนั้น

ขนของแม่

แม่เพิ่งคลอดลูกนี้สี่ชีวิต คนอำมหิตปลิดชีวีแม่ดับสิ้น
เหลือแต่กองขนไก่บนพื้นดิน ลูกจำกลิ่นแม่ได้ไม่คลายจาง
ต่อนี้ไปจะมีใครกางปีกปก ลูกมีอกแม่อุ่นไม่เคยห่าง
โอ้แม่จ๋าลูกมีแม่เคยนำทาง ลูกอ้างว้างเพราะใครหนอเขาก่อเวร

ประพันธ์โดย ประภาพรรณ เสน่ห์มิตร

18. ห้ามคนทำบุญ เมื่อสำนึกผิดพ้นภัย

มีบัณฑิตจ้าวฉวนจบนิติศาสตร์ มีเพื่อนมาเรี่ยไรเงินเพื่อพิมพ์หนังสือเทิดทูนหนังสือแจก นายจ้าวฉวนตอบว่า ไม่ใช่ข้าตระหนี่นะ แต่เพราะสมัยนี้เป็นยุคใหม่แล้ว ทำไมต้องเทิดทูนละ ถ้าพิมพ์ออกมาแล้ว คนอ่านไม่เชื่อกลับนำไปเหยียบย่ำ สู้ไม่พิมพ์จะไม่ดีกว่าหรือ?

หนึ่งเดือนต่อมา มีเทพทหารถือมีดเข้ามาบอกว่า ข้าได้รับพระราชโองการจากท่านเง็กเซียนฮ้องเต้ ให้มาถามเจ้า เจ้าเป็นถึงบัณฑิต เหตุใดห้ามคนอื่นพิมพ์หนังสือธรรมะแจก ทำให้คนอื่น ๆ คล้อยตาม บาปนั้นมหันต์ รีบมาทดลองคมมีดของข้าฯ

จ้าวฉวนตกใจรีบคุกเข่าลงบอกว่า การเทิดทูนหนังสือไม่ใช่เป็นเรื่องเหลวไหล หนังสือเลี้ยงคนทั่วหล้า ประชาชนต้องอาศัยหนังสือเป็นสื่อสาร คนที่ไม่เทิดทูนหนังสือควรอดตาย หนังสือเรียบเรียงเป็นบทความ บทความเป็นตัวบทกฎหมายบ้านเมือง หากประเทศใดขาดหนังสือสื่อสารแล้วไซร้ ประเทศนั้นจะไม่รุ่งโรจน์ ข้าฯ ยินดีพิมพ์แจกพร้อมกับตั้งสมาคมเทิดทูนหนังสือและคอยรวบรวมหนังสือพิมพ์เก่า ๆ มาเผาทิ้ง และจะวาดรูปสิ่งศักดิ์สิทธิ์กราบไหว้เช้าเย็น เทพทหารตวาดว่า ข้าฯ จะยกโทษให้ 1 ครั้ง หากเจ้าไม่ทำตามที่พูด ข้าจะมาจับไป

จากนั้นมาจ้าวฉวนจะทะนุถนอมกระดาษหนังสือเป็นเวลา 10 ปี ฐานะการเงินทางครอบครัวเริ่มดีขึ้น และได้บอกเพื่อน ๆ เสมอว่า การห้ามคนทำบุญนั้นเป็นบาปหนักมาก ขอให้ทุกคนจงสังวร

อาลัยอาวรณ์สหาย

โอ้เพื่อนเอ๋ยเคยเห็นทุกเย็นค่ำ ฉันเคยนำเอาหญ้ามาเลี้ยงเจ้า
เจ้าแพะน้อยตัวนิดเพื่อนชิดเรา เคยคลอเคล้าเคลียขาพากันเดิน
เราคือเพื่อนรู้ใจกันนานปี คงไม่มีใครมาพรากให้ห่างเหิน
เคยวิ่งเล่นทุกเย็นเช้าอย่างเพลิดเพลิน ช่างบังเอิญมีเหตุการณ์ประหารใจ
อนิจจาเจ้าโดนฆ่าคอถูกเชือด เห็นกองเลือดและศพเจ้าเศร้าไฉน
เจ้าต้องกลายเป็นอาหารทำทานไป ตั้งสัจจะไว้ไม่กินเจ้าเราเพื่อนกัน

ประพันธ์โดย ประภาพรรณ เสน่ห์มิตร

19. ปักตัวหนังสือลบหลู่เป็นฝีตาย

ที่เมืองหยางโจว มีหญิงสาวชื่อนางสาวกู่ เก่งด้านเย็บปักถักร้อย ได้สมรสกับนายหวางบุตรชายร้านขายผ้าแพรที่เมืองซูโจว หลังแต่งงานครบ 1 เดือน นางเริ่มงานเย็บปักถักร้อย นางมักปักตัวหนังสือลงบนกระเป๋าถือ พัด หมอน ฯลฯ ได้รับความนิยมจากผู้ใช้มาก บ้างก็เอามาแขวนไว้ที่เอว บ้างก็นำไปเป็นหมอนหนุนหัวนอน จากวันเป็นเดือน จากเดือนเป็นปี การกระทำของนางนับวันมากขึ้น ๆ และก็สะสมบาปมากขึ้นเช่นกัน ต่อมานางมักเวียนศีรษะ มือ 2 ข้างเป็นฝีบ่อย ๆ แพทย์รักษาอย่างไรก็ไม่หายวันหนึ่งนางฝันเห็นคุณย่าของนางได้ต่อว่านางว่า เจ้าชอบปักตัวหนังสือในที่ต่าง ๆ เป็นการลบหลู่ตัวหนังสือ โทษนั้นหนักมาก บัดนี้อายุขัยของเจ้ามาถึงแล้ว จงรับโทษทันทีเถิด เมื่อนางตื่นจากฝัน ได้เล่าให้ผู้คนฟัง แต่คนไม่เชื่อ หลายวันต่อมา ฝีในมือกำเริบนางเลยตาย

20. ย่ำยีคำสอนของสิ่งศักดิ์สิทธิ์ จนบ้านแตกสาแหรกขาด

มีบัณฑิตคนหนึ่งอยู่เมืองหนานจิง แตกฉานเรื่องกาพย์กลอน หากแต่มีนิสัยเสเพล ชอบมั่วสุรานารี ได้โสเภณีเป็นเมียน้อย วันอาทิตย์มักเสพสุราเคล้านารี ตกแต่งบ้านจนวิจิตรพิสดาร โดยใช้แผ่นทองแต่งบทกลอนไว้ 1 บท ความว่า "กามคือความว่างเปล่า ความว่างเปล่าก็คือตัณหา เจ้าเอ็นดูข้า ข้าก็เอ็นดูเจ้า" แล้วนำไปแขวนไว้ เมื่อดื่มสุราไปก็มองไป รู้สึกภูมิใจเป็นอย่างยิ่ง ต่อมามีเรื่องเล็ก ๆ จนต้องขึ้นโรงขึ้นศาลบ่อย ๆ จนเศรษฐกิจทางครอบครัวเริ่มร่อยหรอ เหล่านางโลมทั้งหลายก็ได้ทยอยตีจากไป เขาเอาคำสอนของศาสดาพระพุทธเจ้ามาล้อเลียน มาแต่งเป็นกลอนในทางลบหลู่ ซึ่งเป็นการไม่สมควรยิ่ง ในที่สุดบ้านต้องแตกสลาย ตัวเองก็ต้องตาย

21. ช่างแกะสลักลบหลู่ตัวหนังสือ ถูกนรกลงโทษ

นายลิหวุนหัว เป็นช่างแกะสลักในเมืองหางโจว ล้มป่วยมาช้านาน คืนหนึ่งมีคนเคาะประตู ถามว่ามีธุระอะไรหรือ ตอบว่ามีธุระสำคัญ ลิเลยเปิดประตูต้อนรับ คนแปลกหน้าบอกว่า ข้าฯ รับคำสั่งจากเจ้านายให้พาเจ้าไป

นายช่างลิบอกว่า ข้ากำลังป่วยอยู่ ไม่สะดวกในการไปไหนมาไหน คนแปลกหน้าบอกว่า จงวางลงเสีย แล้วเร่งให้ไป ภรรยาของลิหวุนหัวได้ยินเช่นนั้นเกิดเป็นห่วง เดินตามพวกเขาไปจนมาถึงศาลใหญ่หลังหนึ่ง ข้างในมีบุรุษน่าเกรงขามนั่งอยู่ ลักษณะคล้ายกับเป็นเจ้า ถามว่า เจ้าไม่เทิดทูนตัวหนังสือตามกฎต้องรับการลงโทษ

ลิหวุนหัวกราบเรียนว่า ผู้น้อยมีอาชีพเป็นช่างแกะสลัก จำเป็นต้องทำ

เทพบอกว่า อาชีพแกะสลักเป็นอาชีพดี หากแต่เจ้าเวลาทำความสะอาดได้ล้างเอาตัวหนังสือออกจากไม้ แทนที่เจ้าจะนำไปเผาไฟเสีย ขี้เถ้านำไปโรยลงในแม่น้ำหรือหาที่สะอาดฝังไว้ แต่เจ้าไม่ทำ กลับทิ้งลงในกองขยะ นั้นไม่ใช่เป็นการเหยียบย่ำตัวหนังสือแล้วจะให้พูดว่าอย่างไร

ลิหวุนหัวเงียบ เทพเลยหยิบพู่กันสีแดงวาดวงกลมใหญ่บนร่างของลิ และให้บริวารตีก้น 60 ไม้ แล้วปล่อยตัวกลับไป

ภรรยาของลิเห็นดังนั้นรีบประคองสามีกลับบ้าน พอเหลียวหลังมา ศาลนั้นได้อันตรธารหายลับไปแล้ว

ต่อมาไม่นาน วงกลมที่วาดไว้บนร่างของลิหวุนหัวเริ่มเน่า รอยที่ถูกตีมีเลือดไหลออกมา เจ็บปวดมากจนต้องร้องครวญคราง บนเตียง 10 วันต่อมาก็ตายลง ภรรยาของลิจึงนำเรื่องที่พบเห็นมาเล่าให้ชาวบ้านฟัง เป็นการตักเตือนช่างแกะสลักทั้งหลายควรสังวรไว้

เพชฌฆาต

เกล็ดของปลาเปรียบเสมือนเล็บมนุษย์ ถ้าเล็บหลุดสุดเจ็บปวดอย่างมหันต์
ต้องหาหมอทำแผลดูแลกัน　　แต่สัตว์นั้นไม่มีปัญญารักษาตน
เราขอดเกล็ดปลาเป็นเห็นธรรมดา　　แต่อนิจจาหารู้ไม่เขาเจ็บล้น
ต้องเกลือกกลิ้งดิ้นหนีน้ำมือคน　　สุดจะทนภาพเช่นนี้มีทุกวัน
ถ้ามนุษย์หยุดทำร้ายทำลายสัตว์　　โลกคงจัดอยู่ในทางที่สร้างสรรค์
ยึดมั่นอยู่ในศีลชั่วชีวัน　　รับประทานมังสวิรัติกันทั้งครอบครัว

ประพันธ์โดย ประภาพรรณ เสน่ห์มิตร

22. ขว้างปาหนังสือธรรมะได้รับผลกรรม

ในเมืองฉวนโจว มีบัณฑิตคนหนึ่ง นิสัยหยิ่งยโส วันหนึ่งดื่มสุราจนเมา ได้เข้าไปเที่ยวในวัด เห็นเจ้าอาวาสกำลังเทศน์อยู่ มิได้ให้การต้อนรับ บัณฑิตนั้นเกิดลุแก่โทสะ เดินเข้าไปหยิบหนังสือธรรมะบนโต๊ะขว้างทิ้งบนพื้น แล้วใช้เท้าเหยียบย่ำ ก็ยังไม่หายโกรธ ฉับพลันนั้นเห็นในโบสถ์มีสิงโตหินอ้าปากตั้งอยู่ เข้าใจว่าสิงโตนั้นกำลังหัวเราะเยาะเขา เลยใช้มือใช้เท้าเตะต่อในตัวสิงโตหินจนมือเท้าเลือดไหลไม่หยุด และต่อมากลายเป็นฝีร้าย เป็นอยู่เช่นนั้นหลายเดือนจนตาย

วิงวอนขอชีวิต

เสียงทอดถอนโทมนัสพ่อโคเฒ่า นั่งคุกเข่าวอนเพชฌฆาตขอชีวิต
มีดขาววับระดับคอรอชีพปลิด ในดวงจิตปวดร้าวน้ำตาริน
เคยรับใช้ไถนามานานปี ไม่เคยมีความชอบช่างลืมสิ้น
ต้องถูกฆ่าเป็นอาหารให้เขากิน ชั่วชีวินวัวควายอาหารคน

ประพันธ์โดย ประภาพรรณ เสน่ห์มิตร

23. พิมพ์หนังสือบนอาหาร ขาดบุตรสืบตระกูล

จางหย่งฟง คนหมู่บ้านซีหนาน หลังจบปริญญาสอบเป็นปลัดอำเภอ วันหนึ่งมีธุระออกไปข้างนอก ค่ำพักที่ศาลเจ้าเหวินเชียง นิมิตเห็นพระเจ้าเหวินเชียงมาบอกเขาว่า เจ้าชาติก่อนเป็นคนเทิดทูนหนังสือ จึงได้ผลบุญในชาตินี้ หากแต่พ่อค้าแม่ขายในตลาดไม่เข้าใจการเทิดทูนหนังสือ จึงอยากให้เจ้าไปแนะนำพวกเขา เช่น คนที่ชอบเขียนตัวหนังสือบนพัด จะประสบความยากจนและอายุสั้น ร้านขายอาหารชอบพิมพ์ตัวหนังสือบนอาหาร พอคนกินเข้าไปตัวหนังสือละลายไป บาปมาก ถ้าไม่มีบุตรใบ้ก็จะขาดบุตรสืบสกุล ส่วนภาชนะเขียนหนังสือบนนั้นปล่อยให้ผู้คนนั่งเหยียบ ครอบครัวจะไม่รุ่งโรจน์ ร้านทำตุ๊กตาชอบเอาหนังสือพิมพ์มาตัด จนเศษกระดาษปลิวว่อน โทษยากจนขัดสนตลอดชีวิต

เมื่อจางตื่นจากความฝัน นำเรื่องฝันเรียนให้นายอำเภอทราบ นายอำเภอไม่เชื่อแต่ก็แอบไปพิสูจน์ พบว่า ร้านขายอาหารต่อมามีบุตรชายใบ้ 1 คน จึงออกคำสั่งห้ามผู้คนเขียนหนังสือบนอาหารบนภาชนะ ร้านขายอาหารนั้นก็เต็มใจจะเทิดทูนหนังสือและพิมพ์หนังสือธรรมะแจกผู้คน เป็นการชดเชยบาปที่ตนได้กระทำไว้ หนึ่งปีให้หลัง บุตรชายใบ้คนนั้นเริ่มพูดได้ ปลัดอำเภอเลยเอาเรื่องฝันไปบอกกล่าวเหล่าอาชีพทั้งหลายและเอาเรื่องร้านขายอาหารเป็นตัวอย่าง เหล่าวิชาชีพทั้งหลายต่างก็เชื่อและทำตาม จากนั้น

คนที่ยากจนก็ค่อย ๆ มีฐานะดีขึ้น คนอายุสั้นก็มีอายุยืนยาว คนไข้ก็หายป่วย ปลัดอำเภอเห็นเช่นนั้นเลยลาออกจากงานและร่วมกับพ่อค้าทุกอาชีพก่อตั้งสมาคมเทิดทูนหนังสือ ต่อมาได้บุตรเฉลียวฉลาดและฐานะทางครอบครัวก็ดีขึ้น

ลอบฆ่า

สิ้นเสียงปืนดังลั่นสนั่นป่า ถูกแม่นกตกลงมาชีวาสิ้น
เหตุมัวมองหาเหยื่อเพื่อลูกกิน กายพังภินท์เพราะมนุษย์สุดบรรยาย
แสนสงสารลูกนกน้อยเฝ้าคอยแม่ ต่างชะแง้ลูกนกน้อยเฝ้าคอยแม่
ที่ปลอบน้องอย่าร้องไห้ใจวุ่นวาย ตอนสายสายแม่คงกลับรับขวัญเรา
โปรดยุติการสร้างกรรมและทำร้าย สัตว์ทั้งหลายคงเป็นสุขไม่โศกเศร้า
ช่วยพิทักษ์รักสัตว์ด้วยสองมือเรา คนรุ่นเยาว์คงเอาอย่างในทางดี

ประพันธ์โดย ประภาพรรณ เสน่ห์มิตร

24. พิมพ์หนังสือบนถ้วยชามโดนไฟไหม้

เซอะเสี่ยวจิง คนเจียงซี เป็นช่างทำแจกัน กระโถน กาน้ำ ถ้วยน้ำชา ถ้วยกระเบื้อง แต่ละชิ้นที่ทำมักจะพิมพ์หนังสือบนนั้น เวลาของพวกนี้ตกแตกจะเอาไปทิ้งในกองขยะ ทำให้ตัวหนังสือเปรอะเปื้อน เป็นการลบหลู่โดยไม่ตั้งใจ แต่การกระทำของนายเซอะนั้นได้ทำให้สวรรค์พิโรธมาก ถึงแม้ต่อมานายเซอะได้ก่อร่างสร้างตัวจนมีฐานะดี แต่ในที่สุดก็ถูกไฟไหม้กลายเป็นขี้เถ้า นั่นไม่เพียงลงโทษนายเซอะคนเดียวนะ หากหมู่บ้านนั้นมีผู้ใดยังไม่สำนึกผิดบ้างก็ยากจน บ้างก็เจ็บป่วย ซึ่งเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้

เครื่องมือลงอาญาของตัวไหม

ผ้าต่วนแพรต่างถักทอด้วยใยไหม เราสวมใส่ด้วยนิยมสมศักดิ์ศรี
ถ้าจะคิดให้ลึกซึ้งคงทราบดี ผ้าสวยนี้กรรมวิธีมีเช่นไร
เขาใช้ไหมมีชีวิตใส่หม้อต้ม สัตว์ตายล้มเพราะแพรพรรณอันสดใส
ต้องพลีชีพเพื่อความนิยมให้สมใจ ปรดคิดใหม่ใช้ใยรักถักทอแทน

ประพันธ์โดย ประภาพรรณ เสน่ห์มิตร

25. ครูลบหลู่หนังสือโดนฟ้าผ่า

ในมณฑลหูไป๋ ณ ตำบลตงหนานเซียง มีครูคนหนึ่งนามว่า ยีเยียวถิง วุฒิอาชีวครู เป็นครูสอนชั้นประถม ปกติครูเป็นคนไม่เทิดทูนหนังสือ มักจะใช้หมึก หรือชอล์กเขียนตามโต๊ะ บนพื้นและกำแพง ปล่อยให้ผู้คนเหยียบย่ำ บางครั้งใช้หนังสือพิมพ์ก่อไฟต้มน้ำ บางครั้งก็นำมาเช็ดถูสิ่งสกปรก หลังปัสสาวะไม่ล้างมือให้สะอาดก็หยิบหนังสือมาอ่าน บางครั้งนอนอ่านหนังสือจนเมื่อยหลับไป หนังสือก็หล่นบนเตียง ปล่อยให้ร่างทับไปทับมา เห็นนักเรียนทำลายหนังสือพิมพ์ก็ไม่ห้ามปราม วันหนึ่ง ตาซ้ายของครูเกิดมัว มองเห็นไม่ชัด แต่ครูก็ยังไม่สำนึกผิด วันหนึ่งถูกฟ้าผ่าแต่ไม่ตาย หากแต่ครูมีนิสัยเปลี่ยนไป วิ่งพล่านตามถนนและห้องเรียนยังพึมพำตลอดเวลาว่า ตัวครูเองได้รับผลกรรมจากการไม่เทิดทูนตัวอักษร ยังไม่ห้ามปรามนักเรียนที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์ และขอร้องชาวบ้านให้ดูเขาเป็นตัวอย่าง อย่าลบหลู่ตัวหนังสือ มิฉะนั้นจะรับผลกรรมดั่งครู ต่อมาไม่กี่วันครูก็ตาย

26. พิมพ์หนังสือบนกระดาษบุหรี่เจออัคคีภัย

มีร้านทำบุหรี่เล็ก ๆ ร้านหนึ่งที่เมืองซินเจียง ในตัวบุหรี่นอกจากจะพิมพ์ชื่อร้านตัวเองลงไป ยังได้พิมพ์ใบปลิวโฆษณาสินค้าตัวเอง หารู้ไม่ว่า ผู้บริโภคส่วนใหญ่ไม่มีความรู้เรื่องเทิดทูนหนังสือ มักใช้ใบปลิวของร้านเช็ดสิ่งโสโครก โทษทัณฑ์นี้จะตกอยู่ที่ต้นเหตุ คือเจ้าของใบปลิว และร้านค้าทั่ว ๆ ไปก็ไม่รู้จักเทิดทูนหนังสือ มักใช้กระดาษหนังสือห่อของต่าง ๆ มิฉะนั้นในปีมะโรงเกิดอัคคีภัยได้เผาผลาญร้านค้าเหล่านั้นหลายสิบร้าน และพวกเราจะไม่สังวรอีกเหรอ?

การเล่นของเด็กชนิดหนึ่ง

พวกเด็ก ไร้เดียงสา ทรมาสัตว์
ชอบใช้พัด ตบตี พวกผีเสื้อ
แม้หิ่งห้อย ตัวเล็ก ตายเป็นเบือ
เขาไม่เชื่อ บาปเวร เพราะเยาว์วัย
พ่อแม่ ควรสอนลูก ผูกจิตไว้
ให้มีจิต เมตตา อย่าสงสัย
สัตว์ทั้งหลาย รักชีวี ล้วนหนีภัย
สร้างปัจจัย คือความดี มีคุณธรรม

ประพันธ์โดย ประภาพรรณ เสน่ห์มิตร

27. แก้หนี้กรรมด้วยการสวดพระนาม

ข้าพเจ้าจำได้ว่า เมื่อ 10 ปีก่อนในเดือนกุมภาพันธ์ อ้ายกูเหลียงแห่งวัดต้าหย่าหลงซ่านจื่อ เจอข้าพเจ้าที่ป้ายรถสาธารณะในไถจง ได้พูดกับข้าฯ ว่า "อาจารย์คันจื้อ วันที่ 19 กุมภาพันธ์เป็นวันทำพิธีสวดมนต์ในวัด เหล่าพุทธศิษย์ทั้งหลายใคร่ขอฟังธรรมกับอาจารย์ ขออาจารย์โปรดเมตตาด้วยนะ"

ข้าพเจ้าตอบตกลง ก่อนไป ข้าได้เอาหนังสือ **"ยอดคัมภีร์"** และพ็อคเก็ตบุ๊คเกี่ยวกับวิถีสู่แดนสุขาวดีจำนวนมาก กะว่าจะแจกให้กับผู้ที่มาฟังการบรรยายธรรม (ยอดคัมภีร์พิมพ์รูปพระพุทธเจ้า พระโพธิสัตว์กวนอิม และกับวิธีสวดพระนามท่านแบบง่าย ๆ)

อีกหนึ่งปีต่อมาในเดือนกุมภาพันธ์ ราว 15.00 น. อาจารย์วุ่ยผานมาดึงแขนเสื้อข้าพเจ้าเบา ๆ ข้าหันหลังมองไปเห็นหญิงชนบทอายุราว 50 กว่า ซึ่งไม่เคยคุ้นหน้ามาก่อน ยืนอยู่ข้างนอก ข้าเดินไปถามนางว่า "เจ้าคือใคร มาหาข้าฯ มีธุระอะไร?" นางตอบว่า "สามีข้าให้ข้ามาพบอาจารย์เพื่อกล่าวคำขอบคุณ ข้าถามหาอาจารย์ตั้งแต่เช้า จึงได้มาพบอาจารย์เดี๋ยวนี้เอง"

ข้าฯ ฟังแล้วรู้สึกงงงวย ดูเหตุการณ์คงไม่ใช่พูดกัน 2-3 คำก็จะรู้เรื่อง จึงชวนนางไปคุยกันข้างนอก

นางบอกว่า "นางมีบ้านอยู่ที่หมู่บ้าน 13 ในตำบลไหลลูกชายของข้าชื่อไหลฟุกฮินไปฟังการบรรยายธรรมของอาจารย์

เมื่อปีที่แล้วในเดือนกุมภาพันธ์ เมื่อกลับถึงบ้าน ลูกก็สวดพระนามตามหนังสือที่อาจารย์แจกให้ สวดเช้าสวดเย็นและสวดอย่างตั้งใจด้วย”

ข้ารู้สึกแปลกใจ สมัยนี้ คนยังติดอยู่กับวัตถุนิยม มีหรือแค่ฟังการบรรยายธรรมเพียงครั้งเดียวก็เข้าถึงธรรมะแล้วหรือช่างเป็นบุญของเขาจริง ๆ แล้วถามนางว่า “ลูกชายเธออายุเท่าไรแล้ว มีอาชีพอะไร เหตุใดจึงศรัทธาเช่นนี้”

นางตอบว่า “ลูกจบปริญญาตรีเมื่ออายุ 23 จากนั้นเขาก็ป่วยเป็นวัณโรค วัน ๆ กินแต่ยา หรือไม่ก็ฉีดยา 2 ปีนี้ พวกเราใช้จ่ายทางเยียวยาเป็นจำนวนมาก จนกระทั่งเร็ว ๆ นี้ หลังจากลูกสวดพระนามแล้ว ร่างกายของลูกค่อยดีขึ้น และก็ไปหาซื้อหนังสือธรรมะจากตลาดมาอ่านบ่อย ๆ”

ข้าถามนางว่า “ในบ้านของเธอมีทั้งหมดกี่คน”

ตอบว่า “4 คน มีข้า, สามีข้า น้องสะใภ้ของสามี และลูกชาย” นางพูดต่อว่า “ตายายทั้งสามคนได้ทุ่มกำลังเงินกำลังกายต่อการป่วยของลูกมาก เพราะลูกเป็นที่หวังของพวกเราในยามแก่ชรา” แต่ว่าปลายปีที่แล้วในเดือน 12 ของจีน ลูกฟุกฮินเกิดเรียกพวกเรา 3 คนไปที่หน้าเตียง ได้บอกกับพวกเราว่า “พ่อและแม่ทั้งสอง วันนี้เที่ยง ลูกจะต้องไปจุติยังแดนสุขาวดีแล้ว ก่อนจากไปลูกจะเล่าความจริงให้ฟัง ขอให้พ่อแม่ทั้งสามโปรดระงับความโศกเศร้าเสียใจด้วยนะครับ และพี่ชายของผมบัดนี้มีครอบครัวที่ประเทศญี่ปุ่น คงอีก 2 เดือนจะเดินทางมาเยี่ยมพวกท่าน ต่อจากนั้นไป

ท่านทั้งสามก็จะมีที่พึ่งและไม่เงียบเหงาอีกต่อไป”

สามีข้าฟังแล้วพูดกับลูกชายว่า “ช่วงหลังนี้สุขภาพของลูกก็ดีขึ้นมากแล้ว พวกเราภาวนาขอท่านออนีทอฮุกคุ้มครองลูก ลูกจงอย่าจากพวกเราไปนะ”

ลูกชายเกิดสวนขึ้นมาว่า “อันที่จริง ผมมาเกิดเป็นลูกของท่านก็เพื่อมาทวงหนี้ เพราะในชาติก่อน ท่านทั้งสามได้ร่วมมือคดโกงเงินของลูก ลูกจึงเกิดมาเพื่อทวงหนี้ ฉะนั้นตั้งแต่เกิดมาจนถึงจบปริญญา ได้ผลาญเงินท่านก็ไม่น้อย ยังมาป่วยเป็นวัณโรคผลาญเงินหนักขึ้น แต่ก็ยังไม่สาสมกับเงินที่ถูกท่านโกงไป ความตั้งใจของลูกกะว่าจะผลาญจนพวกท่านจำต้องขายบ้าน ตกอับยากจนหาที่ซุกหัวนอนไม่ได้ และจะอดตายในที่สุด แต่ปีนี้ผมตั้งใจสวดมนต์เพื่อลดละกรรมเก่า และกะจะไปจุติยังแดนสุขาวดี แล้วหนี้กรรมของเราทั้งสี่ก็จะจบสิ้นลง บัดนี้หนี้กรรมได้จบสิ้นไป เมื่อลูกจากไปท่านทั้งสามต้องตั้งใจสวดพระนาม “ออนีทอฮุก” นะ แล้วพวกเขาจะได้อยู่ด้วยกันอีกครั้งในแดนสุขาวดี ถึงเวลาแล้วช่วยหยิบ “ยอดคัมภีร์” มาให้ลูก พวกท่านก็ช่วยลูกสวดด้วยนะ ในขณะสวดนั้นพวกท่านอย่าร้องไห้ และอย่าขยับเขยื้อนกายของลูก พวกท่านหันหลังไปแล้วช่วยกันสวดนะ ลูกก็สวดด้วย

ฟุกฮินเอาหนังสือ ยอดคัมภีร์ถืออยู่ในมือ แล้วพนมมือขึ้นตอนแรก ๆ สวดเสียงดัง พวกเราก็ช่วยสวด ถึงแม้ลูกห้ามพวกเราหันหลังมอง แต่ข้าก็อดหันหลังแอบมองไม่ได้ พวกเราสวดได้ราว 20 นาที เสียงสวดของลูกค่อย ๆ แผ่วเบาลงถึงเฮือกสุดท้ายมือ

ทั้งสองก็วางลง หนังสือ **“ยอดคัมภีร์”** หล่นอยู่ที่หน้าอก ลูกจากไปด้วยอาการสงบ นางถอนหายใจแล้วพูดต่อว่า “บ้านของข้าแบ่งให้คนเช่าหลายครอบครัว นับแต่รู้ข่าวลูกชายป่วยเป็นวัณโรคก็คิดจะย้ายออก ต่อมาฟังคำพูดของลูกก่อนสิ้นใจยอมรับว่าพุทธานุภาพยิ่งใหญ่นัก พวกเขาเลยไม่คิดย้ายอีก ส่วนที่บอกเรื่องพี่ชายที่อยู่ญี่ปุ่นนั้น พวกเรายังเชื่อครึ่งไม่เชื่อครึ่ง แล้วจู่ ๆ พวกเราก็ได้รับจดหมายจากลูกชายคนโตว่า จะกลับมาเยี่ยมพวกเราที่ไต้หวัน ตรงกับคำพูดของฟุกฮิน สามีข้าดีใจมากบอกว่า ถ้าไม่ใช่การแนะนำวิธีสวดของอาจารย์ ไหนฟุกฮินจะล่วงรู้ในเรื่องของอดีตชาติ และรู้วิธีแก้กรรม บัดนี้จากจดหมายของลูกชายคนโตคำพูดของฟุกฮินยิ่งน่าเชื่อถือ ต่อนี้ไปชีวิตบั้นปลายของพวกเรา 3 คนมีที่พึ่งแล้ว ก็เพราะบุญคุณของอาจารย์ ฉะนั้นสามีข้าจึงให้ข้ามาขอบคุณและเล่าความเป็นมาให้อาจารย์ฟัง จะได้พลอยมีกำลังใจมากขึ้น

บทความจุติแดนสุขาวดี 2 เรื่องนี้ เป็นประจักษ์พยานถ้าเห็นว่า การสวดพระนาม **“ออนีทอฮุก”** นั้น นอกจากจะละลายหนี้กรรมในอดีตชาติได้แล้ว วิญญาณของเรายังสามารถไปจุติยังแดนสุขาวดีและยังสามารถล่วงรู้ถึงเรื่องราวที่เกิดขึ้นในอดีตชาติดังเช่นเกิดขึ้นกับไหลฟุกฮินนั่นเอง

28. มาสวดตอนดับขันธ์ก็เกิดผลเช่นกัน

เฉิงเฟยหลิน เป็นพนักงานของโรงน้ำตาลไถตง และเป็นพุทธมามกะที่เคร่งครัด ภรรยาของเขากลับคัดค้านสามีนางสวดมนต์ แต่นายเฉิงไม่เคยท้อแท้ใจเลย เมื่อมีโอกาสจะชักชวนภรรยาเขาสวดออนีทอฮุกเพื่อไปจุติแดนสุขาวดี ถึงแม้ตอนมีชีวิตอยู่ก็สามารถปกป้องคุ้มครองให้พ้นจากอันตราย สวดพระนามนั้นมีผลดีมากมาย

คุณนายเฉิงถูกสามีเกลี้ยกล่อมทุกบ่อย ๆ ยังคงเข้าหูขวาทะลุหูซ้าย ไม่ยอมเชื่อทั้งนั้น แต่คุณนายเฉิงก็มีส่วนดีของแกกล่าวคือ เป็นแม่บ้านที่ดี รู้จักอดออมและขยันงานบ้าน บางครั้งก็ขึ้นเขาตัดฟืน แล้วอาศัยรถไฟขบวนย่อยกลับบ้าน มีอยู่ครั้งหนึ่งคุณนายเฉิงหาบฟืนลงเขา แต่รถไฟเที่ยวสุดท้ายได้ออกไปแล้วเลยต้องหาบฟืนเดินกลับบ้าน คุณนายเฉิงเดินตามรางรถไฟ เดินมาถึงครึ่งทาง เกิดเห็นเงาดำใหญ่ยืนอยู่ข้างหน้าไม่ไกลนัก พอเดินเข้าใกล้ มองเห็นชัดเจนขึ้น คุณนายเฉิงหัวขนลุกขึ้นมาทันทีเรี่ยวแรงที่หาบฟืนพลอยหมดไปด้วย ในช่วงวินาทีสุดท้าย เธอนึกถึงสามีคอยพร่ำสอนสวดทุกบ่อย ๆ เลยสวดพระนามออนีทอฮุกขึ้นมาโดยอัตโนมัติ สักพัก เงาของผู้ชายร่างใหญ่ก็หลีกทางหายไป คุณนายเฉิงเห็นเช่นนั้น รีบสาวเท้าเดินอย่างเร็ว ทิ้งฟืนไว้ที่นั่นแหละ

ระหว่างทาง ปากของคุณนายเฉิงยังคงสวด **"นำโมออนีทอฮุก"** ไปเรื่อย ๆ ขาทั้งสองจู่ ๆ ขยับขาไม่ออก รู้สึกแปลกใจก้มลงลองคลำดูจึงรู้ว่า เขาได้ผ่านเคราะห์ภัยครั้งที่สองอีกแล้ว เพราะข้างหน้าเป็นลำธารเชี่ยว หากก้าวไปอีก 1 ก้าว เธอจะต้องตกลงไปในลำธารแน่ หากไม่ใช่ความเมตตาของออนีทอฮุก เธอตกลงไปในลำธารมิถูกน้ำพัดพาไปหรือ คนในบ้านจะค้นหาก็ไม่มีทางหาเจอ ระหว่างลำธารมีไม้กระดานเล็ก ๆ ขวางอยู่ เธอต้องใช้สองมือสองขาค่อย ๆ คลานไป กลับถึงบ้านก็เที่ยงคืนพอดี

วันรุ่งขึ้น คุณนายเฉิงกลับไปหาบฟืนที่ทิ้งไว้กลับบ้าน และได้สอบถามคนละแวกสถานีรถไฟจึงรู้ว่า เดิมมีคน ๆ หนึ่งเกิดอุบัติเหตุตายที่นั่น วิญญาณผีนั้นจะออกมาปรากฏให้เห็นบ่อย ๆ

เรื่องทั้งหมดนี้ คุณนายเฉิงไปพูดในวันเปิดพิธีของสถานธรรมดอกบัว เมื่อวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2503

วันใดไร้กังวล	*ย่อมเลิศล้นกว่าวันไหน*
ทำการอย่างสุขใจ	*ดีกว่าไปดูฤกษ์ยาม*

29. ต่งเมี่ยวเจินป่วยหนัก ยังขอร้องสามีและพ่อแม่สามี สวด ออนีทอฮุก

วุนจิ้งเหวิน บัณฑิตในอำเภอไคฟง มณฑลเหอหนาน ภรรยาชื่อ ต่งเมี่ยวเจิน ถือศีลกินเจตั้งแต่ยังเยาว์วัย ชอบทำบุญสุนทาน กตัญญูต่อบิดามารดาของสามี และเคารพยกย่องสามี ขยันงานบ้าน นิสัยสงบเสงี่ยม วันหนึ่งต่งเมี่ยวเจิงป่วยหนัก วุนจิ้งเหวินไปตามแพทย์มาทำการรักษา แล้วพูดกับจิ้งเหวินว่า ภรรยาของท่านทานเจมาตั้งแต่เด็ก หากจะให้หายควรใช้ไก่ขาวเนื้อ (ภาษาจีน) ต้มกับยาจีน จึงจะมีประสิทธิภาพ ปัญหาอยู่ที่ว่าภรรยาของท่านยอมกินของคาวไหม ถ้าไม่ยอม หมอเองก็ไม่กล้าเขียนใบสั่งยา และก็ยากต่อการเยียวยาด้วย

วุนจิ้งเหวินพูดกับภรรยาว่า หมอแนะว่า ถ้าต้องการหายป่วยต้องเอาไก่ขาวกับ (ภาษาจีน) ต้มกับยาจีน เธอก็ลองดูนะ

ต่งเมี่ยวเจินตอบว่า ข้ากรรมหนัก ยังจะมาเพิ่มกรรมอีกหรือ ชีวิตเขาก็ชีวิต ชีวิตข้าก็ชีวิต ข้าไม่ยอมทานเด็ดขาด อีกทั้งการตายเรื่องเล็ก เลิกทานเจเรื่องใหญ่ ข้ายอมตายดีกว่า

วุนจิ้งเหวินพูดอีกว่า “ถ้าไม่เช่นนั้น เจ็บป่วยนี้ยากต่อการเยียวยานะ รอให้หายป่วยแล้วค่อยมาทานเจใหม่ก็ได้”

ภรรยาบอกว่า “ท่านพูดผิดแล้ว ให้เลิกกินเจแล้วมากินใหม่เสมือนหนึ่งชามที่แตกแล้ว จะต่ออย่างไรก็ไม่เหมือนเดิม ข้า

ไม่ยอมเด็ดขาด”

จิ้งเหวินเห็นภรรยาไม่ยอมทานเนื้อสัตว์ รู้สึกผิดหวังและไม่สบายใจ

เมื่อเมี่ยวเจินมีอาการเจ็บมาก ก็จะสวดออนีทอฮุก ป่วยเช่นนี้ยืดเยื้อมา 2 ปี สะสมบุญบารมีพอ จะเห็นทิวทัศน์อันสวยงามในแดนสุขาวดี จึงได้ขอร้องบิดามารดาของสามีและสามี ควรถือศีลกินเจเร็ว ๆ และสวดนำโมออนีทอฮุก ข้าจะขอลา และจะไปจุติในแดนสุขาวดีแล้ว พูดจบก็เห็นดอกบัวใหญ่เท่าวงล้อรถ ต่งเมี่ยวเจินขึ้นนั่งบนดอกบัวและละสังขารไว้ในโลกมนุษย์ไปสู่แดนสุขาวดีทันที

มนุษย์เรา อยู่ในโลก ล้วนโศกสุข
ยามมีทุกข์ ได้แต่บน เจ้าในบ้าน
หาทราบไม่ พระอัคคี นี้บันดาล
ช่วยมนุษย์ ทำอาหาร ทุกบ้านพลัน
หนังสือใหม่ รับบัญชา แจ้งเหตุผล
บันดาลดล ชีวิตใหม่ ให้สุขสันต์
ในครั้งนี้ เพศสตรี เธอผูกพัน
อาหารนั้น เธอประกอบ แต่ครอบครัว

ประพันธ์โดย ประภาพรรณ เสน่ห์มิตร

30. ทำร้ายตนเองโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์

โดย เซียนฮั่งเจ็งหลี
ประทับทรงวันอาทิตย์ที่ 4 ธันวาคม 2532

สังคมทุกวันนี้ ศีลธรรมเสื่อมทรามลงมาก ที่แย่ที่สุดก็ไม่มีอะไรเกินกว่าสิ่งลามก ไม่ว่าจะเป็นหนังสือนิตยสาร ของลามก ฯลฯ จะมีให้เห็นทุกซอกทุกมุม หนุ่มสาวที่อ่อนหัดจะถูกสิ่งของพวกนี้ยั่วยุจนสูญเสียสุขภาพ อนาคตอันไกลและสดใสก็จะพังทลายลงซึ่งมีให้เห็นอยู่บ่อย ๆ ข้าจึงขอเตือนเหล่าวัยรุ่นทั้งหลาย ต้องตั้งมั่นในศีลธรรม มีความคิดที่ถูกต้อง ไม่หวั่นไหวต่อสิ่งยั่วยวนเหล่านั้นจึงจะรักษาอนาคตของตัวเองได้

โลกได้วิวัฒนาการก้าวหน้าไปมาก พ่อค้าที่เห็นแก่ได้และอาศัยเทคโนโลยีที่ทันสมัยผลิตหนังสือ นิตยสาร วิดีโอเทปลามกออกสู่สังคม หนุ่มสาวกำลังอยู่ในวัยคึกคะนองจึงง่ายต่อการเป็นเหยื่อของพ่อค้าชั่วเหล่านั้นได้ ถึงแม้ผู้ใหญ่บางท่านก็ยังพลอยลุ่มหลงสิ่งยั่วยวนเหล่านี้จนโงหัวไม่ขึ้นก็มีถมไป ยิ่งหนุ่ม ๆ แล้วต้องสูญเสียอนาคต สาว ๆ ต้องสูญเสียพรหมจารีจนยากที่จะหาสิ่งอย่างอื่นทดแทนได้ ถึงตอนนั้นจะมาสำนึกบาปทุกสิ่งทุกอย่างก็สายเกินแก้แล้ว

เรื่องคาวโลกีย์ในสังคมมีให้เห็นบ่อย ๆ ยากที่จะหยิบขึ้นมาพูดให้หมดได้ เวลานี้กามารมณ์ได้แทรกเข้าไปหมู่นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยม หรือ ปวช. หรือ ปวส. ตลอดจนในมหาวิทยาลัย เรื่องบัดสีบัดเถลิงก็มีให้เห็นบ่อย ๆ บัดนี้ข้าขอยกตัวอย่าง 2 เรื่อง เป็นการตักเตือนให้หนุ่มสาวทั้งหลายจงสังวร

เรื่องที่ 1

ที่เมืองไถจง มีหนุ่มคนหนึ่งแซ่เจียง กำลังเรียนอยู่ชั้นมัธยมปีที่ 2 วันหนึ่งเก็บหนังสือภาพลามกชื่อในปกว่า "เริงกามในฤดูใบไม้ผลิ" 1 เล่ม เขารีบเก็บเข้ากระเป๋ายังไม่กล้าหยิบออกมาดู กลับถึงบ้านแอบอยู่ในห้องคนเดียว ความชั่วร้ายได้เริ่มต้นในวินาทีนี่เอง ถ้าหากเขาดูแล้วรีบทำลายเสีย ทุกสิ่งทุกอย่างก็จะจบลงบัดนั้น แต่เขากลับนำหนังสือเล่มนี้ไปให้เพื่อน ๆ ในโรงเรียนดู หนึ่งในนั้นบอกว่า ภาพวาดอย่างนั้นไม่เห็นพิสดารอย่างไร ถ้าจะดูฉันจะพาไปดูหนังลามกจะมันกว่า แล้วทั้งสองก็รอโอกาสผู้ใหญ่ออกจากบ้านไป ก็เอาวิดีโอลามกออกมาฉาย คนหนุ่มอย่างเจียงไหนจะทนต่อการยั่วยุได้ เจียงเริ่มสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง ยังแอบไปเที่ยวโสเภณี สูญเสียพลังงานมาก การเรียนตกต่ำ พออายุ 19 ปีเท่านั้น กลายเป็นคนเฉื่อยชา เซื่องซึม ง่วงเหงาหาวนอนตลอดเวลา จะมาสำนึกผิดก็สายเสียแล้ว นอกจากตัวเองต้องตัดสินใจอย่างเด็ดเดี่ยวว่า นับจากนี้ไปฉันจะไม่ขอยุ่งและคิดถึงเรื่องนี้อีก ยังพอมีโอกาสแก้ตัวบ้าง มิฉะนั้น ถ้าปล่อยปละละเลย

ลงไป คงอีกไม่กี่ปี ชีวิตเขาคงจบลงอย่างง่าย ๆ ตัวอย่างเช่นนี้จะไม่ทำให้เสียใจได้หรือ ฉะนั้น ขอให้หนุ่มสาวทั้งหลายจดจำเป็นอุทาหรณ์

เรื่องที่ 2

เรื่องเกิดขึ้นที่เมืองไถจงเช่นกัน เจ้าของเรื่องเป็นหญิงสาวแซ่ลก กำลังศึกษาอยู่มัธยมปีที่ 3 ปกติเธอก็ไม่ขยันการเรียนอยู่แล้ว ชอบมั่วสุมกับเพื่อนนักเรียนชาย และก็ชอบไปเต้นรำกับหนุ่ม ๆ คืนหนึ่งถูกนักเรียนภาคค่ำของโรงเรียนแห่งหนึ่งหลอกลวงและเสียความเป็นสาวไป เรื่องที่เกิดขึ้นตอนแรกรู้เพียง 2 คนเท่านั้น และถ้าเธอสำนึกผิดรีบยับยั้งความประพฤติที่ผิด ๆ จึงจะถูก แต่เพียงเวลาผ่านไปสั้น ๆ เท่านั้น เธอก็เริ่มออกเที่ยวเตร่อีก จนได้พบกับหนุ่มสังคมคนหนึ่งในดิสโก้เธค ถูกหนุ่มสังคมใช้กลอุบายจนได้เสียกัน ในที่สุดเธอก็ตั้งครรภ์ ถึงแม้จะถูกพ่อแม่ดุด่า แต่ทุกสิ่งทุกอย่างก็สายเกินแก้แล้ว ในที่สุดเธอต้องลาออกจากโรงเรียน และตัวเธอเองก็ไม่อยากอยู่สู้หน้ากับพ่อแม่ จึงเดินทางขึ้นเหนือ ลองคิดดูซิ ผู้หญิงสาวตัวคนเดียว ไม่มีญาติมิตร ความรู้ความสามารถพิเศษประจำตัวก็ไม่มี เพื่อความอยู่รอด เลยยอมขายตัวในสถานเริงรมย์ จนบัดนี้เธอยังจมปรักอยู่ในทะเลทุกข์ ตัวอย่างนี้พอที่จะเป็นอุทาหรณ์แก่เด็กสาวอื่น ๆ ได้หรือไม่?

31. มีโอกาสไม่ทำลาย สวรรค์ประทานบุญวาสนา

โดย เซียนฮั่งเจ็งหลี
ประทับทรงวันอาทิตย์ที่ 7 มกราคม 2533

จิตใจของคนได้ผันแปรไปมาก วัน ๆ คิดแต่ชื่อเสียง ลาภยศ เงินทอง และกามารมณ์ ยิ่งเรื่องกามารมณ์แล้ว หลงใหลมากจนยากที่จะกลับเนื้อกลับตัวได้ ไม่ว่าชายหญิง ไม่ว่าวัยหนุ่มวัยแก่ ล้วนจมปรักอยู่ในทะเลกามทั้งนั้น หากพวกเราไม่ระมัดระวัง ผลร้ายที่ตามมายิ่งสาหัสสากรรจ์ ขอให้ชาวโลกจงสงบจิตสงบอารมณ์ ไม่ลุ่มหลงในกาม ไม่หวั่นไหวต่อสิ่งยั่วยุ ตั้งสติให้มั่น มุ่งหน้าสู่หนทางที่เป็นอริยเจ้า

บนสวรรค์มีกฎของสวรรค์ ในนรกก็มีบทลงโทษต่อคดีกาม คนเราควรระมัดระวัง ข้าขอยกตัวอย่างดังนี้

เรื่องนี้อุบัติขึ้นเมื่อสี่สิบกว่าปีมาแล้ว น่าจะนำมาเป็นตัวอย่างที่ดีต่อคนยุคปัจจุบัน ในเมืองไถจงมีพ่อค้า 2 คน แซ่จังกับแซ่หลิน เป็นเพื่อนสนิทรักใคร่กันมาก เขาทั้งสองต่างมีครอบครัวแล้ว และมักจะขึ้นไปติดต่อการค้าที่เมืองไถเป ขณะนั้นเขาทั้งสองต่างมีอายุเท่ากัน คือ 27 ปี มีบุคลิกสง่างาม เวลาขึ้นเหนืออย่างน้อยก็ 3-5 วัน คนแซ่จังเป็นคนมีคุณธรรมและรักษาศีล ส่วนคนแซ่หลินกลับตรงกันข้าม นิสัยเจ้าชู้และจิตใจต่ำทราม

โรงแรมที่เขาทั้งสองพำนักอยู่นั้น เจ้าของโรงแรมมีบุตรสาวอายุ 18 ปีคนหนึ่ง กำลังจะสอบเข้ามหาวิทยาลัย คนแซ่หลินสืบรู้ว่า เธออ่อนคณิตศาสตร์ เลยอาสาติวเลขให้ เธอคิดว่า คนแซ่หลินมีเจตนาดี จึงยอมรับการติววิชาของคนแซ่หลิน คืนหนึ่ง คนแซ่หลินได้วางยาสลบในน้ำโคล่า จนเธอดื่มแล้วสลบไสลและเสียความสาวให้แก่คนแซ่หลินในที่สุด วันรุ่งขึ้นเธอรู้ว่าเสียรู้เขาแล้วก็ไม่กล้าโวยวาย แต่ภาพหลอนนั้นคอยกัดกร่อนเธอจนไม่สามารถสอบผ่านเอ็นทรานซ์ได้

ในคืนวันที่เกิดเหตุ คนแซ่จังฝันว่าได้ไปเที่ยวที่ศาลเจ้ากวนอู เห็นเทพสององค์ในมือถือสมุดกำลังถวายต่อเง็กเซียนฮ่องเต้เพื่อขออนุมัติให้ถอดถอนบุญวาสนาคนแซ่หลิน เพราะไปข่มขืนลูกสาวของเจ้าของโรงแรม แล้วทูลถามว่า บุญวาสนาที่ถอดถอนนั้นควรยกให้กับใคร ท่านเง็กเซียนฮ่องเต้ทรงตรัสว่า คนแซ่จังมีจิตบริสุทธิ์และยึดมั่นในศีล 5 เห็นสาวงามแล้วจิตไม่หวั่นไหวสมควรรับบุญวาสนาจากคนแซ่หลินไป บัดดลก็ถูกคนแซ่หลินทำให้ตื่น

บุญวาสนาของคนแซ่หลินได้สืบทอดจากบรรพบุรุษที่สั่งสมมาถึง 3 ชั่วคน และสามารถเสพสุขอย่างสบายตลอดชีวิต ไม่นึกว่าความสนุกเพียงชั่วขณะได้พังทลายลงจนหมดสิ้น นับจากวันนั้นเป็นต้นมา กิจการค้าของเขาก็ทรุดลง ๆ จนต้องปิดกิจการลง ส่วนคนแซ่จัง ในปีต่อมาก็ได้บุตรชาย 1 คน น่ารัก ฉลาด เมื่อสำเร็จปริญญาตรี ยังได้มีหน้าที่การงานดี เป็นศรีแก่วงศ์ตระกูล

จากตัวอย่างที่ยกมานี้ การละเมิดศีลข้อที่ 3 ร้ายแรงแค่ไหน ท่านอ่านเรื่องนี้แล้ว ยังจะหลงงมงายกับกามตัณหาต่อไปอีกหรือ คนแซ่จังกับคนแซ่หลินตอนนี้ยังมีชีวิตอยู่ ต่างก็มีอายุ 60 กว่าปีแล้ว ถ้าเขาทั้งสองมีโอกาสอ่านพบเรื่องของตัวเองคงจะนึกเสียดาย และอีกคนคงชื่นชมกับความมีคุณธรรมของตน

กามารมณ์เป็นเพชฌฆาตตัวร้ายกาจที่จะทำลายอนาคตของคนเรา พวกเราไม่ควรหลงใหลมัน ถึงแม้ตัวเราไม่คิดเป็นอริยบุคคล เพียงไม่ผิดศีล 3 สวรรค์ยังทรงประทานพรให้ วิญญูชนควรสังวร

หนังสือทิพย์ให้วิชาปัญญาดี สมองนี้จะหลักแหลมมีเหตุผล
แสงศักดิ์สิทธิ์ส่องสว่างกลางใจคน ช่วยมวลชนบำเพ็ญธรรมทำกรรมดี

ประพันธ์โดย ประภาพรรณ เสน่ห์มิตร

****

อันอาหารคุณภาพดีที่ฝีมือ ตั้งเตาคือเผากระทะปรุงอาหาร
ประจงแต่งรสชาติชัดจัดใส่จาน เปรี้ยวเค็มหวานชวนกินจินตนา

ประพันธ์โดย ประภาพรรณ เสน่ห์มิตร

****

32. จิตไม่บริสุทธิ์ เคราะห์ภัยมาก

โดย เซียนฮั่งเจ็งหลี
ประทับทรงวันอาทิตย์ที่ 14 มกราคม 2533

ศีลธรรมเสื่อมทราม จิตใจคนตกต่ำ ชายหญิงหันมาหาความสำราญในกามารมณ์ ถือว่าเป็นไปตามสมัยนิยม หากใครมีความคิดผิด ๆ เช่นนี้ย่อมไม่ถูกต้อง ผู้ชายบางคนการเงินพอคล่องตัวขึ้น ไม่คิดสะสมไว้ทำบุญและไว้ใช้ตอนชีวิตบั้นปลาย กลับริไปมีบ้านเล็กบ้านน้อย หรือไม่ก็ดื่มเหล้าเคล้านารี หารู้ไม่ว่าสาวงามเหล่านั้นคือโครงกระดูกที่เดินได้เท่านั้น ตราบใดเนื้อหนังที่หุ้มห่อโครงกระดูกนั้นหมดไป แล้วจะไปหาความงามที่ไหน อีกอย่างถ้าวันใดเงินทองผลาญหมด สาว ๆ เหล่านั้นก็จะตีจากไป และไปสู่อ้อมอกของชายอื่นต่อไป จะมานึกเสียดายก็สายเสียแล้ว ที่แย่ยิ่งกว่านั้น บางคนไม่เพียงไม่ขยัน ไม่คิดสร้างอนาคตให้กับตนเอง กลับอาศัยบุคลิกของตนที่ดูดี ใช้วาจาหว่านล้อมเพื่อหลอกลวงซึ่งได้เงินมาหรือร่างกายของหญิงสาวมาเชยชม กลวิธีต่าง ๆ แห่งความชั่วที่ได้เอามาใช้หมดโดยไม่เกรงกลัวบาปกรรมใด ๆ แต่สวรรค์มีตา คงไม่ยอมปล่อยให้มารสังคมเหล่านั้นลอยนวลเป็นภัยต่อสังคมต่อไป จะสั่งลงโทษอย่างหนักแก่มารสังคมเหล่านั้นให้ตกนรกอเวจี หญิงสาวบางคนก็ขาดยางอาย ไม่ประพฤติตนในศีล

ในธรรมอันดีงาม กลับรื่นเริงกับชายชู้ หรือมั่วสุมกับกามารมณ์ ต้องรู้ว่า ค่าของผู้หญิงคือพรหมจรรย์ ขอให้สตรีทั้งหลายจงระมัดระวัง

วันนี้ข้ายกตัวอย่าง 2 เรื่อง เพื่อเป็นคำเตือนให้ชาวโลก

เรื่องที่ 1

ในเมืองไถจง มีชายหนุ่มแซ่จางคนหนึ่ง อายุอานามก็ 26 ปีแล้ว นับจากพ่อตายไป ก็ไม่ทำมาหากิน อาศัยเงินมรดกที่พ่อตกทอดลงมา วัน ๆ หาความสำราญโดยการเที่ยวล่อลวงหญิงสาว ข้างบ้านของเขามีหญิงหม้ายคนหนึ่ง แซ่เจียง อายุเพียง 25 ปี หนุ่มแซ่จางสืบรู้ว่าหญิงหม้ายแซ่เจียงนี้ได้รับมรดกก้อนโตจากสามี จึงคิดหลอกลวง และจะใช้กลวิธีหาเพทุบายคอยเอาใจหว่านล้อม และแสดงตนเป็นสุภาพบุรุษพอที่จะคุ้มครองชีวิตนางได้ จนนางใจอ่อนและไว้วางใจโดยมอบกายใจให้กับหนุ่มแซ่จาง และอยู่กินอย่างเปิดเผยฉันสามีภรรยา หนุ่มแซ่จางเริ่มออกลวดลายอ้างจะไปลงทุนค้าขายจนหญิงหม้ายแซ่เจียงหลงเชื่อ มรดกที่ได้จากสามีมาก็ค่อย ๆ หมดไป ส่วนหนุ่มแซ่เจียงกลับนำเงินนี้ไปเที่ยวตามสถานเริงรมย์ ในที่สุดไปชอบพอหญิงโสเภณีชั่ว ๆ คนหนึ่งถึงขนาดปลูกบ้านให้อยู่ การผลาญเงินอย่างไม่ยั้งมือเช่นนี้ มรดกก้อนโตก็มีโอกาสหมดไป ต่อมาหญิงหม้ายแซ่เจียงเอะใจออกสืบจึงได้ความจริงทั้งหมด เกิดความเสียใจที่เสียรู้ให้กับมารสังคม ในที่สุดหาทางออกโดยผูกคอตาย ส่วยหญิงโสเภณีชั่ว ๆ ก็คิดตีจากเมื่อ

หนุ่มแซ่จางผลาญเงินจนหมด ถึงตอนนั้นจึงมาสำนึกผิด แต่ก็สายเสียแล้ว เพราะตัวเขาเองก็ติดเชื้อกามโรคอย่างร้ายแรง ไม่มีเงินทองรักษาจนถึงต้องจบชีวิตอันโสมมและบัดซบลง

เรื่องที่ 2

ทางทิศเหนือของเมืองไถจง มีหญิงสาวคนหนึ่งแซ่เหอ นิสัยเจ้าชู้ไม่เรียบร้อย ก่อนแต่งงานก็เคยมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายแล้ว ถึงแต่งงานแล้วก็ยังคบชู้สู่ชายอีก ต่อมาสามีนางเกิดอุบัติเหตุรถชนตาย ทิ้งบุตรชายหญิงอย่างละ 1 คน ให้นางเลี้ยงดูด้วยมรดกก้อนหนึ่งพอเป็นค่าใช้จ่าย การศึกษาของเด็ก 2 คน แต่ความประพฤติของนางไม่ดีอยู่แล้ว พอสามีตายจากไม่นาน นางก็มีเพศสัมพันธ์กับช่างปูนคนหนึ่งและก็อยู่ด้วยกันฉันสามีภรรยา แต่ผู้ชายคนนี้ไม่ได้รักนางจริง พอหลอกลวงเงินมรดกของสามีทิ้งไว้จนหมดก็ตีจากไป ตั้งแต่นั้นมา ชีวิตของนางเริ่มรันทด ต้องออกไปเที่ยวหางานทำเพื่อหาเงินเลี้ยงชีพ เพียงเพราะสงสารเด็ก 2 คนจะมีปัญหาเรื่องการศึกษา ทุกวันนี้นางยังมีชีวิตที่ขมขื่น บางครั้งต้องไปอาศัยความช่วยเหลือจากกรมประชาสงเคราะห์ ซึ่งเป็นที่น่าเวทนาและน่าสงสารมาก

ตัวอย่าง 2 เรื่องนี้ แสดงให้เห็นว่า สุขชั่วขณะ แต่ทุกข์สาหัสสากรรจ์ ไม่คุ้มกันเลย ผู้มีปัญญาทั้งหลายควรสังวรไว้นะ

33. สำนึกผิดได้เพิ่มบุญและอายุขัย

โดย เซียนฮั่งเจ็งหลี

ประทับทรงวันอาทิตย์ที่ 4 กุมภาพันธ์ 2533

สังคมทุกวันนี้ วัฒนธรรมตะวันตกได้แพร่เข้ามา จิตใจคนก็เปลี่ยนแปลง กลายเป็นคนเห็นแก่ตัว ลืมวัฒนธรรมอันดีงามของตัวเอง สิ่งยั่วยวนและแสงสีเสียงได้เพิ่มความมีสีสันมากขึ้น หนังสือพิมพ์บางฉบับก็ตีพิมพ์ภาพวาบ ๆ แวม ๆ เป็นเหตุให้หนุ่มสาวที่มีจิตฟุ้งซ่านและลุ่มหลงมากขึ้น และตกต่ำลงจนไม่สามารถกลับตัวได้ จนลงเอยด้วยการฆ่าตัวตาย หรือไม่ก็ฆ่าคู่แข่งหรือชู้ตาย ทั้งนี้ทั้งนั้นล้วนมาจากสิ่งยั่วยวนทางกามารมณ์ มีหนุ่มสาวจำนวนไม่น้อยถือการร่วมเพศเป็นเรื่องธรรมดา หารู้ไม่ว่า การร่วมเพศเป็นการสืบพันธุ์และเป็นเรื่องศีลธรรมและเป็นการคลองธรรมของสามีภรรยา แต่ก็ไม่ใช่ว่าให้ร่าเริงจนเกินขอบเขตจนสุขภาพทรุดโทรม ยิ่งกว่านั้นจะทำลายศีลธรรมอันดีงามของมนุษยชาติ คนเราควรพิเคราะห์พิจารณาให้ดี

ข้าจะยกตัวอย่าง 2 เรื่อง เพื่อเป็นอุทาหรณ์

ตัวอย่างที่ 1

บนถนนสงเจียงในเมืองไถจงเป็นที่อยู่อาศัยของชาวบ้านมาได้ 50 กว่าปีแล้ว มีหนุ่มแซ่หงคนหนึ่ง อายุ 28 ปียังโสด ฐานะการเงินทางครอบครัวนับว่าร่ำรวย บุคลิกก็ดูสง่า เป็นคนค่อนข้างฉลาด เพียงแต่นิสัยไม่ชอบอยู่กับบ้าน ตอนเรียนอยู่มัธยมปลายก็ริอ่านหนังสือลามก จนเพาะเป็นนิสัยเจ้าชู้และไปหาความสุขตามซ่องนางโลมบ่อย ๆ จนถึงอายุ 29 ปี และติดเชื้อกามโรค หาแพทย์ก็แล้ว ฉีดยาก็แล้ว โรคกามนี้ไม่หายขาดสักที ช่วงนั้นพ่อแม่เขาก็เร่งเขาแต่งงาน แม่ไม่รู้ว่า เขากำลังทุกข์หนักเพราะกามโรคนี้ คืนหนึ่ง เขาฝันว่าเขาไปที่ศาลเจ้าประจำเมือง กราบขอสิ่งศักดิ์สิทธิ์ช่วยรักษาให้ ขณะนั้นท่านเทพประจำเมืองได้เปิดเผยว่า บาปกรรมเรื่องกามของเจ้าหนักมาก ได้ล่วงเกินสตรีเพศ 100 กว่าคน จะให้โรคหายขาด มีวิธีเดียว คือให้สร้างบุญกุศลอยู่เรื่อย ๆ จึงจะมีทางหายขาดได้ มิฉะนั้น ขืนปล่อยให้เวลายืดเยื้อต่อไป ชีวิตเจ้าก็คงไปไม่รอด คนแซ่หงตื่นจากความฝัน วิตกกังวลมาก วันรุ่งขึ้น เขาอาบน้ำแต่งตัวให้สะอาด กินเจ และไปกราบที่ศาลเจ้าประจำเมืองสารภาพความผิดในอดีต และสาบานว่า นับจากบัดนี้เป็นต้นไปเขาจะร่วมทุนพิมพ์หนังสือประเภทคัมภีร์ละกามทุกปี เพื่อตักเตือนชาวโลก จากนั้นมา ก็ไปหาหมอกินยา รักษาเกือบปีจึงจะหายขาดต่อมาจึงแต่งงานมีลูกจนกระทั่งบัดนี้ นี่ละ ถ้าคนเราสำนึกผิดและรีบแก้ไข จึงจะได้รับการคุ้มครองจากสวรรค์ ขอให้จำไว้ให้ดี

ตัวอย่างที่ 2

ชายคนหนึ่งแซ่เจียง ปีนี้ 48 ปี พักอยู่ที่เมืองเกาสง ตอนเขาอายุ 24 ปี หน้าที่ของเขาต้องเดินทางติดต่อการค้า การเลี้ยงดูปูเสื่อกับพ่อค้าซึ่งเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ จนเขาลุ่มหลงในกามารมณ์เป็นอย่างมากจนร่างกายอ่อนแอ ไตมีปัญหา เริ่มหาแพทย์รักษาก็ไร้ผล รู้สึกเสียใจมากที่ตนเองไม่ควรรื่นเริงในกามมากจนเกินไป แต่ก็สายเสียแล้ว วันหนึ่ง เขาไปกราบพระที่วัดฟุกซัน ได้รับการชี้แนะจากแม่ชีท่านหนึ่งว่า เขาลุ่มหลงทางกามมากเกินไป หากยังไม่รีบสำนึกผิดอีก โรคไตจะรักษาให้หายขาดคงยากและแนะให้เขาขอพรต่อพระพุทธเจ้า ขอสิ่งศักดิ์สิทธิ์ปกป้องรักษาให้ ขณะนั้นคนแซ่เจียงรู้สึกถึงขั้นหมดหวังแล้ว จึงรีบไปที่ศาลเจ้าพระโพธิสัตว์กวนอิม สาบานต่อพระโพธิสัตว์ว่า ถ้าหากโรคไตของเขาหายขาด เขาจะร่วมทุนพิมพ์หนังสือคัมภีร์ละกามทุกปีตามกำลังทรัพย์ ครึ่งปีให้หลัง โรคไตก็หายขาด ส่วนคนแซ่เจียงก็ทำตามที่สาบานจะร่วมทุนพิมพ์หนังสือคัมภีร์ละกามทุกปี 300 เล่มบ้าง 500 เล่มบ้าง พิมพ์มา 10 กว่าปี ทุกวันนี้เขาก็ยังร่วมพิมพ์อยู่ นี่ก็แสดงให้เห็นว่า ถ้าคนเราสำนึกผิดและรีบแก้ไข ทุกสิ่งที่เลวร้ายก็สามารถเปลี่ยนแปลงให้ดีขึ้นได้ ขอให้ชาวโลกควรจดจำไว้

หมายเหตุ : (แม่ชีที่วัดฟุกซันก็คือพระโพธิสัตว์แปลงร่างมาชี้แนะ)

ตัวอย่าง 2 เรื่องนี้ คนเรายังเป็นปุถุชนอยู่ การทำผิดย่อมมี ขอเพียงผิดแล้วสำนึกผิด และรีบแก้ไข จึงเป็นสิ่งถูกต้อง

34. ก่อกรรมเอง รับผลเอง เจ็บใจนัก

โดย เซียนฮั้งเจ็งหลี
ประทับทรงวันอาทิตย์ที่ 11 กุมภาพันธ์ 2533

โบราณว่า "ที่นา 1 ไร่ 800 เจ้าของ" หมายความว่า ไร่นานี่จะคอยเปลี่ยนมือเป็นของคนอื่นเรื่อย ๆ นอกจากเจ้าของที่นาคนนั้นเป็นคนมีจริยธรรมและคุณธรรม จึงจะเป็นเจ้าของที่นาผืนนั้นนาน ๆ มิฉะนั้นจะตกอยู่กับผู้อื่น ด้วยเหตุนี้ คนเราควรระมัดระวังความประพฤติของตนให้ดี

กรรมใด ๆ ที่เราก่อไว้ ผลกรรมนั้น ๆ ตัวเราเองจะเป็นผู้รับคนอื่นที่ไม่เกี่ยวข้อง ย่อมไม่ต้องร่วมรับผลกรรมนั้นด้วย ดังคนโบราณกล่าวไว้ว่า "ฟ้าทำกรรม ยังพอให้อภัย ตนก่อกรรมเองตายแน่ ๆ" เวลาสวรรค์จะลงโทษผู้ก่อกรรมมักให้เขาต้องพบปะกับเคราะห์ภัยต่าง ๆ ส่วนคนที่มีจริยธรรมแล้วไซร้ สวรรค์ย่อมคุ้มครองให้ และจะปัดเป่าให้หลีกพ้นจากเคราะห์ อาทิเช่นจากอัคคีภัย อุทกภัย ภัยสงคราม ถ้าหากคนเราไม่ประพฤติตนอยู่ในศีลธรรม เขาผู้นั้นจะได้รับผลนั้น ๆ นั่นแหละความยุติธรรมของสวรรค์ละ

ข้าจะยกตัวอย่างที่เน้นถึง กรรมใดที่ตนก่อไว้ ผลกรรมนั้นตนก็เป็นผู้รับกรรมเอง

เรื่องนี้เกิดขึ้นจากอุบัติเหตุน้อย ๆ บนถนนจงซัน ตอน 2 ในเมืองไถจง แต่อุบัติเหตุน้อย ๆ นี้กลับบานปลายเป็นเรื่องใหญ่ เรื่องมีอยู่ว่า พ่อค้าหนุ่มแซ่เฉิน อายุ 38 ปี วันหนึ่งขับรถไปเฉี่ยวถูกรถมอเตอร์ไซค์ของสาวโรงงานแซ่เอี้ยะ เพียงผิวหนังถลอกเล็กน้อยเท่านั้น พ่อค้าแซ่เฉินได้ส่งเธอไปทำแผลที่โรงพยาบาล แล้วเรื่องมันก็ควรจบลงแค่นี้ แต่เนื่องด้วยสาวโรงงานแซ่เอี้ยะมีหน้าตาหมดจดสวยงาม พ่อค้าเฉินเห็นเข้าจิตเกิดไหวหวั่นขึ้นมา คิดจะได้เธอมาเชยชม จึงฉวยโอกาสตีสนิท สาวเอี้ยะยังเป็นวัยรุ่นอยู่ความคิดความอ่านยังอ่อนหัดมาก เมื่อถูกพ่อค้าเฉินตามจีบ ก็ไม่สืบให้รู้ว่า เขามีครอบครัวแล้วหรือยัง คบกันมาแค่ 2 เดือนเรื่องที่ไม่น่าเกิดขึ้นก็เกิดขึ้นจนได้ ในที่สุด สาวโรงงานแซ่เอี้ยะก็ตั้งครรภ์ มาสืบรู้ทีหลังว่าพ่อค้าเฉินมีลูกเมียแล้ว แต่เธอก็ใกล้จะคลอดแล้ว เธอเองก็ไม่รู้ว่าจะแก้ปัญหานี้อย่างไร ถึงตอนนี้ภรรยาพ่อค้าเฉินเริ่มรู้เรื่องนี้แล้ว ก็กลัวว่าถ้าเอะอะโวยวายไป จะกระทบกระเทือนชื่อเสียงของสามีและลูก ๆ จึงไม่เอาเรื่อง แต่พ่อแม่ฝ่ายผู้เสียหายที่อยู่ทางใต้ก็รู้เรื่องนี้เช่นกัน จึงขึ้นเหนือมาฟ้องพ่อค้าเฉินในฐานะหลอกลวง พ่อค้าเฉินจำต้องวิ่งเต้น ขอเชิญท่านวุฒิสมาชิกท่านหนึ่งกับคนที่มีชื่อเสียงในสังคมออกมาไกล่เกลี่ย ในที่สุดฝ่ายชายต้องชดเชยค่าเสียหายด้วยเงินก้อนโตถึง 1 ล้าน 5 แสนเหรียญไต้หวัน เรื่องจึงจะยุติลงได้ นับจากนั้นมา พ่อค้าเฉินก็เป็นคนสิ้นเนื้อประดาตัว ขาดทุนทรัพย์ที่จะค้าขายต่อไป จึงต้องไปเป็นเสมียนเล็ก ๆ เพื่อประคับประคองครอบครัวให้อยู่รอด คนที่เคยมี

ฐานะดี เดินพลาดเพียงก้าวเดียว ต้องมาตกอับถึงเพียงนี้

ถ้ามาวิเคราะห์เรื่องนี้ ก็เนื่องจากตัวกามารมณ์ตัวเดียวแท้ ๆ ถ้าพ่อค้าเฉินเป็นคนมีคุณธรรม มีสติยั้งคิด เหตุการณ์ร้าย ๆ ก็จะไม่เกิดขึ้น ส่วนสาวโรงงานคนนั้นก็เช่นกัน ไม่ไตร่ตรองให้ดีก็มอบใจกายให้ผู้ชายไป จนอายุน้อย ๆ ก็มาสูญเสียความสาวไป ยังก่อปัญหาให้เด็กที่เกิดมาเป็นเด็กที่ไม่มีพ่อจะโงหัวไม่ขึ้นตลอดชีวิต นั่นไม่เพียงทำลายตัวเอง ยังทำลายลูกของตัวเองด้วย เพื่อความสุขแค่ช่วงเวลาสั้น ๆ ต้องสูญเสียใหญ่โตถึงเพียงนี้ ไม่คุ้มค่ากันเลย และต่อจากนี้ไป ความสวยงามของเธอในจิตใจผู้ชายจะไม่มีค่าเหมือนเดิมแล้ว ด้วยเหตุนี้จึงขอยกตัวอย่างนี้มาตักเตือนหนุ่มสาวอย่าคิดรักสนุก จะเกิดผลร้ายตามมา ถึงตอนนั้นมานึกเสียใจก็สายเกินแก้แล้ว มีวิธีเดียวจะทำอะไรขอให้มีสติ อย่าปล่อยให้เหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้นกับเราเป็นอันขาด เราจึงจะมีความสุขที่แท้จริง

เมื่อมั่งมีฟู่ฟ่า ซอบโอ่อ่าออกสัญจร
ยามยากไร้อาภรณ์ ได้แต่นอนคร้านจากเรือน

35. หนี้กรรมเกิดจากจิต

โดย เซียนจางกั๋วเหล่า
ประทับทรงวันอาทิตย์ที่ 18 กุมภาพันธ์ 2533

บาปและบุญเกิดขึ้นจากจิต ชั่วหรือดีก็เกิดจากจิตเช่นกัน จิตคิดดี การกระทำย่อมดี ผลออกมาก็สดใส สุขสันต์ คุณงามความดีนั้นอาจถูกจารึกในประวัติศาสตร์ก็ได้ คนรุ่นหลังจะได้สรรเสริญ ถ้าจิตคิดชั่ว การกระทำก็ชั่วตาม ผลกรรมที่ตามมาไม่เพียงทำให้เสียผู้เสียคน ต้องถูกออกจากงาน สูญเสียทรัพย์สิน บ้านแตกสาแหรกขาด ยังอาจถูกจารึกในประวัติศาสตร์ เหม็นกระฉ่อนไปพันปี หมื่นปี และจิตดีจะเกิดไอธาตุที่บริสุทธิ์จะพวยพุ่งสู่ท้องฟ้า จิตคิดชั่ว ไอโสโครกจะดิ่งลงสู่ใต้พิภพ ยากที่จะฟื้นตัว จึงชี้ให้เห็นถึงคนเราจะดีจะชั่วล้วนเกิดจากตัวเดียวทั้งนั้น ดังนั้นขอให้คนเราควรรักษาจิตของเราให้คิดดี พูดดี ทำดี ตลอดเวลา

เมื่อจิตมีความสำคัญเช่นนี้ ฉะนั้น หนี้กามที่ก่อขึ้น สาเหตุก็มาจากจิตคิดไม่ดีนั่นเอง ถ้าคนเรามีจิตบริสุทธิ์ ต่อให้หญิงสวยปานใดอยู่ต่อหน้าเรา จิตของเราก็ไม่หวั่นไหว หากจิตคิดใฝ่ต่ำจะคิดฟุ้งซ่าน คิดจะล่วงเกิน ในที่สุดคดีข่มขืนฆ่าก็จะเกิดขึ้น แล้วหนี้กามก็จะก่อขึ้นในวินาทีนี้เอง ถึงแม้ไม่ถึงขั้นข่มขืนชำเรา เพียงมีความคิดที่สกปรก ก็เป็นมโนกรรมแล้ว

เมื่อพบเห็นหนังสือลามก จิตต้องตั้งให้มั่นไม่หวั่นไหว ไม่โอนอ่อนตามอารมณ์ แล้วหนี้กามจะเกิดขึ้นได้อย่างไร

สังคมทุกวันนี้ เด็กวัยรุ่นริอ่านสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเอง เนื่องจากจิตยังไม่มั่นคง คิดอยากลองอยู่ตลอดเวลา ยิ่งมาอ่านหนังสือลามก ดูวิดีโอลามกจิตยิ่งฟุ้งซ่าน สับสน และก็ไม่รู้วิธียับยั้ง จิตก็เลยเตลิดเปิดเปิงดั่งม้าที่หลุดจากที่กักขัง บ้างก็สำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง บ้างก็ออกไปหาความสำราญกับโสเภณีทันที คนที่ขาดเงินทองก็ไปก่อคดีข่มขืน ไม่ว่าจะระบายความใคร่ด้วยวิธีใดก็ตาม ล้วนบั่นทอนพลังกาย พลังธาตุ ทำลายสุขภาพ เด็กหนุ่ม ๆ ที่มีอนาคตอาจต้องเสียอนาคตไป คิด ๆ แล้วก็น่ากลัวมากนะ ฉะนั้น ขอให้หนุ่ม ๆ และวัยรุ่นทั้งหลาย ตั้งจิตให้มั่นคง ให้มีสติ ตั้งจิตให้หนักแน่นดั่งภูเขา จิตจะไม่วอกแวก ไม่หวั่นไหว ไม่คล้อยตามต่อสิ่งต่าง ๆ ที่มายั่วยวน ปิดทวารทั้ง 6 ให้หมด เห็นก็เท่ากับไม่เห็น ได้ยินก็ทำเป็นไม่ได้ยิน ถ้าทำได้เช่นนี้ หนี้กรรม (เวรกรรมที่เกิดจากกามารมณ์) ไหนจะติดตัวเราได้ ขอให้ทุกท่านจงตรึกตรองให้รอบคอบ

ข้ามาให้โอวาทคืนนี้จะเน้นหนักถึงการมีสติ เราต้องคอยประคับประคองและคอยยกระดับจิตของตนให้สูงขึ้นและบริสุทธิ์ขึ้น มิฉะนั้น บาปกรรมต่าง ๆ ก็จะตามมา ถึงตอนนั้นค่อยมาสำนึกผิดก็สายเกินแก้แล้ว

ข้าขอเน้นอีกครั้ง ทุกวันนี้ คดีต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ไม่ว่าเรื่องชู้สาว เรื่องฆ่ากันตายเพราะไปแย่งผู้หญิงคนเดียวกัน เรื่องข่มขืนฆ่า

เนื่องมาจากขาดสติยังยั้งทั้งนั้น เราจะไม่หวั่นไหวเมื่อเห็นสาวงามที่อยู่ต่อหน้าเรา เราจะไม่คิดที่จะล่วงเกิน และจะไม่คิดหาวิธีใด ๆ เพื่อได้สาวงามนี้มาเชยชม ลองคิดดูให้ดีซิ ถ้าจิตเราบริสุทธิ์ เหตุร้าย ๆ ไหนจะก่อตัวได้เล่า

คนเราจะดีจะชั่ว อยู่ที่จิตตัวเดียวแท้ ๆ เมื่อเริ่มฟุ้งซ่าน เราต้องใช้สติยับยั้งทันที มิฉะนั้นเรากำลังจะทำลายอนาคตของตัวเราเอง และเรากำลังจะฆ่าตัวเราเองด้วย ขอให้คิดให้ดีนะ

ชะตานั้นกำหนดที่ฟ้าและคน มีหรือจน ผลแห่งกรรมที่ทำไว้
ถ้าขยันมัธยัสถ์มุ่งรุ่งเรืองไว โปรดเข้าใจทำบาปกรรมนำยากจน

ประพันธ์โดย ประภาพรรณ เสน่ห์มิตร

****

ทางสวรรค์นั้นต้องผ่านด่านจิ๋วหยอ หมั่นเพียรสร้างบุญกุศลผลสุขสันต์
อันห้องครัวเทวัญคุ้มคอยป้องกัน เพศหญิงนั้นต้องเชี่ยวชาญเรื่องการเรือน

ประพันธ์โดย ประภาพรรณ เสน่ห์มิตร

36. มั่วกามจนเสียชื่อเสียงและเสียชีวิต

โดย เซียนจางกั๋วเหล่า
ประทับทรงวันอาทิตย์ที่ 25 กุมภาพันธ์ 2533

บทที่แล้วข้าได้เน้นถึงหนี้กามเกิดจากจิตนั้นเป็นความจริง เมื่ออารมณ์ความใคร่เกิดขึ้น ต้องใช้สติยับยั้งทันที หากคิดเลยเถิดถึงขั้นคิดจะมีเพศสัมพันธ์กับฝ่ายตรงข้าม หนี้กามก็เริ่มก่อตัวแล้ว บางครั้งเพื่อให้สมหวังที่จะได้ร่วมเพศกับฝ่ายตรงข้าม ไม่เพียงต้องแลกด้วยชื่อเสียง เกียรติยศ และอาจต้องเอาชีวิตเข้าเสวยด้วย คิด ๆ ดูแล้วไม่คุ้มกันเลย

ฟ้ามีหยินหยาง มนุษย์มีชายหญิง ถ้าจิตเที่ยง การมีเพศสัมพันธ์ระหว่างสามีภรรยาเป็นสิ่งที่ถูกต้อง ถูกต้องตามทำนองคลองธรรม เป็นการสืบพันธุ์ของมนุษย์ มิใช่มามั่วกามกัน การมั่วกามนั้น จะสูญเสีย พลัง อสุจิ ธาตุปราณและอายตนะ (ภาษาจีน) ซึ่งเป็นไตรรัตน์ของคนเรา ร่างกายจะทรุดโทรม ถ้ามนุษย์เราเข้าใจตรงนี้ ทะนุถนอมร่างกายตนเองและหมั่นบำเพ็ญจิตวิญญาณจะได้กลับคืนสู่ถิ่นเดิม (นิพพาน) และก็เป็นวิถีที่ตัดกิเลสตัณหาทางเพศที่ดีที่สุด และก็ไม่ก่อหนี้กรรมด้วย และเป็นการผดุงศีลธรรมและคุณธรรมของโลก ขอให้ชาวโลกเข้าใจปัญหานี้นะ

ข้าจะยกตัวอย่างเพื่อให้เห็นถึงคำพูดของข้า เพื่อตักเตือนตนเอง และเรื่องที่ข้าจะนำมาพูดถึงนั้น คนที่เลยวัยกลางคนยังพอจำเหตุการณ์นี้ได้ดี เพราะเป็นเรื่องจริง เพียงเอาเรื่องที่ผ่านมาแล้วมาเล่าอีกครั้งเท่านั้น เพื่อให้หนุ่มสาวในวันนี้ยึดเป็นอุทาหรณ์

เรื่องนี้เกิดขึ้นเมื่อ 31 ปีก่อน มีเสมียนหนุ่มคนหนึ่งในเมืองไถจง ฐานะทางครอบครัวอยู่ในขั้นดี และทำงานในบริษัทใหญ่แห่งหนึ่ง สมัยนั้น คนที่สามารถทำงานในบริษัทใหญ่ได้นั้นอย่างน้อยจะต้องมีความรู้ขั้นปริญญาตรี เขาเป็นคนหนุ่มที่นับว่าโชคดี แต่เสียดายเขาไม่รู้จักประคับประคองไว้ กลับมีจิตใฝ่ต่ำเที่ยวจีบหญิงสาวทั่ว ๆ ไป วันหนึ่งเพื่อนคนหนึ่งมาหาเขาที่บริษัทเลยนัดพบกันตอนเที่ยงที่หน้าบริษัท แล้วทั้งสองก็ทอดน่องตามถนน เดินมาถึงหลุมหลบภัยแห่งหนึ่งที่สมัยญี่ปุ่นก่อสร้างไว้ เขาทั้งสองเลยอาศัยหลุมหลบภัยเป็นที่เสพสุข พอเสร็จกิจแล้วไม่รู้เป็นเพราะเหตุใด ฝ่ายชายไม่สามารถชักออกมาได้ เวลาผ่านไปประมาณ 15 นาที ก็ยังไม่สามารถแก้ปัญหานี้ได้ พอดีมีคนเข้ามาเห็นหนุ่มสาวคู่นี้กำลังร้องโหยหวนด้วยความเจ็บปวด จึงเข้าไปใกล้จึงรู้ว่าเป็นเพื่อนร่วมงานกัน จะช่วยแยกอย่างไรก็ไม่ยอมออกเลยต้องใช้ผ้าคลุมตัวทั้งสองส่งไปโรงพยาบาล เรื่องนี้ได้เป็นที่โจษจันไปทั่วบริษัท เพื่อน ๆ ร่วมงานก็ออกมาดู เลยกลายเป็นเรื่องสนุกปากในสภากาแฟ นี่แหละนะ เพื่อความสุขชั่วขณะ ต้องเสียชื่อไปตลอดชีวิต

เมื่อหนุ่มสาวทั้งคู่ถูกส่งไปที่โรงพยาบาลเพื่อทำการช่วยเหลือ ด้วยการจัดการไม่ถูกต้องหรืออย่างไรไม่ทราบ ฝ่ายหญิงรับเชื้อโรคเข้าไปและตายในที่สุด ส่วนชายหนุ่มนั้นถึงแม้บริษัทไม่ได้ไล่ออก แต่ก็ไม่มีหน้าไปทำงาน จำต้องออกจากบริษัทไปโดยปริยาย

จากตัวอย่างนี้ ขอให้หนุ่มสาวอย่าคิดแต่ความสุขอย่างเดียว จึงเกิดเรื่องอัปยศขึ้น นอกจากนำความอับอาย เสื่อมเสียแก่วงศ์ตระกูลแล้ว ยังทำลายอนาคตของตัวเองด้วย

คืนเดือนเพ็ญพระจันทร์ผ่องส่องทั่วหล้า ถึงเวลาเมื่อตรุษสาร์ทย่างมาถึง
บรรยากาศวันตงชิวชวนคะนึง จิตซาบซึ้งหนุ่มสาวจักรักผูกพัน

ประพันธ์โดย ประภาพรรณ เสน่ห์มิตร

****

อาหารพีพลานามัยย่อมแข็งแรง ต้องรู้แจ้งกินพืชผักพักการฆ่า
ยามเจ็บป่วยขอเทวัญเสกสรรค์ยา ผลตามมาสิ่งศักดิ์สิทธิ์เนรมิตพร

ประพันธ์โดย ประภาพรรณ เสน่ห์มิตร

****

37. ทำลายลูกเมียเขา ลูกเมียเราต้องใช้หนี้แทน

โดย เซียนจางกั๋วเหล่า
ประทับทรงวันอาทิตย์ที่ 4 มีนาคม 2533

สังคมทุกวันนี้ มีคนจำนวนไม่น้อยคิดว่าตนเองมีเสน่ห์ เลยกระทำสิ่งที่ตนต้องการ ยิ่งสังคมเน่าเฟะอยู่แล้ว ยิ่งง่ายต่อการทำบาปโดยไม่รู้ตัว หากยังไม่สำนึกผิด ผลกรรมตามสนองจะรวดเร็วมาก ยิ่งกว่านั้น บุญวาสนาและโชคลาภจะถูกบั่นทอน ฉะนั้น มนุษย์ควรมีสติทุกขณะจิต

คนบางคนชอบไปหาความสุขตามสถานเริงรมย์ต่าง ๆ คิดว่าตัวข้ามีเงิน ไปหาความความสุขแค่นี้ไม่เดือดร้อนใครไม่ใช่หรือ แต่ตราบใดคนเรามีความคิดแบบนี้ เขาผู้นั้นเริ่มก้าวผิดเสียแล้ว ถ้าหากคนเรามีจิตเที่ยงตรงและบริสุทธิ์ ก็จะไม่ข้องแวะสถานที่นั้น ๆ เลย แต่ความจริงไม่เป็นเช่นนั้น ผู้ชายที่ไปเที่ยวสถานที่เช่นนี้ไม่ว่าจะเป็นไนท์คลับ คาราโอเกะ หรือผับ ส่วนใหญ่จิตของเขาจะไปหาเศษหาเลย ไปแต๊ะอั๋ง หรือหาความสุขจากบนร่างของฝ่ายตรงข้ามมากกว่า บางคนคิดเลยเถิดถึงจะคิดล่วงเกินเขา ส่วนแม่บ้านบางคนไปหัดเต้นรำ หรือไปฝึกร้องเพลง และแอบไปเที่ยวสถานเริงรมย์เหล่านี้ก็มี มักอ้างว่าไปออกกำลังกาย ข้าไม่เชื่อ

ว่า นอกจากเต้นรำแล้ว ไม่มีอย่างอื่นพอให้ออกกำลังกายหรือ ต้องรู้ว่าสถานที่เหล่านี้แฝงด้วยกามารมณ์ และจะกัดกล่อนจิตใจของเรา แล้วสังคมที่เน่าเฟะอยู่แล้วก็ยิ่งเน่าเฟะมากขึ้น

ทุกวันนี้ เหล่าพ่อค้ามักเจรจาการค้าในภัตตาคาร หรือร้านอาหารที่มีสีสันทางกามารมณ์ แท้จริงแล้ว พวกเขาไม่จำเป็นต้องอาศัยสถานที่เหล่านี้มาตกลงการค้ากันเลย แต่ส่วนลึกแล้วจิตของพวกเขาแฝงไปด้วยกามารมณ์และไม่บริสุทธิ์ ถ้าพวกเราจะคบค้าสมาคม จิตต้องบริสุทธิ์ก่อน ฉะนั้นขอให้พวกเราทุกคนไม่คิดคด ไม่คิดในทางไม่ดี ความคิดที่จะมั่วกามก็จะไม่เกิดขึ้น

ใจเป็นสุขเสพอาหารมีรสชาติ จิตสะอาดปราศกิเลสเภทภัยหนี
ปฏิบัติธรรมเพื่อนำทางสว่างชีวี ทานศีลภาวนานี้มีกายงาม

ประพันธ์โดย ประภาพรรณ เสน่ห์มิตร

****

บำเพ็ญเพียรภาวนาเพื่ออานิสงส์ น้ำทิพย์จงแผ่กระจายดุจสายฝน
ถือศีลแปดเป็นประจำนำมงคล กรรมส่งผลสุขภาพดีมีปัญญา

ประพันธ์โดย ประภาพรรณ เสน่ห์มิตร

****

38. ทำให้ตัวเองตกต่ำ

โดย เซียนจางกั๋วเหล่า
ประทับทรงวันอาทิตย์ที่ 11 มีนาคม 2533

สังคมยุ่งเหยิงวุ่นวายทุกวันนี้ สาเหตุมากหลาย ทำให้พวกเราสลดใจมาก วันนี้ข้าจะไม่พูดถึงสาเหตุอื่น ๆ แต่จะพูดถึงหญิงบริการอย่างเดียว พวกเราอยากเห็นสังคมสงบน่าอยู่ จิตของเราเองจะต้องบริสุทธ์ ไม่หวั่นไหวต่อสิ่งยั่วยวน สังคมจึงจะสงบสุขได้

สังคมทุกวันนี้ พวกเราคงได้ยินบ่อย ๆ เรื่องของผู้เป็นพ่อแม่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือยเกินตัว หรือมีความอยากสูง หรือหนี้สินรุงรัง ยอมขายลูกสาวตัวเองให้กับแหล่งเริงรมย์ ปล่อยให้ลูกสาวตัวเองต้องตกนรกทั้งเป็น พ่อแม่เหล่านี้ไม่มีเกียรติพอที่จะเป็นพ่อแม่ของคนเลย การขายลูกสาวกินนั้น จิตใจจะทำลงคอได้อย่างไร พ่อแม่ส่วนใหญ่มีความอยากมาก อยากได้โน่น อยากได้นี่ อยากสารพัดอย่าง เลยต้องขายลูกสาวเพื่อสนองตัณหาของความอยาก ถ้าหากผู้เป็นพ่อแม่มีความพอใจสิ่งที่เขามีอยู่ เรื่องเศร้าสลดใจก็จะไม่เกิดขึ้น

มีเด็กวัยรุ่นจำนวนมาก ได้รับการเลี้ยงดูอย่างดีจากพ่อแม่ ไม่รู้ว่าสังคมภายนอกอันตรายแค่ไหน รู้แต่อยู่ดีกินดี ต้องการอะไร

พ่อแม่ก็ประเคนให้ เพราะเป็นคนมีนิสัยเกียจคร้าน รู้แต่ว่าอยากได้อะไรก็ได้มาอย่างง่าย ๆ เด็กวัยรุ่นพวกนี้ช่างน่าเป็นห่วงมาก ถ้าเป็นผู้ชายเมื่อเติบโตขึ้น อนาคตจะไม่สู้สดใส ส่วนผู้หญิงนั้นถ้าทนต่อสิ่งยั่วยวนไม่ได้ บางคนยอมพลีร่างเพื่อแลกกับสิ่งที่เธอปรารถนา เธอเหล่านั้นจะไม่คำนึงถึงอะไรคือศีลธรรม อะไรคือพรหมจารี อะไรคือวัฒนธรรมที่ดีงาม พูดจริง ๆ สิ่งที่เธอต้องการไม่ใช่สิ่งจำเป็นของชีวิตประจำวันเลย ถ้าเป็นเช่นนี้ สังคมก็ยิ่งเน่าเฟะมากขึ้น

ข้าขอยกตัวอย่าง 1 เรื่อง เพื่อให้เห็นถึงคำพูดของข้าเป็นความจริง เรื่องมีอยู่ว่า ในเมืองไถหนาน มีหญิงสาววัย 18 ปีคนหนึ่ง ฐานะทางครอบครัวจัดอยู่ระดับเศรษฐี ฉะนั้นวัน ๆ จะชวนเพื่อน ๆ เที่ยวไนท์คลับ ดิสโก้เธค หรือคาราโอเกะ ใช้จ่ายฟุ่มเฟือยเกินไป พ่อแม่เลยจำกัดค่าใช้จ่ายให้น้อยลง เธอแทนที่จะสำนึกผิด แต่เธอยังคงมีความประพฤติเดิม เพื่อนที่ไม่ดีก็เลยแนะนำเธอขายตัวเพื่อได้เงินมาเที่ยว เธอก็ไม่ปฏิเสธ ปล่อยตัวอย่างนี้มา 4 ปี ตัวเองก็รู้สึกไม่มีหน้าไปสู้หน้าพ่อแม่ ยังติดกามโรคงอมแงม นั่นไม่ใช่ทำลายตัวเองละหรือ

ตัวอย่างข้างต้นนี้ เป็นกระจกบานใหญ่ต่อสาว ๆ ได้ ถ้ารู้จักยับยั้ง สังคมจะไม่เน่าเฟะมากกว่านี้ หวังว่าชาวโลกคงสังวรให้ดีนะ

39. จุดด่างพร้อยในวงการศึกษา

โดย เซียนจางกั๋วเหล่า
ประทับทรงวันอาทิตย์ที่ 18 มีนาคม 2540

เรื่องต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น อยู่ที่จิตทั้งนั้น ถ้าคนเราขาดสติ เรื่องร้าย ๆ ก็สามารถเกิดขึ้นได้ทุกหนทุกแห่งและทุกเวลา ไม่เพียงทำลายอนาคตของตัวเอง ยังนำความด่างพร้อยให้กับลูกหลานด้วย ฉะนั้น คนเราควรสังวรไว้

ถ้าคนเราปล่อยให้อายตนะทั้ง 6 เตลิดเปิดเปิงขาดการควบคุม ย่อมเกิดผลร้ายตามมา ดังนั้นคนเราจะพูดหรือจะทำ ควรคิดตรึกตรองให้รอบคอบก่อน ถ้าสิ่งที่ทำลงไปทำลายชื่อเสียงผู้อื่นยิ่งต้องรีบระงับทันที เพื่อผดุงคุณธรรมประจำใจของตนให้สง่างามตลอดเวลา โดยเฉพาะด้านกามารมณ์ ยิ่งต้องควบคุมให้ดี มีสติอยู่ตลอดเวลา จึงจะเป็นสุภาพชน ถ้าบำเพ็ญตนให้ดี โอกาสที่จะหลุดพ้นจากทะเลทุกข์ก็มีมากขึ้น

ข้าจะยกตัวอย่าง 1 เรื่อง เป็นการตักเตือนชาวโลก

ในเมืองไถหนาน มีโรงเรียนอาชีวะชั้นสูงแห่งหนึ่ง มีอาจารย์ชายสอนภาษาอังกฤษ อายุอานามก็ 38 ปีแล้ว มีศรีภรรยาที่เพียบพร้อมทุกอย่าง มีบุตรชายหญิงอย่างละ 1 คน อยู่ในวัยที่น่ารักน่าชัง อันที่จริง อาจารย์มีพร้อมทุกสิ่งทุกอย่างก็ควรพอใจแล้ว

แต่มีจิตทราม วัน ๆ คิดแต่เรื่องลามก ในชั้นเรียนมีนักศึกษาสาวสวยคนหนึ่ง อยู่ปี 3 แล้ว อาจารย์มีความคิดใฝ่ต่ำ คอยหาโอกาสอ้างว่าจะติววิชาให้ แท้ที่จริงพอสบโอกาสก็ชวนเธอออกไปทานข้าวเต้นรำ เธอเกรงใจอาจารย์ไม่กล้าปฏิเสธ เมื่อพบปะกันบ่อย ๆ ในที่สุดทั้งสองก็ได้เสียกัน ภรรยาของอาจารย์เริ่มระแคะระคายรู้เรื่องนี้ แต่ไม่กล้าโวยวาย เกรงจะกระทบกระเทือนถึงชื่อเสียงอนาคตของสามี อาจารย์เห็นภรรยาเงียบไม่เอาเรื่อง แทนที่จะเกรงใจภรรยา กลับกำเริบกันใหญ่ถึงขั้นเช่าบ้านอยู่กินฉันสามีภรรยา พอฝ่ายหญิงเรียนจบก็ยื่นโนติซให้อาจารย์หย่าขาดกับภรรยา เพื่อเขาทั้งสองจะได้ทำพิธีแต่งงานกันอย่างเปิดเผย ภรรยาของอาจารย์จำใจหย่าขาดให้ แต่ปัญหาไม่ยุติเพียงแค่นี้ อาจารย์กับลูกศิษย์อายุห่างกัน 20 กว่าปี แน่นอนหญิงสาวไม่อิ่มในกาม เริ่มแอบมีชู้บางคืนไม่กลับบ้านนอน อาจารย์ไม่พอใจมากแต่ก็ทำอะไรไม่ได้ ต่อมาอีก 5 ปี อาจารย์ก็จากโลกนี้ไปด้วยความระทม ขมขื่น ส่วนนักศึกษาสาวก็หันหลังออกจากบ้านไป ภรรยาหลวงต้องมาจัดการเรื่องงานศพให้

ตัวอย่างข้างต้นนี้ให้เห็นถึงโศกนาฏกรรมที่เกิดจากกามารมณ์แท้ ๆ ส่วนนักศึกษาสาวนั้นก็ต้องเป็นโสเภณีในที่สุด ถ้ามนุษย์เรามีสติมั่นคง ไม่หวั่นไหวต่อการยั่วยุ ผลที่ตามมาย่อมสุขสันต์ตลอดกาล

ภาคผนวก

พุทธทำนาย

พุทธทำนาย

(ก่อนสวดพระคาถา ท่องนะโม 3 จบ)

ผู้นึกถึงตถาคต จะพ้นจากภัยวิบัติให้ภาวนาพระคาถาดังต่อไปนี้ **"ถิตะถิราทะนัง มันทะโรกะสีลา กะระราสะติโส จะถิโหคะหะตะเน"** ให้ท่านท่องบ่นไว้ หรือจดใส่ผ้าหรือแผ่นโลหะ อย่างใดอย่างหนึ่ง แล้วผูกพันศีรษะไว้ สารพัดวินาศ สันติประเสริฐนัก ให้สวดภาวนาทุกวัน หรือใส่กรอบบูชาไว้บนหิ้งพระจะดีมาก

(คัดลอกจากหนังสือ พุทธทำนาย)

เริ่มเรียบเรียง 2 กันยายน 2536

เรื่องที่ข้าพเจ้าจะเขียนนี้ได้มีการเล่าขานกันมานานหลายปี โดยมีที่มาจาก **อาจารย์สมโชค คงพิทักษ์** โดยเป็นเรื่องเกี่ยวกับภัยพิบัติของโลกที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งมีเรื่องราวใกล้เคียงกับคำทำนายอันโด่งดังของ **นอสตราดามุส** ที่เห็นเลข 999 ในปีที่เกิดภัยพิบัติ

ตั้งแต่ที่ข้าพเจ้าได้บรรจุเข้ามาทำงานที่ฝ่ายร็อกแมคแคนิคส์ในปี พ.ศ. 2530 ข้าพเจ้าก็ได้พบวิศวกรอุตสาหการท่านหนึ่งซึ่งเป็นผู้มีความสนใจศึกษาเรื่องโหราศาสตร์อย่างลึกซึ้ง ซึ่งนับว่าเป็นเรื่องแปลกที่ผู้มีการศึกษาเรื่องวิทยาศาสตร์สมัยใหม่จะหันมาให้ความสนใจกับศาสตร์โบราณลึกลับ ข้าพเจ้าจึงได้คอยสังเกตก็พบว่าอาจารย์สมโชค คงพิทักษ์ มีการศึกษาโหราศาสตร์อย่างคร่ำเคร่ง โดยใช้ทั้งตำราภาษาไทยและต่างประเทศ นอกจากนี้ในระยะหลังยังพบว่ามีการนำเอาเครื่องคอมพิวเตอร์มาใช้ในการคำนวณทางโหราศาสตร์ด้วย ข้าพเจ้าก็ลองถามอาจารย์ดู ท่านก็ตอบว่า เอามาคำนวณหาตำแหน่งดวงดาว เมื่อรู้ตำแหน่งดวงดาวแล้วจึงนำมากำหนดลงบนแผ่นดวงเพื่อทำการพยากรณ์

จากการเฝ้าศึกษาดูความแม่นยำในการทำนายทายทักของอาจารย์สมโชค พบว่า แปลกจริง ๆ คนภายนอกฝ่ายแมคแคนิคส์ชอบมาหาอาจารย์ แต่คนในฝ่ายเองกลับ

ไม่ค่อยให้อาจารย์ทำนายให้ มีเฉพาะเพื่อนสนิทไม่กี่คน ข้าพเจ้าก็เลยสอบถามดู พบว่า มีความคิดเห็นไปต่าง ๆ นานา บ้างก็ว่าแม่นยำดี บ้างก็ว่าไม่แม่นยำ แต่จากการศึกษาของข้าพเจ้าพบว่า ใกล้เคียงความเป็นจริงมากพอสมควร คือ ข้าพเจ้ามั่นใจว่าศาสตร์นี้มีจริง แต่ความแม่นยำขึ้นอยู่กับประสบการณ์และองค์ประกอบอื่น ๆ เช่น ความสามารถในการตีความหมาย ความกล้าหาญในการพูดความจริงอย่างตรงไปตรงมา ฯลฯ

ประมาณปี พ.ศ.2533 อาจารย์สมโชค ได้มาเล่าให้ผมฟังถึง **หลวงปู่บุดดา** รวมทั้งพระอาวุโสต่าง ๆ ซึ่งไม่เหมาะสมที่จะกล่าวถึงท่านว่าเป็นเกจิอาจารย์ เพราะหลาย ๆ ท่านปฏิบัติเพื่อความหลุดพ้นเท่านั้น ในจำนวนพระผู้ใหญ่ มีพระ...... เหล่านี้ อาจารย์สมโชคได้กล่าวถึง **หลวงพ่อสมศรี ศิริปัญโญ** ด้วยความนับถือเป็นพิเศษ อาจารย์เล่าว่า ได้เคยลองทดสอบหลวงพ่อสมศรี โดยการนั่งหุบปากถามในใจ ท่านตอบด้วยเสียงทุกคำถามเป็นเวลา 2 ชั่วโมง ทำให้อาจารย์สมโชคหายสงสัย และเลื่อมใสในตัวท่านได้

ตั้งแต่อาจารย์สมโชคได้พบกับหลวงพ่อสมศรี ศิริปัญโญ ก็ได้เล่าเรื่องความมหัศจรรย์ทางจิตโลกวิญญาณ หลักการนั่งกรรมฐานและฝึกสมาธิ ฯลฯ แต่มีเรื่องหนึ่งที่ทำให้ข้าพเจ้าหนักใจ คือ เรื่องสงครามโลกครั้งที่ 3 และ

ภัยธรรมชาติที่จะเกิดขึ้นในช่วงนั้น ซึ่งจะทำให้เกิดความหายนะขึ้นกับโลกอย่างหนัก มีคนเสียชีวิตเป็นจำนวนมาก โดยทำนายว่าจะเริ่มเกิดปี พ.ศ. 2540 ถึง พ.ศ. 2542 พอฟังแล้ว ข้าพเจ้าก็ลองนำมาเทียบเคียงกับความรู้เดิม ก็คือคำพยากรณ์ของศาสดากับพยากรณ์นอสตราดามุสว่าจะเกิดสงครามโลกครั้งที่ 3 ปี ค.ศ.1999 ซึ่งเมื่อ บวก 543 ก็ตรงกับปี พ.ศ. 2542 จึงนับว่าเป็นเรื่องที่น่าสนใจติดตามต่อไป

ข้าพเจ้ามาพบเรื่องสนใจนี้โดยบังเอิญอีกครั้งในระหว่างที่ข้าพเจ้าลาบวชที่จังหวัดพัทลุงในปี พ.ศ. 2536 ซึ่งก็ได้พบพระรูปหนึ่งอายุ 26 ปี ท่านบวชเป็นเณรตั้งแต่อายุ 18 ปี ท่านได้เล่าประสบการณ์ของท่านว่า ท่านได้สนใจนั่งกรรมฐานมาตั้งแต่เมื่อยังเป็นเด็ก ท่านฝึกกรรมฐานได้เองโดยธรรมชาติ ท่านเคยนั่งเห็นตัวท่านเองเป็นฤาษีในอดีตชาติหลายภพหลายชาติย้อนไปในอดีต แม้แต่ในช่วงก่อนหน้าที่จะตัดสินใจบวชมีนิมิตมาเตือนว่า *“ถ้าไม่บวชจะติดคุก”* ถ้าข้าพเจ้าจำไม่ผิดคงเป็นเพื่อนฤาษีด้วยกันมาเตือน หลังจากนั้นไม่นานก็มีเพื่อน ๆ ของท่านมาชวนท่าน ท่านก็เลยย้อนคิดทบทวนถึงนิมิต ซึ่งมาเตือนว่า *“ถ้าไม่บวชจะติดคุก”* ก็บอกทางบ้านว่า ท่านขอบวชเมื่ออายุประมาณ 18 ปี เมื่อเพื่อนมาชวน มี 2 ทางเลือก คือ ร่วมมือด้วยหรือบวชเณรมิฉะนั้นอาจเป็นอันตราย จากนี้ขอกล่าวนามท่านว่า **“หลวงพี่วาณิช”**

ในระหว่างที่ข้าพเจ้าบวชและจำพรรษาที่พัทลุงได้มีพระอีกรูปหนึ่งจาก เขาวัง ราชบุรี ได้เดินทางไปพัทลุงด้วย ขอกล่าวนามท่านว่า **"หลวงพี่ประเสริฐ"**

ในวันหนึ่งของต้นเดือนพฤษภาคม 2536 หมู่พระของวัดถ้ำสุมโน ซึ่งข้าพเจ้ามาบวชอยู่กำลังสนทนาธรรมว่าท่านผู้ใดนั่งกรรมฐานเป็นอย่างไรบ้าง นั่งแล้วสงบดีหรือฟุ้งซ่านหรือนั่งหลับ หรือพบนิมิตอะไรบ้าง ก็มีพระหนุ่มรูปหนึ่งชื่อหลวงพี่วาณิช เดินทางมาจากระยอง ได้มาจำพรรษาที่วัดถ้ำสุมโน จ.พัทลุง หลวงพี่ประเสริฐและข้าพเจ้าจึงทำหน้าที่ต้อนรับพระอาคันตุกะ จากนั้นเราทั้ง 3 รูป ก็สนทนากันถึงเรื่องกฎแห่งกรรมสักพักหนึ่ง ขณะหนึ่ง หลวงพี่วาณิชก็เอ่ยถึงเรื่องภัยพิบัติของโลกที่กำลังจะเกิดขึ้นว่า จากการนั่งกรรมฐานและการออกธุดงค์ปฏิบัติธรรมของท่านตั้งแต่ช่วงยังเป็นเณรอยู่ ท่านได้เดินทางไปในป่าทางภาคอีสาน ทางตะวันออก และชายแดนด้านที่ติดต่อเขมร เช่น สุรินทร์ ฯลฯ ท่านได้นั่งกรรมฐาน เห็นว่าโลกกำลังจะเกิดภัยพิบัติขึ้น โดยจะเริ่มเห็นชัดในปี พ.ศ. 2538 และจะรุนแรงมากในปี พ.ศ. 2542 ถึง 2544

ท่านกล่าวว่าภัยพิบัตินี้ จะเกิดจากเวรกรรมของมนุษยชาติ คือ ก่อบาปก่อเวรกรรมกันมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งแรงอาฆาตพยาบาทของผู้ที่ตกทุกข์ได้ยาก เพราะ

ถูกฆ่า ถูกทรมาน ถูกเอารัดเอาเปรียบ ฯลฯ พลังความชั่วร้ายของแรงอาฆาตพยาบาทเหล่านี้ มีการสะสมกันมาแต่โบราณจนถึงยุคปัจจุบัน ซึ่งผ่านสงครามใหญ่ ๆ และสงครามโลกมา 2 ครั้ง ทำให้บังเกิดเป็นกลุ่มดาวสีดำขนาดมหึมาจำนวน 3 ดวงขึ้นมา ซึ่งจะกล่าวว่าเป็นหลุมดำก็ไม่แน่ใจว่าจะใช่ แต่มีพลังงานมหาศาลมากกว่าดวงอาทิตย์ของระบบสุริยจักรวาลเราเสียอีก วงโคจรของดาวนี้ ดวงแรกอยู่ห่างดวงอาทิตย์เป็นระยะ 4 เท่าของดาวพลูโต

(ผู้เขียน : ดาวดำนี้คงจะอยู่ในมิติโลกวิญญาณเท่านั้น คงจะไม่มีตัวตนในมิติของโลกมนุษย์ เพราะเกิดจากพลังจิตของคนที่กำลังจะถูกฆ่าหรือทนทุกข์ทรมาน หลักการคล้ายกันกับพลังจิตของพระเกจิอาจารย์ที่ปลุกเสกบรรลุลงในเครื่องรางของขลัง)

ในวันเกิดเหตุจะมีดวงดาวเรียงกันอยู่ 10 ดวง ขาวสว่าง 7 ดวง ดำสนิท 3 ดวง นอกจากนี้ยังมีกลุ่มหมอกสีดำเป็นกลุ่มก้อน พลังงาน 2 กลุ่มต่อท้ายดวงดำทั้ง 3 ดวงนี้ด้วย ดาวทั้ง 10 ดวงและกลุ่มพลังงานสีดำอีก 2 กลุ่มเรียงตัวกันในแนว 180 ° คือ เป็นแนวเส้นตรง สำหรับกลุ่มดาวที่กล่าวนี้ยังกล่าวไม่ละเอียด ถ้าต้องการให้ละเอียดต้องคำนึงถึงดวงจันทร์ ดวงดาวนพเคราะห์ในระบบสุริยจักรวาลด้วย โดยเฉพาะดวงจันทร์ของโลกจะให้ผลกระทบรุนแรงที่สุด เพราะอยู่ใกล้โลกที่สุด

เหตุการณ์ที่สำคัญจะเกิดได้ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540 เป็นต้นไป โดยในวันเกิดเหตุจะมีดาวจำนวน 10 ดวง และกลุ่มหมอกอีก 2 กลุ่มเข้ามาเรียงตัวกันในแนว 180° โดยเป็นดาวที่มีแสงสีขาว แต่เป็นดาวขนาดเล็ก 7 ดวง และเป็นดาวที่มีขนาดใหญ่อีก 3 ดวง ส่วนกลุ่มหมอกอีก 2 กลุ่มเป็นสีดำ การเรียงตัวของดาวเช่นนี้ ทำให้เกิดแนวพลังสนามแม่เหล็กขึ้นอย่างรุนแรง พลังงานของดาวแต่ละดวงจะถูกตีกลับไปกลับมาจนคนบนโลกมนุษย์สัมผัสได้ คนจะมีอาการขนหัวลุกโดยไม่มีสาเหตุ สสารและวัตถุที่มีอำนาจแม่เหล็กจะเคลื่อนที่ได้เอง ไฟฟ้าตามอาคารบ้านเรือนจะดับ ๆ ติด ๆ หรี่ ๆ ดับ ๆ ประตูมิติจะถูกเปิดขึ้น สสารและวัตถุต่าง ๆ จะถูกเคลื่อนย้ายผ่านประตูมิติได้

(ผู้เขียน : ประตูมิตินี้คงจะหมายถึง ระดับของคลื่นพลังงานที่เป็นตัวสร้างมิติต่าง ๆ เช่น มิติของมนุษยโลกที่อยู่ในระบบสุริยจักรวาลนี้หรือจักรวาลอื่น ๆ มิติของโลกวิญญาณที่มีมากมายและหลายระดับ เช่น ยักษ์ นาค เทวดา พรหม เป็นต้น ผู้รู้ที่อยู่ริมแม่น้ำโขงกล่าวว่า มิติโลกวิญญาณที่คล้ายกับโลกเรานี้มีเป็นพัน ๆ การที่คลื่นสนามแม่เหล็กมีการเปลี่ยนแปลง เนื่องจากแรงดึงดูดคงจะมีผลกระทบต่อคลื่นพลังงาน เป็นตัวสร้างมิติหรือในทางกลับกันที่เราเห็นได้ เช่น การทดลองที่ ฟิลลาเดลฟีย หรือการไม่สามารถใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ภายในปีระมิด หรือใช้วิทยุสื่อสารแถบสามเหลี่ยมเบอร์มิวด้า ที่มักมีปัญหา เป็นต้น)

ในวันที่เกิดเหตุจะเกิดสุริยุปราคาขึ้นก่อน เมื่อดวงจันทร์โคจรเข้ามาในแนวเส้นตรงเดียวกับโลกและดวงอาทิตย์ในเวลาเดียวกัน ก็จะเป็นจุดเริ่มต้นของภัยธรรมชาติซึ่งจะเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง และค่อย ๆ รุนแรงขึ้น แผ่นดินจะไหวทั่วโลกนานถึง 8-9 ชั่วโมง

ภัยธรรมชาติที่เกิดขึ้นจะมีอยู่ 4 ระดับ คือ

1. ทำลายทั้งจักรวาล คือ ไม่มีอะไรเหลืออยู่ในสุริยจักรวาลเลย แม้แต่ดวงอาทิตย์ก็แตกสลายไปด้วย

2. ดาวพระเคราะห์บางดวงในระบบสุริยจักรวาลแตกสลายไป ซึ่งจะทำให้ระบบสุริยจักรวาลเสียสมดุล วงโคจรของดวงดาวอาจจะเปลี่ยนไป

3. ไม่มีดาวพระเคราะห์ดวงใดแตกสลายไป แต่ว่าจะได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงและเสียหายมาก บนพื้นผิวหรือเปลือกของดาวพระเคราะห์แต่ละดวง เช่น เกิดแผ่นดินไหว แผ่นดินแยก และภูเขาไฟระเบิดทั่วไปหมดทั้งดวงดาว เท่าที่ทราบด้วยดวงจิต ขณะนั้นประเมินว่าจะเกิดในระดับที่ 3 นี้

4. เกิดความเสียหายขึ้นกับพื้นผิวหรือเปลือกของดาวพระเคราะห์แต่ละดวง แต่ว่าระดับความรุนแรงน้อยกว่าข้อ 3 คือเกิดความเสียหายเป็นบางจุดบางพื้นที่ ในกรณีนี้ความเสียหายบนพื้นโลก เช่น เกิดแผ่นดินไหวรุนแรงเป็นบางประเทศ เกิดภูเขาไฟระเบิดเป็นบางจุด ฯลฯ

(ผู้เขียน : ระดับความรุนแรงที่ท่านเห็นนั้น โลกจะมืดเป็นเวลา 3 วัน ก่อนเกิดภัยอันนี้ คงจะเป็นผลของระเบิดนิวเคลียร์ที่เป็นเมฆปกคลุมโลก ส่วนบางประโยคที่ไม่ได้นำมาลง คือการที่ดวงดาวต่าง ๆ ถูกตรึงจากแรงโน้มถ่วง ทำให้เกิดการโคจรสะดุดนั้น นี้อาจทำให้ขวัญของคนไม่ดี งานส่วนนี้เป็นหน้าที่ของผู้วิเศษรับผิดชอบอยู่แล้ว)

ภัยธรรมชาติที่เกิดขึ้นกับโลกมนุษย์ สามารถแยกออกเป็น ภัยที่เกิดขึ้นในรูปของธาตุทั้ง 4 คือ ดิน น้ำ ลม ไฟ

1. ดิน ภัยที่เกิดขึ้นในรูปของดิน คือ แผ่นดินแยก แผ่นดินไหว แผ่นดินถล่ม แผ่นดินทลาย เกาะจม ฯลฯ

2. น้ำ ภัยที่เกิดขึ้นจากน้ำ ได้แก่ ภาระฝนแล้งติดต่อกันยาวนานในบางประเทศ และเกิดภาวะน้ำท่วมในบางประเทศ ในระหว่างที่เกิดการซ้อนกันของดวงดาวต่าง ๆ ทำมุม 180° น้ำแข็งขั้วโลกละลาย น้ำทะเลจะหนุนเนื่องท่วมสูงมาก เกิดคลื่นขนาดใหญ่ ความสูง 1,000 – 2,000 เมตร เนื่องจากคลื่นใต้น้ำซึ่งเกิดจากการระเบิดของภูเขาไฟใต้ทะเล

3. ภัยที่เกิดในรูปของลมก็มี ลมพายุชนิดต่าง ๆ เช่น ทอร์นาโด ลมใต้ฝุ่น เกิดขึ้นในท้องที่ต่าง ๆ ทั่วโลก เมื่อเกิดแผ่นดินไหวและแผ่นดินแยกนี้ก็จะมีอากาศบางชนิดที่เป็นพิษอย่างร้ายแรงขึ้นมาจากใต้พิภพ ตามที่หลวงพี่วาณิชนั่งกรรมฐานเห็นมาแล้วนั้น เทวดาท่านเรียกว่า **“ลมสลาตัน”**

(ผู้เขียน : ลมสลาตันที่ว่านี้ อาจจะเป็นก๊าช ซึ่งมักพบในการเจาะน้ำมันมีอันตราย ถ้าสูดดมประมาณ 100 พีพีเอ็ม จะเสียชีวิต ซึ่งจะย่อยสลายทุกสิ่งทุกอย่างที่ลมพัดผ่านไป ให้กลายเป็นผุยผงไปหมด ลักษณะของลมนี้คล้ายกับหมอกลงในยามเช้า หนาทึบมาก ถ้าได้สัมผัสลมนี้แล้วจะไม่รู้สึกร้อนหรือเย็น ขณะที่เกิดลมนี้ก็ไม่มีการแกว่งไกวของใบไม้ มีความเงียบสงบหรือเสียงค่อย ๆ ลมนี้จะค่อย ๆ แผ่กระจายออกมาจากรอยแตกของเปลือกโลก ไม่ว่าจะเป็นบนบกหรือใต้ทะเล)

4. ไฟ ภูเขาไฟระเบิดเกิดขึ้นทั่วไป อากาศจะร้อนอบอ้าวผิดปกติ แผ่นดินจะแยกมีไฟพุ่งขึ้นจากใต้พิภพ บางครั้งจะมีสัตว์นรกหลบหนีขึ้นมาเพ่นพ่านด้วย

ข้อสังเกต ก่อนเกิดเหตุจะเกิดปรากฏการณ์ขึ้นคือ จะมีสงครามนิวเคลียร์เกิดขึ้น ท้องฟ้าจะมีเมฆดำขนาดใหญ่แผ่ปกคลุมไปทั่ว มีฝนตกตลอดเวลาผสมกับลมพายุ และฟ้าจะผ่าในพื้นที่นั้นตลอดเวลาต่อเนื่องเป็นเวลาหลาย ๆ วัน

(ผู้เขียน : กำหนดที่จะเกิดภัยพิบัตินั้น ยังไม่มีใครทราบช่วงเวลาที่แท้จริงได้ เนื่องจากเป็นหน้าที่ของฝ่ายมาร นอกจากฝ่ายขาวจะไม่รู้ถึงการตัดสินใจของพวกเขา เขาสามารถจะเปลี่ยนได้ ฝ่ายขาวทำได้แค่กำจัดคนชั่วออกจากระบบหรือเร่งเตือนให้คนทำความดีหรือชี้จุดที่ปลอดภัยให้เท่านั้น)

ภัยพิบัติที่จะเกิดขึ้นในแต่ละสถานที่จากคำบอกเล่าของหลวงพี่วาณิช ตามที่ท่านเห็นในกรรมฐานและคำกล่าวของเทวดาแก่ท่านเป็นดังนี้

ภาคใต้ โดยเฉพาะทางตอนล่างจะพบกับพายุน้ำท่วม แผ่นดินไหวและคลื่นขนาดยักษ์พัดเข้ามา ทุกสิ่งทุกอย่างจะสูญสิ้นไปหมด แผ่นดินจะหายไปเหลือเพียงเกาะเพียงไม่กี่เกาะ คนที่อาศัยอยู่เสียชีวิตเกือบหมด

ภาคกลาง จะพบกับพายุฝนอย่างหนัก แผ่นดินไหวแผ่นดินแยก กรุงเทพมหานครและจังหวัดใกล้เคียงจะจมลงไปหมด เนื่องจากแผ่นดินไหวและทรุดตัวลงกลายเป็นทะเล

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จะพบภัยพิบัติน้อยกว่าภาคอื่น ๆ เพราะว่าภาคนี้ประสบเคราะห์กรรมอยู่เสมอ เป็นการใช้หนี้กรรมอยู่เป็นประจำแล้ว โดยภาคนี้จะพบลมพายุและแผ่นดินไหวบ้างเล็กน้อย จังหวัดที่ปลอดภัยก็มี อุดรธานีขอนแก่น และชัยภูมิ เป็นต้น แต่ปัญหาสำหรับภาคนี้ก็คือผู้คนที่รอดตายจะต้องพบกับโรคระบาด และอดอยาก เพราะพืชพันธุ์ธัญญาหารถูกภัยธรรมชาติทำลายหมด

ภาคเหนือ จะพบภัยธรรมชาติก็คือ แผ่นดินไหวและแผ่นดินแยก มีไฟพุ่งขึ้นมาจากใต้พิภพ มีผู้คนล้มตายจำนวนมากเช่นเดียวกับภาคใต้และภาคกลาง พื้นที่ริมทะเลจะถูกน้ำท่วมเข้ามา

สรุปว่าหลังจากเกิดภัยพิบัติแล้ว ประเทศไทยจะต้องทำแผนที่ใหม่ เพราะดินแดนบางส่วนจะจมลงใต้ทะเล

สำหรับภัยพิบัติที่เกิดขึ้นในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกเป็นดังนี้

ประเทศที่เป็นเกาะ เช่น ญี่ปุ่น ฮ่องกง สิงคโปร์ ฟิลิปปินส์ ไต้หวัน ฯลฯ จะจมหายไปเกือบหมด

ประเทศที่เคยเป็นผู้ก่อสร้างสงครามในสมัยสงครามโลกครั้งที่หนึ่งหรือครั้งที่สอง ก็จะต้องใช้หนี้กรรมที่ตามมาเนื่องด้วยแรงคำสาปแช่งของผู้ได้รับเคราะห์ เนื่องจากสงครามทั้งสองทำให้ประเทศเหล่านั้นประสบภัยพิบัติที่เกิดจากแรงอาฆาตจนพังพินาศไปหมด

ประเทศที่เคยล่าอาณานิคม ประเทศที่เคยค้าทาสและใช้แรงงานทาสมาก่อน จะต้องประสบกับภัยพิบัติจากคำสาปแช่งของผู้ที่ต้องทนทุกข์ทรมานในอดีต และกลุ่มประเทศที่เคยล่าอาณานิคมมาก่อนจะหันมาทำสงครามกันเอง

อันที่จริงภัยพิบัติอันเนื่องมาจากแรงบาปกรรมและแรงสาปแช่ง เริ่มมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2530 แล้ว แต่ที่เกิดน้อยทำให้สังเกตเห็นไม่ชัด เนื่องจากผู้มีฤทธิ์ใช้ฤทธิ์ต้านแรงคำสาปแช่งเหล่านั้นไว้ แต่ในปี พ.ศ. 2538-2539 ผู้มีฤทธิ์ทั้งหลายจะเริ่มอ่อนแอลงและต้านแรงคำสาปไว้ไม่อยู่ พอปี พ.ศ. 2540 ภัยพิบัติจะเริ่มเกิดขึ้นต่อเนื่องไปเรื่อย ๆ แต่ยังไม่รุนแรงมากนัก และจะรุนแรงที่สุดประมาณ พ.ศ. 2542

ภายหลังจากการเกิดภัยพิบัติ อันเนื่องมาจากแรงอาฆาตพยาบาทและสาปแช่งของเหล่ามนุษยโลกที่ต้องทนทุกข์ทรมาน เนื่องจากถูกเอารัดเอาเปรียบและข่มเหง ประชากรทั่วโลกจะมีชีวิตรอดเหลือเพียงไม่เกิน 100 ล้านคนจากปัจจุบันที่มีประชากรทั้งโลกมากกว่า 5,000 ล้านคน

คนที่รอดชีวิตภายหลังเหตุการณ์ครั้งนี้ จำแนกได้เป็น 3 ประเภท คือ

1. พวกที่รอดชีวิตแต่สูญเสียสติสัมปชัญญะอย่างสมบูรณ์ ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากมีจิตใจและสติที่ไม่เข้มแข็งพอไม่ได้ฝึกเจริญกรรมฐานมาก่อน ไม่สามารถทนเห็นสภาพของเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้ เช่นคนตายจำนวนมาก แผ่นดินไหว แผ่นดินแยก ฯลฯ

2. พวกที่รอดชีวิตแต่สูญเสียสติสัมปชัญญะไปชั่วขณะหรือบางส่วน ที่เรียกว่า “กึ่งดี-กึ่งบ้า” พวกนี้ได้แก่ ผู้ที่ฝึกหัดกรรมฐานมาบ้างจนมีพื้นฐานพอสมควร แต่ยังไม่แข็งแกร่งพอ

3. พวกที่รอดชีวิตและมีสติสัมปชัญญะอย่างสมบูรณ์ ซึ่งจะมีจำนวนน้อยมาก ได้แก่ผู้ที่เจริญกรรมฐานมานานหลายปีจนมีจิตใจเข้มแข็งมองเห็นการเกิด แก่ เจ็บ และตายเป็นธรรมดาของมนุษยโลก หรืออาจกล่าวว่าได้แก่ผู้ที่เคยเจริญมรณานุสติมาเป็นประจำแล้วจนไม่กลัวความตายและมองเห็นความตายเป็นเรื่องธรรมดานั่นเอง

ตามที่หลวงพี่วาณิชท่านเห็นทางกรรมฐานมาท่านกล่าวต่อไปอีกว่า ประเทศไทยจะมีผู้รอดชีวิตมากที่สุด เมื่อเทียบกับประเทศอื่น ๆ ทั่วโลก คือ ประเทศไทยจะเสียหายเพียง 70% ขณะที่ประเทศอื่น ๆ เสียหายเกินกว่า 90% ภายหลังภัยพิบัติใหญ่ครั้งนี้ มนุษยโลกที่รอดชีวิตมาได้ ยังต้องประสบกับภัยโรคระบาดตายไปอีกไม่น้อย

หลังจากเหตุการณ์ทั้งหมดนี้ผ่านพ้นไปแล้ว โลกมนุษย์คงเหลือแต่ผู้มีศีลธรรม คนชั่วทั้งหลายจะเสียชีวิตไปหมดหรือกลายเป็นคนบ้า สูญเสียสติสัมปชัญญะ เพชรนิลจินดาและทรัพย์สมบัติทั้งหลายจะผุดขึ้นมาเกลื่อนพื้นโลก พรรณไม้ต่าง ๆ แปลก ๆ จะออกดอกออกผลเต็มไปหมด อาหารการกินจะอุดมสมบูรณ์มากแต่ใช้เวลาอีกหลายร้อยปี

โลกมนุษย์จะค่อย ๆ วิวัฒนาการขึ้นมาใหม่อีกครั้งหนึ่ง ภายหลังจากที่ถาวรวัตถุทั้งหลายถูกทำลายลงไปหมด ทัศนคติและค่านิยมของคนในยุคนี้จะตรงกันข้ามกับในยุคก่อนเกิดภัยพิบัติ คือมีความเจริญทางจิตใจและมีคุณธรรมสูงขึ้น แต่ความเจริญทางวัตถุจะมีน้อยมาก เพราะจะต้องก่อสร้างกันใหม่หมด เพชรนิลจินดาทั้งหลายที่กองเกลื่อนพื้นดินจะไม่มีค่า อาหารการกินจะมีค่ามากกว่า ประเทศไทยซึ่งมีคนรอดชีวิตมากกว่าประเทศอื่น ๆ จะค่อย ๆ เจริญขึ้นมาจนภาษาไทยจะกลายเป็นภาษาหลักของโลกในที่สุด เนื่องจากคนในประเทศอื่น ๆ ถึงแม้ว่าจะรอดชีวิตก็จะมีสติ

วิปลาสไปหมด และการเจริญกรรมฐานนั้นก็มีปฏิบัติกันเฉพาะในเมืองพุทธเท่านั้นเป็นส่วนมาก เมืองนอกก็มีแต่น้อยและจิตสมาธิไม่สูงเหมือนคนไทย ชาวไทยผู้มีศีลธรรมซึ่งเหลือรอดจากภัยพิบัตินี้จะได้ทำบันทึกเหตุการณ์ครั้งนี้เอาไว้ และหลังจากนี้ไปอีก 300 ปี ถึง 400 ปี วิชาการ สิ่งก่อสร้าง ฯลฯ จะเกิดขึ้นอีกครั้งหนึ่งควบคู่กับจิตใจของมนุษยโลก ซึ่งเจริญเข้าสู่ยุคศิวิไลซ์ คือมีชีวิตงดงาม หลวงพี่วาณิชท่านเล่าว่า ผู้ที่จะไปเกิดในยุคนี้ได้จะต้องเป็นผู้มีศีลธรรม รู้จักทำบุญทำทานมากพอสมควร

เมื่อท่านได้เล่าถึงภัยพิบัติต่าง ๆ แล้ว ท่านได้เล่าต่อไปว่า ท่านได้เอ่ยถามเทวดาผู้มาแจ้งข่าวท่านในกรรมฐาน ภัยพิบัติที่จะเกิดขึ้นจะสามารถแก้ไขหรือบรรเทาได้อย่างไรแค่ไหน เทวดาตอบว่าไม่สามารถจะระงับภัยพิบัติดังกล่าวได้ แต่สามารถบรรเทาให้เบาบางลงไปได้ตามแต่การปฏิบัติดีปฏิบัติชั่วของชาวโลกทั้งหมด เพราะว่าสาเหตุของภัยพิบัตินั้นเกิดจากความชั่วร้ายต่าง ๆ ที่สะสมมาในจักรวาลนี้นับหมื่น ๆ ปี โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากการทำชั่วบนโลกมนุษย์นี้เองทุกครั้งที่มีการทำชั่วเกิดขึ้น คือ ผิดศีลขั้นพื้นฐานหรือศีลห้า จะต้องมีผู้เดือดร้อนหรือเจ้ากรรมนายเวรนั่นเอง เช่น

1. ปาณาติปาตา คือ การฆ่าสัตว์หรือมนุษย์ วิญญาณของสัตว์หรือมนุษย์นั้นย่อมอาฆาต พยาบาท จองเวร และเกิดเป็นพลังงานแห่งความชั่วร้ายขึ้น

2. อทินนาทาน คือ การลักทรัพย์ เจ้าของทรัพย์ย่อมเสียดายและมีจิตผูกพยาบาทเช่นกัน

3. กาเมสุมิจฉาจาร คือ การประพฤติผิดทางเพศ ผู้เป็นบิดามารดา หรือสามีภรรยาย่อมโกรธแค้นที่ผู้ที่รักถูกล่วงเกินหรือถูกแย่งสิทธิ์

4. มุสาวาทา คือ การกล่าวปดมดเท็จ ผรุสวาท หยาบคาย เพ้อเจ้อ ใส่ร้ายป้ายสี ผู้ที่ถูกกระทำย่อมได้รับความเสียหายและมีจิตใจผูกพยาบาทอาฆาต

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ทุกครั้งที่มีการรังแกกันหรือล่วงเกินกัน ถ้าหากเจ้าทุกข์ยังไม่อโหสิกรรมให้ หรือยังไม่ให้อภัยแก่ผู้ล่วงเกินแล้ว เจ้าทุกข์จะกลายเป็นเจ้าหนี้หรือเจ้ากรรมนายเวรคอยตามทวงหนี้แก่ผู้ล่วงเกินไปทุกภพทุกชาติจนกว่าจะสำเร็จ และยังมีพลังงานอีกส่วนหนึ่ง ซึ่งเป็นความอาฆาตพยาบาท หรือพลังงานความชั่วร้ายที่ล่องลอยไปสะสมกันในจักรวาล ซึ่งเมื่อสะสมกันมาเป็นเวลานาน ๆ หลายหมื่นหลายแสนปี จึงกลายเป็นดาวสีดำขนาดใหญ่ มีพลังงานความชั่วร้ายที่มีเป้าหมาย เพื่อทำลายสุริยจักรวาลนั่นเอง เมื่อเล่าถึงสาเหตุจบแล้ว ท่านก็กล่าวต่อไปว่า การบรรเทาความรุนแรงของปัญหาจะต้องทำดังต่อไปนี้

ก. การเตรียมตัวในขณะนี้

1. ให้ชาวโลกทุก ๆ คนต้องเร่งรีบทำจิตใจให้สงบและเข้มแข็ง คือ ให้บำเพ็ญภาวนานั่นเอง ให้ทุกคนพยายาม

หาเวลาฝึกกรรมฐานอย่างเข้มแข็ง รวมทั้งพากเพียรเจริญมรณานุสติไว้ว่าการตายเป็นธรรมดาของคนทุกคน ไม่มีใครสามารถหลีกเลี่ยงได้เพื่อเป็นการเตรียมพร้อมไว้ หากแม้นต้องเสียชีวิตในภัยพิบัติ จิตใจจะได้สงบ เวลาตายวิญญาณจะได้ไปจุติในภพภูมิที่ดี

2. ให้ชาวโลกทุกคนรักษาศีล 5 ให้ได้ เพื่อลดการเบียดเบียนกัน ทำให้มีความสงบเย็นและสันติสุขเกิดขึ้นในโลก อย่าได้ทำสงครามหรือแม้แต่ทะเลาะวิวาทกัน ซึ่งจะได้ไม่ไปเพิ่มพลังแห่งความชั่วร้ายให้สูงขึ้น เพราะจะเร่งให้ภัยพิบัติเกิดเร็วขึ้นและรุนแรงขึ้น นอกจากนี้เทวดายังกล่าวแก่พระวาณิชว่า ถ้าแม้นผู้ใดสามารถรักษาศีล 5 ให้บริสุทธิ์ได้จริงและไม่มีกรรมเก่าอันหนักหนาแล้ว ย่อมจะสามารถรอดชีวิตจากภัยครั้งนี้ได้ แต่จะสติวิปลาสหรือไม่ ขึ้นอยู่กับระดับขั้นในการเจริญกรรมฐาน

3. ให้ชาวโลกทุกคนมีความเมตตากรุณาแก่กันทำบุญทำทานช่วยเหลือกัน ผู้ที่มีเหลือช่วยเหลือแบ่งปันกันให้แก่ผู้ที่ขาดแคลน เพื่อไม่ให้มีผู้ทุกข์ใจร้อนใจ ก่อให้เกิดความร่มเย็นขึ้นในโลกมนุษย์

ข. การเตรียมตัวในระยะที่ภัยพิบัติใกล้จะเกิด

จะต้องหาบทสวดมนต์บทหนึ่งซึ่งใช้ในการสวดเพื่อระงับหรือบรรเทาภัยพิบัติต่าง ๆ เช่น แผ่นดินไหว แผ่นดินแยก ภูเขาไฟระเบิด ฯลฯ บทสวดมนต์นี้พระวาณิช

ท่านเล่าว่าเคยพบในคัมภีร์เก่า ท่านจำชื่อของมนต์บทนี้ไม่ได้แล้ว เทวดาได้กล่าวแก่ท่านว่าให้ไปค้นหาบทสวดมนต์บทนี้ ซึ่งองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้ให้ไว้เพื่อใช้สวดบรรเทาภัยพิบัติ ซึ่งท่านได้เล็งเห็นด้วยทิพยจักษุว่าจะบังเกิดขึ้นในชมพูทวีป ภายหลังจากท่านเสด็จนิพพานแล้ว

การทำพิธีนี้จะต้องใช้ผู้มีศีลธรรมอันบริสุทธิ์ มานั่งสวดมนต์กลางแจ้ง โดยเรียงตามลำดับ ดังนี้

1. พระผู้มีญาณระดับสูงหรือพระอรหันต์นั่งสวดมนต์ ณ จุดศูนย์กลางเป็นประธาน

2. พระภิกษุซึ่งมีศีลบริสุทธิ์มานั่งสวดมนต์ล้อมวงพระอรหันต์องค์ประธาน

3. สามเณรผู้มีศีลบริสุทธิ์มานั่งล้อมวงถัดจากผู้มีศีลบริสุทธิ์

4. แม่ชีผู้มีศีลบริสุทธิ์มานั่งสวดมนต์ล้อมวงถัดออกมาจากเหล่าสามเณร

5. อุบาสก อุบาสิกา ผู้ถือศีลแปดนั่งสวดมนต์อยู่วงนอกสุด

6. ให้ประชาชนอื่น ๆ ซึ่งไม่ได้เกี่ยวข้องด้วย นุ่งขาวห่มขาวรักษาศีลให้บริสุทธิ์

(เป็นสาเหตุที่เรียกประเทศไทยว่า ถิ่นกาขาว) และช่วยกันสวดมนต์บทนี้เพื่อบรรเทาภัยพิบัตินี้ ณ บ้านเรือนของตนในวันที่เกิดสูรย์

ค. การปฏิบัติตัวในขณะที่เกิดภัยพิบัติ

1. เข้าญาณแล้วหนีไปอยู่พรหมโลก

2. ขึ้นยานอวกาศแล้วหนีไปอยู่นอกโลก

การหนีจากภัยพิบัติทั้ง 2 วิธีข้างต้นจะปลอดภัยในกรณีที่ถึงขั้นโลกแตกทำลายเป็นจุณ แต่ถ้าหากว่ายังไม่รุนแรงถึงระดับที่กล่าวนี้ คือ เพียงแต่เปลือกโลกได้รับความบอบช้ำมากหรือน้อย แต่ไม่ถึงกับแตกทำลายก็อาจหลบหนีได้โดยวิธีต่อไปนี้

3. หนีไปอยู่ในเขตพื้นที่ซึ่งไม่เกิดภัยพิบัติ ผู้ที่มีความสามารถจะหยั่งรู้ได้ด้วยญาณ

4. ผู้ที่รักษาศีล 5 ให้บริสุทธิ์ก็อาจรอดชีวิตได้ ถ้าไม่มีกรรมเก่าอันหนักหนาจริง ๆ

5. ผู้ที่ฝึกกรรมฐานมาบ้างและสามารถทำจิตใจสงบได้แต่ยังไม่ถึงขั้นฌานก็อาจจะรอดชีวิต แต่ถ้าหากตายวิญญาณจะไปจุติในภพภูมิที่ดี

6. ในขณะที่เกิดสูรย์ คือ เกิดจันทรุปราคาหรือสุริยุปราคาก็ให้ทำพิธีสวดมนต์กลางแจ้งตามที่กล่าวแล้วนี้

7. ให้ทุก ๆ คนในโลกหยุดการใช้เครื่องจักรกลเครื่องใช้ไฟฟ้า และหยุดการเคลื่อนไหวต่าง ๆ ให้หมด

แม้แต่มีการเคลื่อนที่ของมนุษย์และสัตว์คือ ให้ทุกคนนั่งเฉย ๆ ถ้านั่งกรรมฐานได้ก็ให้นั่งกรรมฐาน เนื่องจากว่าการเคลื่อนไหวและการใช้พลังงานไฟฟ้าหรือแม่เหล็กต่าง ๆ

จะเป็นการซ้ำเติมให้เกิดความสับสนของสนามพลังงานในระบบสุริยจักรวาลมากขึ้น อาหารจะขาดแคลนตลอดจนถึงปัจจัยสี่ด้วย ดังนั้นจึงควรมีการเตรียมตัวดังต่อไปนี้

อุปกรณ์การดำรงชีวิตในป่า (แล้วแต่จะคิดหาได้)

- เชือกอย่างเดียว 10 เมตรต่อคนตามปัญญาของแต่ละคน
- จักรยานวิบาก 1 คันต่อคน พร้อมทั้งอะไหล่ เช่น ยางใน ลูกปืน ฯลฯ (ถนนหนทางจะพังพินาศหมดในเวลานั้น)
- ผ้าร่ม ผ้าปูที่นอน มุ้งธุดงค์ และกลด
- มีด หม้อสนาม กระติกน้ำ แก้วพลาสติก
- เรือไฟเบอร์กลาส 1 ลำ ต่อคน 30 คน
- ที่สำคัญมากคืออาหารและแหล่งเสบียงอาหาร
- ยารักษาโรค เช่น ยาแก้ท้องเสีย ยาแก้อักเสบ ยาหม่อง ฯลฯ
- เชื้อเพลิงและอุปกรณ์ให้แสงสว่าง เช่น เทียน ไฟแช็ก น้ำมันก๊าซ ไฟฉาย ฯลฯ

นอกจากนี้ในช่วงภัยพิบัตินั้น ขอให้ผู้ที่มีปัจจัยสี่แบ่งปันช่วยเหลือผู้ที่อดอยากขาดแคลน ในเวลาเช่นนั้นทรัพย์สมบัติและทองไม่มีค่าแล้ว หลวงพี่วาณิชท่านเล่าต่อไปว่า ทางเบื้องบนสั่งต่อไปอีก ในลักษณะของคำกลอนซึ่งท่านจำไม่ค่อยได้ว่า

กินครึ่งแบ่งครึ่งพึงอภัย ถ้าเป็นหนี้สินใครใช้ให้หมด
สิ่งของที่จำเป็นต่าง ๆ
ถ้ามีมากให้แบ่งกันกินแบ่งกันใช้ ห้ามขายเด็ดขาด

(ผู้เขียน : ท้ายนี้เรื่องทั้งหมดที่เล่ามานี้ มาจากคำบอกเล่าของพระวาณิช ซึ่งท่านมีความประสงค์ดี ต้องการให้ชาวโลกได้รับรู้ การให้ชาวโลกได้รับรู้ถึงภัยพิบัติ ซึ่งท่านทราบมาจากเทวดาที่มากล่าวให้ท่านทราบในขณะนั่งกรรมฐาน ข้าพเจ้าเห็นว่า เรื่องนี้อาจเป็นความจริงได้ จึงได้ทำตามความปรารถนาของพลวงพี่วาณิช โดยนำข่าวมาแจ้งให้ชาวโลกได้เตรียมตัวทำทาน รักษาศีลและบำเพ็ญภาวนา เพื่อให้พร้อมรับเหตุการณ์ในอนาคต ซึ่งถ้าหากเกิดขึ้นท่านก็เตรียมตัวเตรียมใจไว้พร้อมแล้ว แต่ถ้าหากไม่เกิดขึ้นท่านก็จะเป็นอีกท่านหนึ่งซึ่งทำให้สังคมโลกสงบและร่มเย็นขึ้น ตามหลักพุทธศาสนาเรา คือ "ให้ทำปัจจุบันให้ดี")

หมายเหตุ หลวงพี่วาณิชท่านยังบอกวิธีพิสูจน์ไว้ด้วย คือ ให้นั่งกรรมฐานจนจิตสงบแล้วให้ภาวนาคำว่า **"จิตต่อธาตุ ธาตุต่อธาตุ"** ไปเรื่อย ๆ ผู้ที่ปฏิบัตินี้อาจจะเห็นเหตุการณ์ตามแต่บุญวาสนาของตนเอง ซึ่งต้องอาจให้เวลาหลายชั่วโมง (ธาตุที่ว่านี้ คือธาตุทั้ง 4 ได้แก่ ดิน น้ำ ลม ไฟ เมื่อภาวนาแล้วให้กำหนดจิตว่า แผ่ต่อธาตุทั้ง 4 คลุมไปทั่วทั้งพิภพ)

เรื่องที่เขียนมานี้ หลวงพี่วาณิชท่านว่าเป็นเพียงหนึ่งในสาม ยังมีข้อมูลอื่นไม่ได้ลงเช่น ตำราสมุนไพร บทสวดมนต์ สิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ใช้บรรเทาภัย เรื่องราวที่เทวดาพาท่านชมสวรรค์ ระบบการทำงานของบัญชีบาปบุญของยมบาล ฯลฯ

(ผู้เขียน : ข้อเขียนทั้งหมดนี้ไม่ต้องการให้ท่านเชื่อ เพราะบุคคลที่รับรู้เรื่องนี้มา ยังไม่ได้เป็นพระอรหันต์ อาจมีความคลาดเคลื่อนได้ หรืออาจสร้างภาพลวงโดยผู้มีสมาธิจิตสูงกว่า เป็นต้น แต่ต้องการหาบุคคลที่มีความสามารถสูง ช่วยค้นหาความจริงเหล่านี้ อันจะเป็นประโยชน์แก่ผู้อื่น นำไปใช้หลีกเลี่ยงภัยพิบัติที่อาจจะเกิดขึ้น ถ้าเรื่องนี้เป็นเรื่องจริง การเชื่อจากคำบอกเล่าเป็นสิ่งไม่ถูกต้อง ต้องเชื่อจากการใช้ปัญญาหาเหตุผลความเป็นไปได้ทางวิทยาศาสตร์ ตลอดจนข้อมูลจากผู้ปฏิบัติธรรมขั้นสูงหลาย ๆ ท่านนำมาประกอบการประเมิน ข้าพเจ้ารู้สึกลำบากใจที่ว่าดาวเคียงกัน 7 ดวง ในปี พ.ศ. 2540 นั้นก็มีจริงตามปฏิทินคราสของสมาคมโหราศาสตร์แห่งประเทศไทย ออกขายเมื่อกลางปี 2536 หลวงพี่วาณิชท่านรู้เรื่องนี้มาได้อย่างไร ท่านคงไม่มีปฏิทินนี้เพราะพิมพ์น้อยมาก อีกอย่างหนึ่งเรื่องแรงดึงดูดของดาวที่มีผลต่อน้ำขึ้นน้ำลงและแผ่นดินไหวนั้นในปัจจุบัน นักวิทยาศาสตร์เชื่อแล้วว่าจริง จำนวนดาวที่เรียงกันจำนวนมากแบบนี้ยังไม่เคยมีมาก่อน ยิ่งในปี 2542 นั้นก็มากขึ้นอีก ไม่รู้ว่าผลจะเป็นอย่างไร ตรงส่วนนี้ถือว่าเป็นวิทยาศาสตร์ ไม่ใช่เรื่องเพ้อฝันที่จะมาหัวเราะหรือเหยียดหยามกัน แต่ในทางกลับกันการค้านแบบไม่คิดนั้นก็มีประโยชน์ เพราะเป็นการสร้างความสบายใจ)

รายชื่อผู้มีจิตศรัทธาร่วมพิมพ์
คัมภีร์ละกาม เล่ม 2

คุณวัชรพงศ์ แสงวงศ์ทอง-คุณวาสนา เดสันเทียะ-คุณกฤษณา สาไทย	13,300 บาท
คุณธรรมชาติ สุนทรนิธิพงศ์	7,500 บาท
พุทธสถานเทิดคุณธรรม นครปฐม	6,000 บาท
ผู้ไม่ประสงค์ออกนาม	6,000 บาท
สถานธรรมผู้จี้กง อุดร	4,500 บาท
คุณบรรจง-คุณสุรเดช-ด.ช.กฤติชัย ใจน้อย, คุณพ่อคำแสง-คุณแม่คำปุน บุญบรรลุ	4,400 บาท
ร้านหนังสือกระวี	3,255 บาท
ผู้ไม่ประสงค์ออกนาม	3,000 บาท
คุณเชาวนะ แซ่แต้ อุทิศให้คุณแม่ซูฮั้ว แซ่เบ๊-คุณพ่อสมบูรณ์ แซ่แต้ น้องและหลานผู้ล่วงลับ บรรพบุรุษ ญาติพี่น้องในตระกูล ครูอาจารย์และเจ้ากรรมนายเวรทุกท่าน	2,900 บาท
คุณกำจรเดช เกื้อเส้ง	2,625 บาท
ผู้ไม่ประสงค์ออกนาม (จรัญสนิทวงศ์ 75)	2,600 บาท
คุณเหมรัตน์ บุญญาเสถียร	1,600 บาท
คุณเกษม หมื่นเงิน	1,320 บาท
คุณพรเทพ บุญประมวล	1,185 บาท
คุณสุพจน์-คุณเกียว-คุณชาญปณัฏฐ์ วงษ์พรรณสาร และครอบครัว	1,000 บาท
คุณดนัย โตธรรม	960 บาท
คุณพรพรรณ อุปถัมพันธ์	885 บาท
คุณแม่บุญยงค์ จิระสกุล-คุณสถิรวุฒิ สมานสินธุ์ อุทิศให้เจ้ากรรมนายเวร	700 บาท

คุณอัชรา ทาไว	700 บาท
คุณกฤตนัย ศรีทองคำ	630 บาท
คุณครูกาญจนา ภูอาลัย	600 บาท
คุณอัคคภูมิ ศาสนนันทน์	530 บาท
คุณแม่อู่เอี้ย แซ่ตั้ง,คุณธวัฒชัย-คุณศศิมณฑ์-คุณภพพิพิฐ-คุณธนิตสรณ์-คุณชัยยศ พิพัฒน์ศิริขจร และครอบครัว อุทิศให้คุณแม่มุ่ยเฮียง แซ่ลี้	500 บาท
คุณสุมิตรา ผลประสิทธิ์กูล และครอบครัว	500 บาท
คุณอดุลย์-คุณทิพยวรรณ-คุณพัฒนา-คุณอนันต์-คุณจาตุรงค์ ดุลยพีรดิส	500 บาท
นพ.ทรงวุฒิ ชนะอุดมสุข และตระกูลชนะอุดมสุข	500 บาท
คุณชลอ เอื้อสถาพรกิจ	500 บาท
คุณแสนชัย แพรกนัทที	500 บาท
คุณวีระชัย-คุณรัตนาพร-คุณพัชรา สุขใสบูลย์-คุณพุธิพงษ์ ภูษารัตนะกุล-คุณกิติพร วงศ์สอน	500 บาท
คุณเบญญาภา พรหทัยเดชา	490 บาท
คุณฉวี บุญมาศ	450 บาท
คุณฉลวย บุญมาศ	450 บาท
คุณวิลาสินี ประภานิรินธน์ อุทิศให้เจ้ากรรมนายเวรและขออโหสิกรรม	434 บาท
คุณโสภาวรรณ เรืองธีรวัฒน์ และครอบครัว	360 บาท
คุณธงชัย สุทธิประภา	350 บาท
คุณสมศักดิ์ มีศักดิ์	284 บาท
ผู้ไม่ประสงค์ออกนาม (นครสวรรค์)	200 บาท
คุณนัยรัตน์-คุณพัทธ์ธีรา-คุณพิมนภัทร์-คุณไรวินทร์-คุณนันทวัฒน์ ลภัสเศรษฐศิริ ด.ช.วีรวิชญ์ พัฒนวิบูลย์ อุทิศให้คุณสุเทพ มาณีเวศน์, คุณพ่อเต็กฮ้อ แซ่ตั้ง-คุณแม่เต็กฮั้ว แซ่ลี้	108 บาท

คุณพรศักดิ์-คุณรัชฎาพร-คุณตรีประดับ อุทัยเศรษฐวัฒน์ อุทิศให้
คุณย่าเซี่ยมเกียว แซ่อึ้ง,คุณพ่อวิรุฬห์-คุณแม่สุภาพร-คุณธีระพล-คุณพงศธร-
ด.ญ.สุชาดา-ด.ช.พิสิฐ-ด.ช.ตรีจักร เรืองเดชมงคล,คุณประสิทธิ์ สันติวรพงศ์,
คุณพ่อเชี่ยงจั๊ว แซ่ตั้ง-คุณแม่เง็กหงษ์ แซ่ฉั่ว-คุณแม่วิภา ผลใหญ่,
คุณฮักย้ง แซ่ตั้ง,คุณสมศักดิ์ ตู้ปัญญากนก,ด.ช.ทวีชัย พัชราวุฒิกุล 100 บาท

คุณวิลาวัลย์-คุณวงศกร-คุณชนากานต์-คุณรวิกานต์ โชติวรรณวิวัฒน์
อุทิศให้คุณวีระศักดิ์ โชติวรรณวิวัฒน์ 100 บาท

คุณหมวย แซ่ลิ้ม อุทิศให้อากงกุย-เตี่ยก๊กทุ้ย แซ่ลิ้ม และเจ้ากรรมนายเวร 100 บาท

คุณสมศรี วาสนาวาทีกิจ 60 บาท

คุณชุติมา วาสนาวาทีกิจ 20 บาท

บริจาคผ่านคุณฐิติภาพัจน์ อิสริยฤทธานนท์

คุณฐิติภาพัจน์ อิสริยฤทธานนท์ 200 บาท

คุณพจนีย์ อิสริยฤทธานนท์ 200 บาท

คุณธพรรษพร พาณิชธีโรจน์ และครอบครัว 200 บาท

คุณคิมกวง แซ่ลี้ 100 บาท

คุณสิรวิชญ์ อิสริยฤทธานนท์ 100 บาท

วรินทร์พัฐ กรุ๊ป 100 บาท

ผู้มีจิตศรัทธาร่วมทุนพิมพ์หนังสือเล่มนี้ ขออุทิศส่วนบุญส่วนกุศลให้แก่บรรพบุรุษ ปู่ย่าตายาย บิดามารดา ครูบาอาจารย์ ท่านผู้มีพระคุณทุกท่าน ญาติสนิท มิตรสหายที่ล่วงลับไปแล้ว เจ้ากรรมนายเวร ทุกภพทุกชาติ ตลอดจนสรรพสัตว์ทั้งหลาย ขอให้อโหสิกรรมและตัดวิบากกรรมที่มีต่อกันด้วยเทอญ

รายการชื่อหนังสือที่จัดพิมพ์เผยแพร่แล้ว

ชุด ท.พ.บัญชา ศิริไกร	**ค่าส่งเล่มละ**
- เที่ยวเมืองนรก	9 บาท
- เที่ยวเมืองสวรรค์	9 บาท
- วงเวียนกรรมของสัตว์โลก	9 บาท
- เส้นทางอริยะ	9 บาท
- ประวัติพระอรหันต์จี้กง	7 บาท
- บันทึก ปรากฏการณ์นรกคนเป็น	7 บาท
- บันทึกเที่ยวเมืองตายโหง	7 บาท
- ธรรมญาณ	7 บาท
- 7 อริยเจ้า	7 บาท
- สังสารวัฏ	7 บาท
- จะไปนิพพานไม่ใช่เรื่องยาก	7 บาท
- ร้อยขันติ	7 บาท
- อู๋เซินเหลาหมู่ พระแม่องค์ธรรมมารดา	หมด
- บันทึกหนึ่งอนันตเหตุปัจจัย พระศรีอริยเมตไตรย	7 บาท
- ตรัยรัตน์กับเซ็น	9 บาท
- คัมภีร์กรรม 1-4	7 บาท
ชุด ช.วัฒนา	**ค่าส่งเล่มละ**
- บันทึกท่องนรกภูมิ	9 บาท
- แสงสว่างแห่งชีวิต	7 บาท
ชุด ท.เลียงพิบูลย์	**ค่าส่งเล่มละ**
- ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว เล่ม 1, 2, 3	9 บาท
- ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว เล่ม 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10	7 บาท
- ธุดงควัตร	7 บาท
ชุด ทองทิว สุวรรณทัต	**ค่าส่งเล่มละ**
- วิญญาณมีจริงหรือ เล่ม 1-11	7 บาท
ชุด สิริเทพ เทวาพร	**ค่าส่งเล่มละ**
- เล่ม 1 คัมภีร์ละกาม เล่ม 1	7 บาท
- เล่ม 2 คัมภีร์โปรดโลก	7 บาท
- เล่ม 3 พระสูตรพ้นเคราะห์ภัย	7 บาท
- เล่ม 4 คัมาภีร์ละกาม เล่ม 2	7 บาท
- เล่ม 5 เทิดทูนตัวหนังสือ	7 บาท
- เล่ม 6 ตำนานพระโพธิสัตว์	หมด

ชุด ณรงค์ เสรีจินตกุล	**ค่าส่งเล่มละ**
- เล่ม 1 ท่องอเวจี	7 บาท
- เล่ม 2 เทวาไขปัญหา	7 บาท
- เล่ม 3 เสียงจากสุขาวดี	7 บาท
- เล่ม 4 พระโพธิสัตว์มาโปรด	7 บาท
- เล่ม 5 โอวาทเทวา 1	7 บาท
- เล่ม 6 พระโอวาท – เซียมซีเจ้าแม่กวนอิม	7 บาท
- เล่ม 7 โอวาทเทวา 2	7 บาท
- เล่ม 8 เรื่องสั้นสอนใจ	7 บาท
- เล่ม 9 เสียงจากโลกทิพย์	7 บาท
- เล่ม 10 เรื่องสั้นจากจีน	7 บาท
- เล่ม 11 นิทานกฎแห่งกรรม	7 บาท
- เล่ม 12 70 ภาพกตัญญู	7 บาท
- เล่ม 13 พระคุณบิดามารดา	7 บาท
- เล่ม 14 ผลแห่งกรรม	7 บาท
- เล่ม 15 ทางสว่าง	7 บาท
- เล่ม 16 กำเนิดเซียน	7 บาท
- เล่ม 17 เสียงสวรรค์	7 บาท
- เล่ม 18 กรรมลิขิต	7 บาท
- เล่ม 19 พระคุณพ่อแม่ยากทดแทน	7 บาท
- เล่ม 20 รวมเรื่องเด่นจีน	7 บาท
- เล่ม 21 เต๋า เซน สุขาวดี	7 บาท
- เล่ม 22 เต๋า เต๋อ จิง	7 บาท
- เล่ม 23 อายุวัฒนสูตร	7 บาท
ชุด พระโพธิสัตว์กวนอิม	**ค่าส่งเล่มละ**
- อภินิหารโปรดชาวโลก	7 บาท
- กำเนิดพระโพธิสัตว์กวนอิม (ท.พ.บัญชา ศิริไกร แปล)	7 บาท
ชุด นิมิตพิศวง ของคุณไพศาล แสนไชย	**ค่าส่งเล่มละ**
- เล่ม 1 พระเจ้าตาเขียว	7 บาท
- เล่ม 2 ปราสาทหินเขาพนมรุ้ง	7 บาท
- เล่ม 3 หลวงปู่ทวด และพระธาตุดอยสุเทพ	7 บาท
- เล่ม 4 เจ้าแม่หม่อนเล่า	7 บาท
- เล่ม 5 ข้ามเวลามาในฝัน	7 บาท
- เล่ม 6 โยนกนคร	7 บาท

ชุด นิมิตพิศวง ของคุณไพศาล แสนไชย (ต่อ)	ค่าส่งเล่มละ
- เล่ม 7 พระธาตุกล่องข้าวน้อย และศึกบางระจัน	7 บาท
- เล่ม 8 พระเจ้าตนหลวง : พระธาตุศรีสองรัก : หลวงพ่อโสธร	7 บาท
- เล่ม 9 พระธาตุหริภุญชัย	7 บาท
- เล่ม 10 พระพุทธชินราช	7 บาท
- เล่ม 11 พระปฐมเจดีย์	7 บาท
- เล่ม 12 วัดพระพุทธบาทสี่รอย	7 บาท
- เล่ม 13 วัดพระพุทธบาทตากผ้า : พระธาตุพนม	7 บาท
- เล่ม 14 วัดน้ำบ่อหลวง : วัดใต้พระเจ้าใหญ่องค์ตื้อ	7 บาท
- เล่ม 15 การสร้างวัดพระธาตุศรีจอมทอง	7 บาท
- เล่ม 16 การสร้างพระแก้วมรกต	7 บาท
- เล่ม 17 การสร้างวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร : นครศรีธรรมราช	7 บาท
- เล่ม 18 พระธาตุดอยตุง พระธาตุห้วยอ้อ พระธาตุนาดูน พระเจ้ามหาโพธิแผ่นดินเย็น	7 บาท
- เล่ม 19 พระเจ้าตาเขียว ตอน 2 : พระธาตุแหลมลี่ : วัดพระธาตุห้าดวง : เมืองลี้ : พระอัฒฐังคะสุวรรณะมหาปรางค์	7 บาท

ชุด มนุษย์เกิดมาทำไม ? ของสุวัฒน์ พิทักษ์วงษ์	ค่าส่งเล่มละ
- เล่ม 1 ว่าด้วยภาคปริยัติ	9 บาท
- เล่ม 2 ว่าด้วยภาคธรรมปฏิบัติสู่ธรรมปฏิเวธ	9 บาท
- เล่ม 3 ว่าด้วยภาคปกิณณกธรรม (ถาม-ตอบปัญหาธรรมะฯ)	7 บาท
- เล่ม 4 ว่าด้วยภาคปกิณณกธรรม (ถาม-ตอบเพื่อการศึกษาธรรมะฯ)	7 บาท
- เล่ม 5-6 ว่าด้วยภาคปกิณณกธรรม (ธรรมะจากภาพ เพื่อการศึกษาพระพุทธศาสนา)	9 บาท
- เล่ม 7 ว่าด้วยภาคปฏิเวธะธรรม (การทำความเข้าใจคำสอนในบทสวดมนต์แปลเพื่อปฏิบัติ และธรรมบรรยายเรื่อง "อริยมรรค...เส้นทางพระอริยะ")	7 บาท
- เล่ม 8 ว่าด้วยคู่มือพระอภิธรรมเชิงแนวปฏิบัติ	15 บาท
- เล่ม 9-10 ว่าด้วยพระสุตตันตปิฎก (พระสูตร)	15 บาท
- เล่ม 11 ว่าด้วยพระวินัยเชิงแนวปฏิบัติ (วินัยพระ-วินัยตน)	15 บาท
- เล่ม 12 ว่าด้วยคู่มือมนุษย์พันธุ์แท้	15 บาท
- เล่ม 13 ตอนประกันชีวิตปิดอบายภูมิ	9 บาท
- เล่ม 15 ตอนอรรถกถาธรรมบทแปลจากพระบาลี	15 บาท
- เล่ม 17 ตอนประวัติอสีติมหาสาวก 80 รูป	15 บาท
- เล่ม 18 ตอน จบกิจ-จบกรรมสังสารวัฏ	10 บาท

- คำสอนการอุทิศบุญที่ได้ผล พระอาจารย์เกษม อาจิณฺณสีโล	7 บาท
- ซีดีธรรมะบรรยาย (MP3) รวม 3 ชุด 3 แผ่น ๆ ละ	15 บาท
หนังสือเล่มอื่น ๆ	**ค่าส่งเล่มละ**
- ชุดผลบุญผลกรรม เล่ม 1-3 (เล่ม 1, 2 หมด)	7 บาท
- ธรรมะจากต้นไม้ ของหลวงปู่ชา สุภัทโท	หมด
- หลวงปู่ฝากไว้ ของหลวงปู่ดูลย์ อตุโล	7 บาท
- คำสารภาพของวิญญาณบาป ของ น.พ.อาจินต์ บุญเกตุ	7 บาท
- โอวาทสี่ของท่านเหลี่ยวฝาน มิสโจ แปล	7 บาท
- สุสานดำ ของ พระ อ.บุญช่วย ฐิติสาโร	หมด
- หนังสือสวดมนต์ ทำวัตรเช้า – ทำวัตรเย็น	7 บาท
- ประสบการณ์ในยมโลก ของพลโท สมาน วีระไวทยะ	7 บาท
- ประวัติโป๊ยเซียนโจวซือ	7 บาท
- การกินเจ และอาหารธรรมชาติ	7 บาท
- กินเจเว้นกรรม	7 บาท
- คิริมานนทสูตร	7 บาท
- ท่านถามเราตอบ	หมด
- ความถูกต้องคืออะไร	หมด
- ผัก ผลไม้ ตำราวิเศษของเซียนฮั้วท้อ	7 บาท
- ชีวิตหนึ่งมีค่าคุณอนันต์ ท่านจี้กงมหาเถระ 1-3	7 บาท
- แค่เอื้อม	7 บาท
- พระสงฆ์ดีอย่างไร	7 บาท
- พระกษิติครรภโพธิสัตว์	7 บาท
- ไตรรัตน์ 1-3	7 บาท
- มนุษย์ยังจะบริโภคเนื้อสัตว์อีกหรือ? หากรู้ว่า	7 บาท
- ก้าวย่างบิณฑบาต	9 บาท
- มหามงคลคาถา	7 บาท
- พุทธมนต์คาถา	7 บาท
- พระอริยะหวังเฟิ้งอี้ เล่ม 1	7 บาท
- พระอริยะหวังเฟิ้งอี้ เล่ม 2	7 บาท
- มรดกธรรม ของ เสถียร โพธินันทะ เล่ม 1	7 บาท
- มรดกธรรม ของ เสถียร โพธินันทะ เล่ม 2	7 บาท
- ธรรมปฏิทาของอาหมอ ผู้สานต่อเส้นทางธรรม	7 บาท

หนังสือธรรมะแจกฟรีคนละ 1 เล่ม

ผู้ใดต้องการมากกว่า 1 เล่ม กรุณาช่วยค่าพิมพ์

ผู้ใดต้องการ
คัมภีร์ละกาม เล่ม 2
ติดต่อได้ที่

คุณนัยรัตน์ ลภัสเศรษฐศิริ (ธนาณัติสั่งจ่าย ปณ.กลาง)
383 ซอยสันติภาพ 1 ถนนทรัพย์ สี่พระยา
เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร 10500
โทร. 02-268-1505, มือถือ 085-965-9416

มูลนิธิพุทธมหาคุณธรรม (โรงเจลั้งเต็กตึ้ง)
236 ซอยอาภาภิรมย์ (รัชดาภิเษก 32) ถนนรัชดาภิเษก
แขวงจันทรเกษม เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร 10900
โทร. 02-513-1056, 02-939-0633

ท่านที่ต้องการให้ส่งหนังสือทางไปรษณีย์
กรุณาส่งแสตมป์มาด้วย ค่าส่งเล่มละ 7 บาท

แจ้งข่าวการกุศล
ปลดปล่อยชีวิตสัตว์

เนื่องในวันมาฆบูชา - วิสาขบูชา เป็นวันสำคัญทางพุทธศาสนา และวันที่ 5 ธันวาคม เป็นวันเฉลิมพระชนมพรรษา พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ภูมิพลอดุลยเดชฯ ทางเราผู้จัดพิมพ์หนังสือธรรมะได้จัดให้มีการปลดปล่อยไก่ชีวิตโค - กระบือและสัตว์น้ำ หากท่านใดมีจิตเมตตาร่วมสร้างบุญกุศล โปรดส่งจดหมายพร้อมชื่อ สกุล, ที่อยู่ และธนาณัติในนามของดิฉัน สั่งจ่าย ปณ.กลาง ตามที่อยู่ข้างล่างนี้

คุณนัยรัตน์ ลภัสเศรษฐศิริ *(ธนาณัติสั่งจ่าย ปณ.กลาง)*

383 ซอยสันติภาพ 1 ถนนทรัพย์ สี่พระยา

เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร 10500

โทร. 02-268-1505, มือถือ 085-965-9416

ท่านผู้ใดรวบรวมเงินครบ 1 ตัว ทางโรงฆ่าสัตว์ และกรมปศุสัตว์จะมีใบเสร็จรับเงินและใบอนุโมทนา ส่งถึงท่านโดยตรง (ราคามีการเปลี่ยนแปลงกรุณาโทรสอบถาม)

จาก

นัยรัตน์ ลภัสเศรษฐศิริ

12 มิถุนายน 2558

เง็กเซียน ฮ่องเต้

องค์ที่ 18 (พระเจ้ากวนอู)

อานิสงส์แห่งธรรมทาน

1. ผู้ใดจัดพิมพ์หนังสือธรรมมะ 1 เรื่อง แจกจ่ายทั่วไป กุศลผลบุญนั้นจักสามารถแก้บาปกรรมของชาติก่อนทั้งหมด
2. ผู้ใดจัดพิมพ์หนังสือธรรมมะ 2 เรื่องขึ้นไป แจกจ่ายอย่างกว้างขวาง กุศลผลบุญนั้นจักส่งผลให้ผู้นั้นเจริญด้วยลาภยศ, อายุ, สุขะ, พละ ได้บุตรหลานที่ดี เมื่อละสังขาร จักได้จุติเป็นเจ้า (เจ้าพ่อหรือเทวดาชั้นต่ำ) ในโลกมนุษย์
3. ผู้ใดจัดพิมพ์หนังสือธรรมมะอย่างต่อเนื่องตลอดไป และแจกจ่ายอย่างกว้างขวาง กุศลผลบุญนั้นจักส่งผลให้ผู้นั้นเจริญทั้งทางโลกและทางธรรม เพียบพร้อมด้วยลาภยศ, อายุ, สุขะ, พละ มีจิตผ่องใส และยังส่งผลถึงลูกหลานอีก 3 รุ่น ให้เจริญรุ่งเรือง เมื่อละสังขารจักได้จุติเป็นเทพบุตร เทพธิดา ณ แดนสวรรค์

ธรรมทาน ชนะทานทั้งปวง

คัมภีร์สละกาย สิริเทพ เทวาพร แปล เล่ม 2